

கல்கி

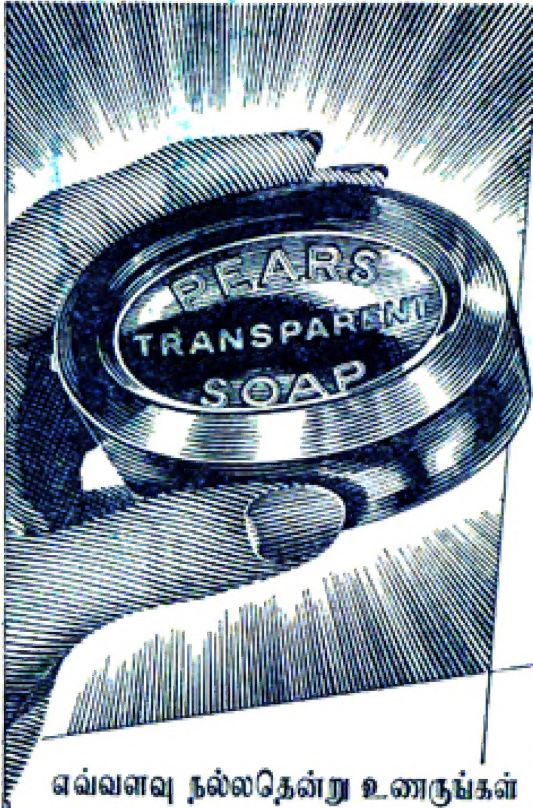
சுவிஸ்

ALKI

டிசம்பர் 23, 1956

4

அனா

எவ்வளவு நீர்மல மானது பாருங்கள்

வெளிச்சத்துக்கு எந்
ரேபிடித்தால் பியர்ஸ்
சோப்புக் கடடியில்
மூலமாக நீங்கள்
கூடுருவிப் பார்க்க
முடியும்! பியர்ஸ் நிர்
மலம் என்றால் அது
தான்! க்ளிஸரின்
கலந்த பியர்ஸ் சோப்
பச்சிளங் குழந்தை
யின் மென்மையான
சருமத்துக்கும் பூனை
மான பாதுகாப்புத்
தருகிறது.

எவ்வளவு நல்லதென்று உணருங்கள்

பியர்ஸ், சருமத்துக்குப் புது மெருகும்
போஷாக்கும் அளித்துப் பல்லாண்டுகள்
மிருதுவாகவும் எழிலோடும் வைத்திருக்
கிறது. அந்தக் காரணத்துக்காகவே, உல
கெங்கும் உள்ள அழகிகள் பியர்ஸ் சோப்
பைப் பிரதிதினமும் உபயோகித்து தமது
மேலியின் நவ யௌவனக் களையைப்
பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

பியர்ஸ் சோப்பை வழக்கமாக உபயோகப்
படுத்தத் தொடங்குங்கள். அது எவ்வளவு
நல்லதென நீங்களும்
உணர்ந்து
கொள்வீர்கள்

பியர்ஸ் சோப்

அசல் க்ளிஸரின் கலந்த அழகு தரும் சோப்

மலர் 16
இதழ் 21

கல்கி

தூன்முதி ஒரு
மார்கழி 9

பொருளடக்கம்

தேர்தல் பட்டெட்
இணைப்பு வைத்தியம் உதவாது!
அமெரிக்க விஜயம்
சென்னையில் சங்கீத விழாக்கள்
ராஜாஜி ஜெயந்தி
பாதஸ்வர சக்கரவர்த்தி
ரகுபதி ராகவ
அழகப்பரின் அதிசய சாதனைகள்
கிறிஸ்து பிறந்தார்
பாமாவின் பிரயாணம்
பானுவின் காதலன்
இங்கிதம் வேண்டும்
கற்றுக்கொண்டு வா!
மோட்டார் வளர்ந்த கதை
ஊமை ராஜா
கடல் கண்ட கனவு
பணமா, பாசமா?
முன்!
கனவா? நினைவா?
இலட்சிய மனைவி
அபலை அஞ்சுகம்
கோமதியின் காதலன் (நாடகம்)
இசைக்கலையின் அற்புதம்

(தலையங்கம்)	...	3
...	...	4
(கார்ட்டூன்)	...	5
...	...	6
...	...	7
...	...	8
ராஜாஜி	...	10
பகிரதன்	...	12
அ. சீநிவாசராகவன்	...	18
நா. ராமச்சந்திரன்	...	27
ராஜம் கிருஷ்ணன்	...	32
வகமதி ராமசாமி	...	40
ராஜாஜி	...	42
...	...	44
துரோணன்	...	46
சோமு	...	51
சரஸன்	...	61
கார்த்திகை பாலன்	...	68
வேதியன்	...	71
அநுத்தமா	...	74
கி. ரா. கோபாலன்	...	83
காந்தன்	...	92
கல்கி	...	95

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

நாள் நூழுவதும்
நேரத்தியாக இருக்க

பெர்லீன்
ப்ரென்ச்
லாவண்டர்
ப்ரிலியண்டைன்
உபயோகியுங்கள்

ஒரு டிராபி வீலை 1-15-0
உள்ளூர் வரி அலாதி

PEARLINE PARIS PRIVATE LTD., P. O. Box 493, Bombay - 1

தந்தி விவரம்: "ஜீவன்" மெட்ராஸ், மதுரை, காக்கிநாடா, விஜயநகரம், ராய்பூர் (மத்திய பிரதேஷ்) & கட்டக் (ஒரிஸா ஸ்டேட்).

கே. எம். எஸ். எல். சுந்தரராமன் & ஸன்

நூல் வியாபாரம்

31, தங்கசாலைத் தெரு - - மதராஸ் - 3

கிளை ஆபீஸ்கள் :

மதுரை	(மதராஸ் ஸ்டேட்)	ராய்பூர் (மத்திய பிரதேஷ்)
காக்கிநாடா & விஜயநகரம், சிடி	(ஆந்திர பிரதேஷ்)	கட்டக் (ஒரிஸா ஸ்டேட்)

Distributors to:

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
மதுரை - அம்பாசமுத்திரம் - தாத்துக்குடி

N. B. பிரபலமான மதுரை மில்ஸ் கம்பெனியார் தயாரிக்கும் ஒற்றை- & இரட்டை கைத்தறி நூல்களையும், இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கான சகல விதமான நூல்களையும் நாம் விநியோகிக்கிறோம்.

Representatives of:

பாண்டியன் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லி.

மதுரை

மலர் 16 } தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் - பெற்ற { துள்ளுகிறது
இதழ் 21 } தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா - பாரதியார் { மார்கழி 9

தேர்தல் பட்டுஜட்!

சென்னை ராஜ்ய நிதிமந்திரி திரு சி. கப்பிரமணியம் சென்ற திங்கட்கிழமை யன்று 1957-58-ம் வருஷத்திய இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சென்னை சட்டசபையில் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

சாதாரணமாக ஏப்ரல் மாதம் தொடங்கும் நிதி வருஷத்தில்தான் எல்லா ராஜ்ய சர்க்கார்களும் தங்கள் தங்கள் பட்டுஜட்டுகளை வெளியிடுவது வழக்கம். சென்னை சர்க்கார் இப்போது வெளியிட்டுள்ள பட்டுஜட் ஒரு இடைக்கால பட்டுஜட்டே யாகும். பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்ற பிறகு புதிய மந்திரி சபை ஏற்படுமல்லவா? புதிய மந்திரி சபை ஏற்பட்டபிறகு முழு பட்டுஜட் விவரங்களும் வரி விவரங்களும் இன்னொரு தடவை வெளியாகும். பின் இப்போது ஒரு பட்டுஜட் எதற்கு என்றால் அடுத்து வரும் நிதி ஆண்டின் முதல் நாலு மாத காலத்துக்குச் சென்னை சர்க்காரின் திட்டங்களுக்கும் வேலைகளுக்கும் ஒரு தாற்காலிக பட்டுஜட் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்டுஜட்டில் ஐந்து கோடியே ஆறு லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்று நிதிமந்திரி தமிழில் அறிவித்துள்ளார். ரொம்ப சந்தோஷம். சந்தோஷம் எதற்கு என்றால், ராஜ்யச் சீரமைப்புக்குப் பிறகு சென்னை ராஜ்ய சட்டசபையில் பட்டுஜட் பிரசங்கத்தைத் தமிழில் நடத்தியிருப்பதற்காகத்தான். சட்டசபையில் பட்டுஜட் பிரசங்கத்தை நிதிமந்திரி தமிழில் நிகழ்த்தியிருப்பது குறித்துத் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார்கள். பொதுத் தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இச் சமயத்தில் நிதி மந்திரியின் தமிழ்ப் பிரசங்கம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப் பெரும் பலத்தைத் தேடித் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பொதுவாக, சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தராதரத்தை இரண்டு முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டு நிர்ணயித்து விடலாம்.

முக்கியமாக, குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய புதிய வரிகள் அடங்கிய எந்தத் திட்டமும் பொதுமக்களுக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்காது.

ஏழைகளுக்கும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் சலுகைகள் அளித்துத் தயாரிக்கப்படும் திட்டத்தை ஜனநாயகத்தில் பற்றுள்ள சகலரும் ஆதரிப்பார்கள்.

சென்னை நிதிமந்திரி சமர்ப்பித்துள்ள இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டம் இந்தப் பரிட்சையில் பூரணமாகத் தேறியுள்ளது.

ஏனெனில், மேற்படி திட்டத்தில் புதிய வரிகள் எதுவும் விதிக்கப்படவில்லை. கிராமச் சிப்பந்திகளுக்குப் பிரயாணப்படி வசதிகளும் வைத்தியச் சலுகைகளும், அவர்களுடைய குழந்தைகள் ஆறுவது படிவம்வரை இலவசமாகக் கல்வி பெறுவதற்கான சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுவரையில் கேட்பாரற்று அனாதைகளாக இருந்த கர்ணம், தலையாரி, வெட்டி, நீர்க்கட்டி உள்பட எல்லாக் கிராமச் சிப்பந்திகளுக்கும் சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்காதவர்கள் இருக்க முடியாது.

கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு இதுவரை கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை. புதிய திட்டத்தின்படி அவர்களுக்கும் இனிமேல் கல்விச் சலுகைகள் உண்டு என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புதிய திட்டத்தின்படி, சீரமைப்புக்குப் பிறகு ஏற்பட்டுள்ள சிறிய சென்னை ராஜ்யத்தின் வருமானம் 52.65 கோடி என்றும், செலவு 57.71 கோடி என்றும் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, 5 கோடியே 6 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது.

ஆனால், அதிகப்படி செலவாகும் இந்தப் பெரும் தொகையைச் சென்னை சர்க்கார் எப்படி ஈடு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்பது நிபந்தனையில் கூறப்படவில்லை. அந்தப் பொறுப்பை வரப்போகும் புதிய சென்னை சர்க்கார் தலையில் கட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப் பற்றி இப்போது கவலைப்பட்டும் பிரயோஜனமில்லை. இப்போதைக்கு நாம் மலிந்த்சியடையக் கூடிய இரண்டாவது முக்கிய விஷயம் கிராமத்திலுள்ள சர்க்கார் சிப் பந்திகளுக்கு அதிகப்படி வசதிகளும் அவர்கள்

குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி ஏற்பாடுமே யாகும். இந்த ஏற்பாட்டைப் பொது மக்கள் எல்லாரும் வரவேற்பார்கள். ஏழை சர்க்கார் சிப்பந்திகள் வரவேற்பார்கள். பொதுத் தேர்தலில் இவர்களுடைய பெருவாரியான வோட்டுகளைப் பெற்றே காங்கிரஸ் வெற்றி பெற வேண்டும். திறமத்திரி கப்பிரமணியம் பொதுத் தேர்தல் மனத்தில் கொண்டு மிகவும் சாமர்த்தியமாகப் புதிய பட்ஜெட்டைத் தயாரித்துள்ளார். இதற்காக அவரைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

இணைப்பு வைத்தியம் உதவாது

சென்னைச் சர்க்காரின் வைத்தியப் படிப்பைப் சகர் திரு வடகமணசாமி முதலியார் அவர்கள் தக்க சமயத்தில் தகுந்த எச்சரிக்கை ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார்.

சென்னை சர்க்காரின் வைத்தியப் படிப்பைப் பற்றிய கொள்கை மிகவும் ஆபத்தானது என்றும் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையானது என்றும் மிக வன்மையாக எச்சரித்துள்ளார்.

“மேலூட்டு வைத்திய முறை, இந்திய வைத்திய முறை, இவ்விருண்டின் கலப்படம், முன்னேற்றம் என்னும் கடினாரத்தின் முன்னித்திருப்பி வைப்பதாக முடியும்” என்று சமீபத்தில் கோயமுத்தூர் ஜில்லா வைத்திய சங்கக் கூட்டத்தில் பேசி யிருக்கிறார்.

முப்பதாண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் ‘இந்திய வைத்தியப் பள்ளிக்கூடம்’ என்ற பெயரில் ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்த வைத்தியம் முதலிய இந்திய வைத்திய முறைகளைப் போதிக்க ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பள்ளிக்கூடம் நமது கிராம மக்களுக்கு மிகச் சொற்பச் செலவில் வைத்திய உதவி அளிக்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிராமங்களிலுள்ள கடைகளில் கஞ்சு, மிளகு, திப்பிலி முதலிய வைத்திய சிசிச்சைக்கான பொருள்கள் சொற்ப விலையில் கலபமாகக் கிடைக்கக் கூடியவை. இவைகளைக் கொண்டு கிராம மக்களுக்குச் சாதாரணமாக ஏற்படக்கூடிய தலைவலி, ஜூரம் முதலிய சாதாரண நோய்களைச் கலபமாகக் குணப்படுத்திவிட முடியும். இவ்வாறு ஏழை கிராம மக்களுக்கு எளிய முறையில் வைத்தியம் செய்யக்கூடிய பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர்களை உண்டாக்குவதற்காகவே இந்திய வைத்தியப் பள்ளி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக, சென்னை சர்க்காரில் சுகாதார இலாக்காவுக்கு மந்திரியாக வந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்திய வைத்திய முறையில் விஞ்ஞான ரீதியான முறை இருக்கிறது என்பதைக் காணும் சக்தியற்றவர்களாக இருந்தனர். எந்த நோக்கத்தோடு இந்தப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்ற நினைவும் அவர்களுக்கு இல்லாமற்போய் விட்டது. எல்லாவற்றுக்கும்மேலாக மேலூட்டு வைத்திய முறையில் அர்த்தமில்லாத ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருந்தனர்.

இதன் பயனாக, இன்று சென்னை சர்க்கார் நடத்தும் “கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ் ஆப் இண்டக்ரேட்டட் மெடிஸின்” வெறும் கலப்

படமாக இருக்கிறது. அங்கு இந்திய வைத்தியப் படிப்பை எவ்வளவு தூரம் கருக்கலாமோ அவ்வளவு கருக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். இனி இந்திய வைத்தியம் உயிரை விடவேண்டியது ஒன்றுதான் பாக்கி!

இந்திய வைத்தியப் படிப்புக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தேர்தையும், பாடங்களுக்கும் கணிசமான அளவு குறைத்து விட்டார்கள். இந்த வைத்திய முறையில் பாடம் கற்பிக்கச் சுமார் 1800 மருத்துவகங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது அதைப் பெருமளவு குறைத்து இருநூறு மருத்துகளோ, முந்நூறு மருத்துகளோ போதும் என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள். இந்திய வைத்திய முறைகளைப் போதிக்கும் பல ஆசிரியர்கள் வேலையை விட்டே விட்டுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றனர். வேறுசிலர் சர்க்காரின் மாற்றுத்தாய் நடவடிக்கையைத் தாங்க முடியாமல் தாங்களாகவே வேலையை விட்டு வெளியேறி யிருக்கின்றனர்.

அடிமை ஆட்சியில்தான் மேலூட்டு மோகம் தலைவிரித்தாடியது என்றால், சுதந்திர பாரதத்தில் அதைவிட மோசமாக இருக்கிறது.

ஆனால், இந்திய வைத்திய முறையை மாணவர்களே வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களே என்று சர்க்கார் வாதிக்கலாம்.

“மாணவர்கள் இஷ்டத்துக்காக மட்டும் சர்க்கார்கல்லூரியை நடத்தக்கூடாதல்லவா?

பாரத நாட்டின் வனங்களிலே எத்தனை வகை மூலிகைகள் இருக்கின்றன என்று காட்டு இலாகா இப்பொழுது பரிசீலித்து, அவ்வப்போது செய்திகள் சர்க்கார் வசம் அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தவிர பழம் கவடிகளையும், வைத்தியச் கவடிகளையும் சர்க்கார் ஆராய்ந்து வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இவற்றில் உள்ள உண்மைகள், ரகசியங்கள் எல்லாம் பல நூற்றாண்டுகளாக உலகம் அறியாமலே இருந்து வந்திருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் உலகம் அறியச் செய்வது, சர்க்காரின் கடமை. ஆராய்ச்சி முறையோடு இந்திய வைத்திய முறையைப் போதிக்கும் கல்லூரியும், அதனோடு வைத்திய ஆராய்ச்சிக்கூடமும் அவனியம் தேவை. ஆகவே சர்க்கார் இந்தக் கல்லூரியில் இந்திய வைத்திய முறைக்குத் தான் முக்கியத்துவம் அளித்துக் கற்பிக்கப்படும் என்று சந்தேகத்துக்கிடமின்றி மாணவ உலகத்துக்குச் சொல்லிவண்டியது அவசியம்.

சென்னைமில் சங்கீத விழாக்கள்

ஹங்கேரி நெருக்கடி, குயெஸ் குழப்பம், நேர்தல் கவலை - எது எப்படியானாலும் சென்னையில், டிசம்பர் மாதக் கடைசியில் நடைபெறும் சங்கீத விழாக்கள் இவ்வருஷமும் வழக்கம்போல் ஜாம் ஜாம் என்று ஆரம்பமாகியுள்ளன.

சென்னை சங்கீத வித்வத் சபை வீணர் ராயப்பேட்டை மென்பரீஸ் ரோடில் தங்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ள விஸ்தாரமான மனையில் மிகவும் விசாலமாகவும் கம்பிரமாகவும் அழகிய பந்தல் அமைத்துள்ளார்கள்.

வித்வான்கள் அமர்ந்து பாடுவதற்கும் ரசிகர்கள் செளகரியமாக உட்கார்ந்து அனுபவிப்பதற்கும் ஏற்ற முறையில் பந்தல் மிகவும் வசதியுடன் அமைத்துள்ளது. வித்வத் சபையைத் தவிர இன்னும் பல சங்கீத விழாக்களும், ஆங்காங்கே நடைபெறப்

ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய்

போகின்றன. கார்ப்பொரேஷன் கட்டடத்துக்குடில் அமைத்துள்ள பந்தலில் இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சங்கத்தார் வெஸ்லி விழாக்கொண்டாடுகிறார்கள். தமிழிசைச் சங்கத்தார் ராஜா அண்ணாமலை மன்றத்தில் பதினாறு காவது இசை விழாவை நடத்துகிறார்கள். சமீபத்தில் நமது சுதந்திர சர்க்காரில் மத்திரிப் பதவி ஏற்றுள்ள ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய்

ஸ்ரீ கனுங்கோ

இவ்வருஷ வித்வத் சபை மகாநாட்டைத் தொடங்கி வைக்கப் போகிறார். மகாநாட்டுக்குப் பிரபல நாடாடல்வர வித்வான் திருவிழிமிழலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பிள்ளை தலைமை வகிக்கிறார். ஜனவரி முதல் தேதியன்று கூடப் போகும் வித்வத் சபை சதஸுக்கு மத்திய சர்க்கார் மத்திரி ஸ்ரீ நித்தியானந்த கனுங்கோ தலைமை வகிக்கிறார்.

வித்வத் சபையார் நடத்தும் சங்கீத விழாக்களில் சங்கீத உலகில் பிரக்யாதி பெற்ற பல பழம் பெரும் வித்வான்களின் பெயர்களோடு பிற்பகல் கச்சேரியில் பங்கு பெறப்போகும்

முன்னுக்கு வரவேண்டிய இளம் வித்வான்களின் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. சங்கீதத்தின் தரமும், பண்பும், உயர்வும்காப்பாற்றப்பட வேண்டியதின் அவசியத்தை உணர்ந்த வித்வத் சபை வீணர் கடந்த முப்பது ஆண்டு காலமாகச் சங்கீதத்தின் முன்னேற்றத்துக்காகச் செய்து வரும் சேவைகளை ரசிகர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

பழைய நாளில் பல பெரிய வித்வான்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டிய தங்களுடைய சீழ்க் கிளைகளை உற்சாகமுட்டி வந்தார்கள். இளம் வித்வான்கள் பாடும் போது எதிரில்போய் உட்கார்ந்து

சிரக்கம்பமும் கரகோஷமும் செய்து பாராட்டி வந்தார்கள். தங்களுடன் சேர்ந்து பாடவும், தனிக் கச்சேரி செய்யவும் சத்தர்ப்பம் அளித்தார்கள். பழையமையான சங்கீதத்தின் பெருமையும் சிறப்பும் பெரிய வித்வான்களுடன் அறுபட்டுப் போகாமல் இருக்கவே அவர்கள் இவ்வாறு செய்தார்கள். சங்கீத வித்வத் பரம்பரை இதனால் செழித்தோங்கி வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து வந்தது.

இத்தகைய உயர்ந்த கைங்கர்யத்தை இப்போது சங்கீத வித்வத் சபையாரே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

பெரிய வித்வான்கள் கலந்து கொள்ளும் மேடையில் இளம் வித்வான்களுக்கு இடமளித்து கணக்கமும் ஆக்கமும் அளித்து வரும் வித்வத் சபையைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பிள்ளை

நேயர்களுக்கு ஒரு நல்ல சேதி

பொங்கல் தமிழ்த் திருநாளை யொட்டி 13-1-57 'கல்கி' இதழ் விசேஷக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், வர்ணச் சித்திரங்களுடன் 120 பக்கங்கள் கொண்டு கலை மணம் கமழும் பொங்கல் மலராக வெளிவருகிறது.

இந்தப் பொங்கல் மலரிலேயே திரு கி. ரா. கோபாலன் அவர்களின் புதிய சரித்திரத் தொடர்களையும் ஆரம்பமாகிறது.

ராஜாஜி ஜெயந்தி

சென்னைில் ராஜாஜியின் 78வது பிறந்த தின விழா மைசூர் ராஜ்யத்தின் முன்னாள் முதன் மந்திரி திரு கே. ஹனுமத்தய்யா தலைமையில் 18௧ நிறப்பாக தடைபெற்றது. விழாவில் பல பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டு ராஜாஜியை வாய்மையான மனமாரப் பாராட்டி வணக்கங்களைச் செலுத்திக்கொண்டனர். 1. சென்னை ஆர்ட் பீஷப் பேசுகிறார். 2. தருமபுர-ஆனந்த தலைவரின் வாழ்த்துக்களையே திரு சோமசுந்தரம் தம்பிரான் வாசிக்கிறார். 3. காணா கப்பலாய் 4. குமாரிகள் சாதாரண விஜயாலும் பிரசித்திபெற்றவர்கள் பாடுகின்றனர். 5. திரு கே. பாலகணபிரமணியாச்சார்யர் 6. விழா தலைவர் திரு கே. ஹனுமத்தய்யா. 7. பூமதி வெப்பவாசா ஜாதவ் 8. பூமான் எஸ். வரதராசராயர் 9. திரு நாச்சுத்தேவநாதர் 10. நிதி மந்திரி சி. கணபிரமணியம் 11. சென்னை ஷேர்ப் கான்டல். 12. திரு ம. பொ. சிவசுந்தர பிரமணியார்.

நாதஸ்வர சக்கரவர்த்தி

நாதஸ்வர வாதியம் நாதனை இழுத்து பரதவிக்கிறது. தோடி ராகம் மூர்ச்சித்துக் கீழே விழுவிருந்து. சப்த ஸ்வரங்களும் நிலை குலைந்து புலம்புகின்றன. ஆகார கருதி 'ஐயோ!' என்று அவலுறிறது. தாளமும், தனிலும் தாங்க முடியாத சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றன. சந்தே தேவதை கண்ணீரும் கம்பலையுமாய்க் காட்சி அளிக்கிறான்.

இசை உலகின் ஈடு இணையற்ற அரசன். வாதிய சந்தேத்தின் வல்லுநர், நாதஸ்வர சக்கரவர்த்தி, திருவாவடுதுறை திரு. டி. என். ராஜரத்தினம் பிள்ளை கடந்த 12-12-56 புதன்மீழமை காலை காலமாகி விட்டார் என்ற செய்தி கேட்டுச் சந்தேதலைகமே பெருந்துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறது.

என்றோ ஒருநாள் அழிய வேண்டிய இந்த அதித்யமானஸ்துலஉடலை அவர்பிரிந்துவிட்ட போதிலும், அவர் தமக்கு அளித்தள்ள இன்ப மயமான இசை வெள்ளமும், அவர் அடைந்துள்ள கடல் போன்ற மங்காத புகழும் இந்த உலகத்திலே என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

ஏழு ஏழுத்துக்கள் கொண்ட ராஜரத்தினம் ஏழு ஸ்வரங்களாக மாறி இசையோடு கலந்து நம்மிடையே என்றென்றும் வாழ்ந்து வருவார். அவர் தோடியாகத் தோற்ற மனிப்பார்; பைரவியாகப் பவளி வருவார். காம போதியாகவும் கானடாவாகவும் காட்சி அளிப்பார். நாட்டையாகவும் நட பைரவியாகவும் நடமாடிக்கொண்டிருப்பார்!

இதற்கு முன்னால் எத்தனையோ வித்வான்கள் தோடி ராகத்தைச் சிறப்புறக் கையாண்டு புகழ் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் திரு ராஜரத்தினம் பிள்ளை தோடியைக் கையாண்டதனால் தோடி ராகமே தனிப் பெரும் புகழும் பெருமையும் பெற்றது. தோடி ராகம் ராஜரத்தினம் பிள்ளையின் தனிமையான மேருகு வாய்ந்த கற்பு ஸ்வரக் களுடன் பூர்ண ஜீவகரையைப் பெற்றுக் கேட்போரைக் கிறுக்கச் செய்து விடும். அப்போது நாம் நீர்ப்பரப்பிலே மிதப்போம். ஆகாச வெளியிலே ஆனந்தமாய்ப் பறப்போம். மழையின் இன்பமும் மகா மேருயின் கம்பீரமும் ராஜரத்தினத்தின் தோடி ராகமாக நம் மனக்கண்முன் காட்சி தரும். ஆகா! இனி ஒரு முறை அவருடைய தோடி ராகத்தை எங்கே கேட்போம்?

திரு. டி. என். ராஜரத்தினம் பிள்ளை

கப் போகிறோம்? அவர் குழுவெடுத்து ஊதும்போது குயில்கள் கொஞ்சின; மயில்கள் ஆடின; சிம்மங்கள் கர்ஜித்தன; சர்ப்பங்கள் சிறின; கங்கையும் காவிரியும் பிரவதித்துப் பெருகின! இவ்வளவு அனுபவங்களும் இனி தமக்கு எங்கே கிடைக்கப் போகின்றன?

திரு ராஜரத்தினம் பிள்ளை தமது வாழ்நாளில் ஒப்பற்ற இசைக் கலைஞராக விளங்கினார். தம்முடைய பால்யப் பருவம் முதலே சந்தேக் கலையில் ஈடுபட்டுச் சந்தே தேவதையின் பூஷணமாக விளங்கினார். திருவாவடுதுறை ஆனந்தின் ஆஸ்தான வித்வானாகப் பதவி வகித்தார். சுதந்திர பாரத சர்க்காரால் விருது பெறும் கௌரவத்தை அடைந்தார். தம்முடைய அபூர்வ வாகிப்பின் மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான ரசிகர்களை ஒருங்கே கவர்ந்தார். சந்தே ரசிகர்களிலே பாமர ரசிகர்கள் என்றும், பண்டித ரசிகர்கள் என்றும் இரு வகையினர் உண்டு. சிலருடைய சந்தேத் பாமரர்களை மட்டும் ரஞ்சகப்படுத்துவதாயிருக்கும். இன்னும் சிலருடைய சந்தேத் பண்டித ரசிகர்களை மட்டும் கவர்வதாயிருக்கும். திரு ராஜரத்தினம் பிள்ளையின் சந்தேத் பாமரர்கள், பண்டிதர்கள் இரு சாராரையும் கவர்வதாயிருந்தது.

கடந்த வியாழக்கிழமை அவருக்கு ஈமக் கிரியை நடைபெற்ற சமயம் ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களும் எண்ணற்ற நண்பர்களும் சேர்ந்து ஒரு மைல் நீளத்துக்குமேல் மயானம் வரை ஊர்வலமாகச் சென்று தங்களுடைய இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தி விட்டு வந்தார்கள்.

மயானத்தில் பல பிரமுகர்களும், தலைவர்களும், கலைஞர்களும், வித்வான்களும் கூடி நின்று திரு ராஜரத்தினத்தின் ஒப்பற்ற சந்தே மேகையைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். ராஜரத்தினம் பிள்ளை ஐம்பத்தெட்டு ஆண்டுகாலம் நம்மிடையே வாழ்ந்து நாதஸ்வர இசை உலகத்தின் ஏக சக்ராதிபதியாக விளங்கிப் பெரும் கீர்த்தியோடு மறைந்துவிட்டார். அவர்பிரிவினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர் குடும்பத்தாருக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான ரசிகர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் நம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

**‘பின்லே’
புடவைகள்**

தி பின்லே மில்களின் தொகுப்பு

ரகுபதி ராகவ

[அகமதாபாத் நவஜீவன் காரியாலயத்தினர் பிரகரம் செய்திருக்கும் 'சத்தியமே தெய்வம்' என்னும் காந்தி வசன மஞ்சரியிலிருந்து ராஜாஜி எடுத்து எழுதியது]

58

கிதையின் உபதேசத்தில் அஹிம்சையும் ஒரு பாகமாக இருப்பின் ஏன் யுத்தத்தை வைத்து உபதேசம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்கிற கேள்வியுண்டு. அந்தக் காலத்தில் அஹிம்சா தர்மம் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருந்த போதிலும் யுத்தம் தர்மத்தின்வின்று விலக்கப்படவில்லை. கூத்திரிய கடமைகளுக்கும் அஹிம்சைக்கும் விரோதம் அந்தக் காலத்தில் பெரியோர்கள் காணவில்லை. கிதையின் நோக்கம் அஹிம்சா முறையை ஊர்ஜிதப் படுத்துவதற்கல்ல என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். பயணத் துறத்தில் என்கிற மார்க்கத்தைக் காட்டுவதற்காகவே கிதை தோன்றியது. இரண்டாவது அத்தியாயத்திலேயே இது மிகத் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு உண்மையை உபதேசிக்கும்போது அதனுடைய எல்லா முடிவுகளையும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. 'பயணத் துறத்துக் கடமைகளைச் செய்' என்பது கிதையின் உபதேசம். இந்த உபதேசம் வாழ்க்கையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் எங்கெங்கே கொண்டு போய் விடும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் கிதையில் விலக்கக் வில்லை. முனிவர்களுடைய பெருமை என்ன வென்றால் அவர்களுடைய உபதேசம் கருக்கமாக இருக்கும். அது காலத்துக்கு ஏற்றபடி பலவித நற்பயன்களைத் தரும். அந்தக் காலத்தில் எதிர்பாராத பொருளும் கூடப் பிற்காலத்தில் அதனின்றி தோன்றும்.

யாகங்கள் கிதைக்கு முந்திய காலத்திலும் செய்யப்பட்டு வந்தன. வேள்விகளில் பிராணிகளை வதை செய்தும் வந்தார்கள். ஆனபோதிலும் யாகமென்று கிதையில் பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் பிராணஹிம்சை கலந்த யாகம் அதில் காணப்படவே இல்லை. கிதையில் கூறப்பட்டிருக்கும் வேள்விகளுக்குள் ஜபயக்கும் என்பதே சிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டவனை ஏகாக்கிரசித்தத்துடன் தியானிப்பதே சிறந்த வேள்வி என்பதைக் காண்கிறோம். மூன்றுவது அத்தியாயத்தில் தேக சிரமத்தைச் செலுத்திப் பணி செய்வதும் ஒரு வேள்வியாகச் சொல்லப்படுகிறது. மூன்றுவது நான்காவது அத்தியாயங்களைச் சேர்த்துப் படித்தால் வேள்வி என்பதற்குப் பல பொருள்கள் காண்கிறோம். கிதையில் பல வேள்விகளைப்

பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் பிராணிகளைக் கொல்லும் வேள்விகளை அவற்றில் காண முடியாது. யக்கும் என்கிற பழைய சொல்லுக்குப் புதுப் பொருள்கள் கிதையில் தோன்றி விட்டன.

இப்படியே சத்தியாசம் என்கிற சொல்லும் கிதையில் பொருள் மாறி விட்டிருக்கிறது. எவ்வித காரியமும் செய்யாமல் இருக்கும் நிலை கிதையில் சொல்லப்பட்ட சத்தியாசம் ஆகாது. கிதையில் சொல்லப்பட்ட சத்தியாசத்தில் எல்லா வேளையும் செய்ய வேண்டியதே. செய்த போதிலும் செய்யும் முறையில் செய்தால் அது செய்யாமையே யாகும். பயணக் கருதாது செய்யப்பட்ட கர்மம் அகர்மமாகும். ஆசையை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு வெளிப்படையாக ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யாமலிருந்தாலும் அது கர்மமாகும்.

கிதையில் யுத்தத்தை விலக்க வில்லை என்பது உண்மையாயினும், நாற்பது ஆண்டுகள் கிதா உபதேசத்தின்படி வாழ்க்கையை நடத்த முயற்சி செய்து வந்ததில் நான் கண்ட உண்மை என்ன வென்றால்—இதை மிக அடக்கத்துடன் சொல்லுகிறேன்—பற்றுக்களை அறவே நீக்க வேண்டுமானால் அஹிம்சை இல்லாமல் முடியாது. கிதை உபதேசத்தை முற்றிலும் நிறைவேற்றினால் யுத்தத்தை விலக்க வேண்டியதாகிறது.

பகவத் கீதையானது கருக்கமான குத்திரங்கள் கொண்ட நூல் அல்ல. அதில் மூழ்க மூழ்க ஆழ்ந்த பல கருத்துக்களைக் காணலாம். சாதாரண மக்களுக்குக் கென்று தோன்றிய நூலானபடியினால் கூறியதையே திரும்பத் திரும்ப இவிய முறையில் கூறுகிறது. படிக்கும் போது அது குற்றமாகத் தோன்றுது. நான்செல்லச் செல்ல, காலபேதத்தினால் சொற்களின் பொருள் விரிவடையும். ஆயினும் அதனுடைய நடுநாயக உபதேசம் மாறுபடாது. பக்தர்கள், கிதையின்றி வெவ்வேறு ரத்தினம் போன்ற பொருள்களை அடைவார்கள். பக்தர்களுடைய கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கலாம். ஆயினும் முக்கிய உபதேசத்தை ஒன்றாகவே கண்டு ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

செய்ய வேண்டியதும் விலக்கப் பட வேண்டியதுமான ஒரு பட்டியல் கிதையில் இல்லை. ஒருவனுக்கு ஒன்றைச் செய்ய வேண்டியது தர்மமாகும். மற்றொருவனுக்கு அது அதர்மமே யாகும்.

ஒரு காலத்தில் ஒன்றைச் செய்வதில் தவறில்லை. அதே செயல் மற்றொரு காலத்திலும் இடத்திலும் தவறாக இருக்கலாம். எது தர்மம் எது அதர்மம் என்று முடிவு கட்டுவதற்கு உரை கல் ஒன்றே. லாபத்தை விரும்பாமல் செய்யப்பட்ட செயலா என்பதே அது. அதுதான் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கட்டுப்படுத்தும் நிபந்தனை.

ஞானத்தைப் பற்றி மிக மேன்மைப் படுத்தியே கீதையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கீதையில் சிறப்பித் துச் சொல்லப்பட்ட ஞானம் மூலாயை மட்டும் சார்ந்ததல்ல. இதயத்தைச் சார்ந்தது. அறிவு மட்டும் ஞானமா காது. ஆனபடியால் பக்தியில்லாதவர்

களுக்குக் கீதை பயன்படாது. இத னால்தான் கண்ணன் கீதை முடிவில் சொல்கிறான்:

“இந்த உபதேசத்தை வேள்வி யற்ற வனுக்குச் சொல்லாதே. சிரத்தையில் லாதவனுக்குச் சொல்லாதே. உபதே சத்தை விரும்பாதவனுக்குச் சொல் லாதே. என்ன மறுப்பவனுக்குச் சொல் லாதே. இந்த உபதேசத்தை பக்தர் களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறவன் பெரும் புண்ணியம் செய்தவனாவான். அவன் என்னையே அடைவான். அருயை யில்லாமல் இந்த உபதேசத்தைப் பக்தி யோடு ஒப்புக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்கள் விடுபெறுவார்கள்.”

[யங் இந்தியா, 6-8-31]

SOVIET WOMAN
An Ideal Journal
for Women.

Subscriptions:
Yearly : Rs. 4/4/-
Half yearly : Rs. 2/2/-
Single copy : As. -/8/-

Soviet Woman 6

SOVIET WOMAN is devoted to the activities of Soviet women in the construction of their country. It carries articles and feature stories on the home and family, upbringing and education of children, cookery notes, knitting and current fashions — profusely illustrated, with a number of coloured plates.

"All Subscribers will receive their Copies direct from Moscow by AIR from January 1957"

Subscription accepted at:
NEW CENTURY BOOK HOUSE, 199, Mount Road, Madras - 2

 V/O MEZDUNARODNAYA KNIGA, Moscow 200, U.S.S.R.

edcrafts

அழகப்பரின் அபிசய சாதனைகள் 6

இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனம் ஆரம்பித்த கதை நேயர்களுக்குத் தெரிந்தததான். ஆனால் மீண்டும் ஒருமுறை நிலைநிறுத்தி வைக்கிறேன். ஒரு சமயம் வைஸ்ராய்ஸ்வர் திரு ஸ்டீபன் சாமி முதலியார் ஆற்றிய சொற்பொழிவைக் கேட்டுவிட்டு உட்பின் இந்தக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார் டாக்டர் அழகப்பர். முதலில் காரைக்குடி நகரில் காரைக்குடி நகரசபைக்குச் சொந்தமான 'காந்தி மாளிகை' என்னும் கட்டடத்தில் 140 மாணவர்களுடன் இந்தக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. அப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தின் கல்வி மந்திரியாக இருந்த திரு அவினாசிவிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் அழகப்பா கலைக் கல்லூரியைத் திறந்து வைத்தார்.

பிறகு காரைக்குடி ரயில்வே நிலையத்துக்கு அருகில் உள்ள திறந்த வெளியில் கமார் ஒரு சதுர மைல் விஸ்தீரணம் நிலம் கல்லூரியின் கட்டடம் கட்டுவதற்காக வாங்கப்பட்டது. அங்கு துரித காலத்தில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. ஒரே வருஷத்தில் கட்டடங்கள் வளர்ந்து விட்டன. அதுபோலவே கல்லூரியில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் 140-ல் இருந்து 312 ஆக உயர்ந்து விட்டது.

1948-ம் ஆண்டு சென்னை ராஜ்யத்தில் முதன் மந்திரியாக இருந்து வந்த திரு ஏ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அழகப்பா கலைக் கல்லூரியின் புதிய கட்டடத்தைத் திறந்து வைத்தார். அப்பொழுது இந்தக் கல்லூரியில் பி. எஸ்ஸி. விஞ்ஞான சாஸ்திர வகுப்புகள் நடைபெற ஆரம்பித்து விட்டன.

டாக்டர் அழகப்பரின் சலியா உழைப்பினாலும், பிரின்ஸ்பல் திரு ஏ. என். தம்பி ஆகியவர்களால் திறமை மிக்க நிர்வாகத்தினாலும் அழகப்பா கலைக் கல்லூரி சிறப்புடன் ஒங்கி வளர ஆரம்பித்து விட்டது.

கல்லூரிக் கட்டடங்களை ஒட்டி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள் கட்டப்பட்டன. விசாலமான விளையாட்டு மைதானம் அமைந்தார்கள். மேலும் கல்லூரி வளர்ந்தது. பலவிதமான சாஸ்திரப் பாடங்கள் போதிக்

அழகப்பா கலைக்

கும் வசதியைப் பெற்றது. இன்றைய தினம் கலைக் கல்லூரியில் மட்டும் 1,300 மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். அழகப்பா கலைக் கல்லூரி தமிழ் நாட்டில் இம்மாதம் போல் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. சென்ற பத்தே ஆண்டு காலத்துக்குள் சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள மிகச் சிறந்த கலைக் கல்லூரிகளில் ஒன்றாக மாறி விட்டது!

இப்பொழுது அழகப்பா கலைக் கல்லூரியில் எல்லாவிதமான கலைகளையும் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். ஆங்கிலம், தமிழ், விஞ்ஞானம், பூக்கோளம், சரித்திரம், பூதத்துவம், உடல் தந்தவம் இன்னும் கலைக் கல்விகளுக்கு வேண்டிய அத்தனை பாடங்களும் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். இந்தப் பாடங்களை வெல்லாமல் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அனுபவம் நிறைந்த பல அறிஞர்கள் இருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் மிகச் சிறந்த நூல் நிலையம், கண்காட்சிச்சாலை எல்லாம் இருக்கின்றன. பூதத்துவக் கண்காட்சிக்கூடம் பார்த்துப் பார்த்து அனுபவிக்கக்கூடியதா யிருக்கிறது. இந்தக் காட்சிக் கூடத்துக்குள் ஒரு மனிதன் சென்று விட்டால் அவன் சாதாரணப் பொருளாக மாறி விடுவான். அவ்வளவு அதிசயமான பொருள்கள், கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாத அபூர்வ சாமான்கள் இருக்கின்றன. மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு இவ்வளவு சாதனங்கள் செய்து வைத்திருப்பதுடன் திருப்பி அடைவாமல் அடிக்கடி வெளி இடங்களிலிருந்து பல அறிஞர்களையும் வரவழைத்து மாணவர்களுக்குப் பாடம் போதித்து வருகின்றனர்.

இந்தக் கல்லூரி மாணவர்களின் கட்டுப் பாட்டையும், அவர்களிடம் வளர்ந்துள்ள சிறந்த பண்பாட்டையும் பாராட்ட வேண்டும். இந்தச் சிறந்த கலையைப் பெறுவதற்காவது அழகப்பா கலைக் கல்லூரியில் படிக்க வாய்ப்போல் தோன்றுகிறது. ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல விரும்பினால் அழகப்பா கல்லூரி மாணவர்கள் உண்மையான கல்வி அறிவைப் பெற்ற மாணவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

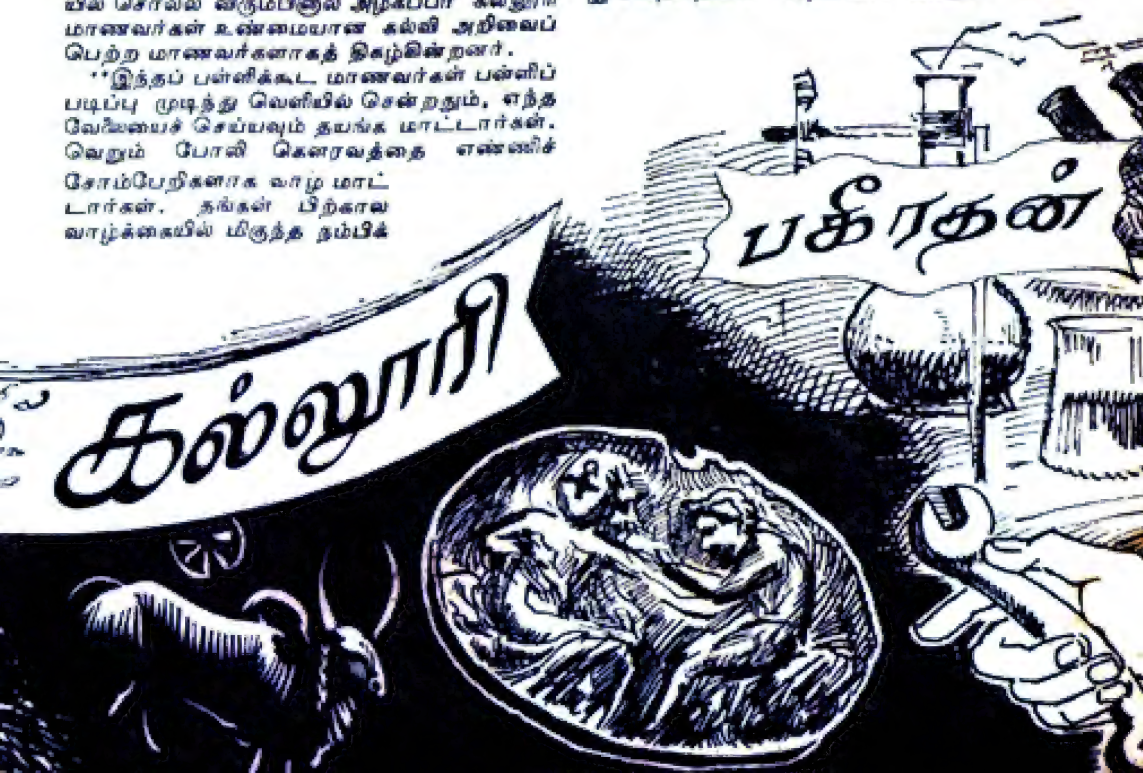
“இந்தப் பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் பள்ளிப் படிப்பு முடித்து வெளியில் சென்றதும், எந்த வேலையைச் செய்யவும் தயங்க மாட்டார்கள். வெறும் போலி கௌரவத்தை எண்ணிச் சோம்பேறிகளாக வாழ மாட்டார்கள். தங்கள் பிற்கால வாழ்க்கையில் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் இருப்பார்கள்” என்று அழகப்பா கல்லூரி பிரின்ஸ்பல் திரு ஏ. என். தம்பி கூறியதை நான் வெறும் உபசார வார்த்தையாக எண்ணவில்லை. அவர் கூறியது முற்றிலும் உண்மை என்பதை அழகப்பா கல்லூரி மாணவர்களைப் பார்த்தவுடனேயே தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கலைக் கல்லூரி பிரின்ஸ்பல்

அழகப்பா கலைக் கல்லூரியின் பிரின்ஸ்பலாக இருந்த திரு டி. சூரியநாராயணன் அவர்கள் ஹைதராபாத் கல்வித் துறைத் தலைவராக மாற்றப்பட்ட பின் திரு ஏ. என். தம்பி பிரின்ஸ்பலாகப் பதவியேற்றார்.

திரு ஏ. என். தம்பி கோள நாட்டில் நீண்ட நாட்கள் இருந்தவர். திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் கல்வித்துறைத் தலைவராகப் பல காலம் பணியாற்றியவர். அவர் காலத்தில் திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், உயர்தரப் பள்ளிகளையும் ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார். திருவாங்கூர் மக்கள் நூற்றுக்கு நூறு படித்தவர்களாக இருப்பதற்குத் திரு ஏ. என். தம்பியின் சேவையையும் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வளவு திறமையாகக் கல்வி இலாகாவின் தலைமைப் பதவியை ஏற்று நடத்தி வந்த திரு ஏ. என். தம்பி 1950-ம் ஆண்டு அந்தப் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். ஓய்வு பெற்றவுடனேயே அழகப்பா கலைக் கல்லூரியில் பிரின்ஸ்பல் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். தம்முடைய நீண்ட நாள் அனுபவத்தை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கல்லூரியை மிகச் சிறந்த முறையில் நடத்தி வருகிறார்.

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் கல்வி இலாகா தலைவராக இருப்பதற்கு முன்னும் பல்விதமான பதவிகளை வகித்துப் பெயரும் புகழும் பெற்றவர் திரு ஏ. என். தம்பி. இன்றையதினம் அழகப்பா கல்லூரி மாண

அமிர்தாஞ்சனம்

வலிகளுக்கு

ஒப்பற்ற

நிவாரணி

அமிர்தாஞ்சனம் லிட்., சென்னை-4 இதர இடங்கள்-மும்பாய்-1 கல்கத்தா-7

—AL-38-8 TAL—

தேனா பாங்க்

தேவகர்கள் நாளாஜி பாங்கிங் கம்பெனி லிட்.

ஸ்தாபிதம்: 1938

63 காரியாலயங்களும், 14 ஸேப் டிபாஸிட் வால்ட்களும்

சேமிப்பு சேவைகள்

★ சேவிங்ஸ் அகௌண்ட்ஸ்
வட்டி 2½% வரை

★ காஷ் சர்ட்டிபிகேட்டுகள்
வட்டி 3½% வரை

★ பிக்ஸட் டிபாஸிட் டுகள்
வட்டி 3½% வரை

கௌரிநாட்டுப் பரிவர்த்தனையில் உங்கள் தேவைகளை
தேனா பாங்கு மூலம் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுங்கள்

சென்னைக் கிளை :

149, அண்ணா பிள்ளைத் தெரு. ஜி.டி.

பிரிவின்கத்தா லி. காத்தி

மாணேஜிங் டைரக்டர்

லர்களுக்கு வெறும் ஏட்டுக் கல்வியை மட்டும் அவர் போதிக்கவில்லை. நமது நாட்டுப் பண்பாட்டையும், நமது முன்னோர்களின் ஆற்றலையும் அவர்கள் செய்த வித்தைகளையும் மாணவர்கள் உணரும்படி செய்து வருகிறார்.

இதனால்தான் இங்குள்ள மாணவர்களைப் பார்த்தபோது வெறும்படம்பத்துக்காகவாழும் ஏட்டுக் கல்வி மாணவர்களாக நமக்குத் தோன்ற வில்லை. தங்கள் முன்னோர்களையும், தங்கள் நாட்டையும் போற்றி வரும் உத்தம மாணவர்களாகவே அவர்கள் திகழ்ந்து வருகிறார்கள்.

"இதோ தேசிய மாணவர் பட்டையைப் பாருங்கள்! கல்வி பயிர்வோடு மன உறுதியும், உடல் வலியும், ராணுவப் பயிற்சியும் மாணவர்களுக்கு அவசியம் தேவையல்லவா? அதற்காக மாணவர்கள் தேசிய மாணவர் பட்டையில் சேர்ந்து ராணுவப் பயிற்சி பெற்று ஆயுதங்களை உபயோகிக்கக் கற்றுக்கொள்ளும் அதிசயத்தைப் பாருங்கள்!" என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனார், கலைக் கல்லூரி பிரின்ஸ்பல் திரு. என். தம்பி அவர்கள்.

மக்கள் ஆட்சி மக்களின் நலனுக்காகத் தாய் நாடு முழுவதிலும் நடந்து வருகிறது. ஆட்சிப் பொறுப்பு இப்போது மக்கள் கையில் இருக்கிறது. ஆட்சி அதிகாரப் பொறுப்புக்களில் மக்கியமான பொறுப்பு தேசப் பாதுகாப்புப் பொறுப்பாகும். 'தேச சுதந்திரத்தையும், விடுதலையையும் பாதுகாக்கும் மகத்தான புனிதப் பணியில் தங்கள் பங்கை நிறைவேற்றி வைக்க மாணவர்கள் முன் வந்து விட்டார்கள்' என்று தோன்றியது. மாணவர்கள் ஆயுதம் தாங்கி, அணிவகுத்து நிற்பதைக் கண்டதும், சந்தோஷத்தினால் நானும் ராணுவ நடை பயின்றேன்.

தேசியப் பட்டையில் சேருவதினால் ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும், ஒற்றுமையும், தலைமை தாங்கி நடத்தும் ஆற்றலும் மாணவர்களுக்கு வளர்ந்து வருகின்றன என்று பிரின்ஸ்பல் தம்பி எடுத்துக் கூறினார்.

இப்போது நம் நாடு வறுமை, வியாதி, அநியாயம் ஆகிய வற்றை ஒழிக்கும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இந்திய சக்திகளை ஒழிப்பதில் மாணவர் தேசியப் படை ஈடுபட்டால் விரைவில் திய சக்திகள் ஒழிந்து தேசம் கபிட்சப் பாதையில் மூன்றேறி விடும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

திரு. தம்பியின் முயற்சியால் இங்கு ஒரு பெரிய தூல் நிலையமும் இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு கல்விக்கும் வேண்டிய புத்தகங்களும் அதற்கான

திரு. என். தம்பி, பிரின்ஸ்பல்

துணைக் கருவிகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவ்வாறு இந்தக் கல்விச் சாதனை வளருவதற்கு டாக்டர் அழகப்பருடன் எத்தனையோ பேர்கள் இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள் என்ற விவரங்களையும் பிரின்ஸ்பல் திரு. என். தம்பி மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன்.

கடைசியில், "ஏதோ எங்களால் முடிந்தவரையில் தோண்டாற்றி வருகிறோம்" என்று அடக்கமாகக் கூறினார் திரு. தம்பி அவர்கள்.

அவரிடம் அளவற்ற ஆற்றலும் அதற்கேற்ற அடக்கமும் இருப்பதைக் கண்டு பெரிதும் வியப்பிலேன். எப்போதும் நிறைவுடம் தன்னுடைய நிலை

வவா? திரு. என். தம்பி நீண்ட காலம் திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் இருந்ததால்தானோ என்னமோ, தமிழ் மக்களிடத்திலும் தமிழ் மொழியின்மீதும் அளவற்ற அன்புகொண்டிருக்கிறார். அவருக்குள்ள தமிழ்ப் பற்றை விளக்குவதற்கு ஒரே ஒரு சம்பவத்தைச் சொன்னால் போதும்.

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் கல்வித் துறைத் தலைவராக இருந்தபோது நாள்கில் நாட்டில் கட்டாயக் கல்வியைக் கொண்டு வந்தார் திரு. என். தம்பி. அந்தத் தொண்டைப் பாராட்ட நாள்கில் நாட்டு மக்களின் சார்பாகக் கவிமணி தேவிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் திரு. தம்பிக்கு ஒரு பாராட்டுப் பத்திரம் வரித்துக் கொடுத்தார். "கவிமணியிடம் பாராட்டுப் பத்திரம் பெற்றதை விட எனக்கு வேறு என்ன பாக்ஷியம் வேண்டும்?" என்று திரு. என். தம்பி பெருமையாகச் சொல்கிக் கொண்டது இன்றும் என்காநிலம் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

தமிழ்ப் பற்றும், கல்வித் துறையில் நல்ல அனுபவமும் பெற்ற திரு. தம்பியின் தலைமையில் நடைபெற்று வரும் ஈழமகப்பா கலைக் கல்லூரி மேலும் மேலும் சிறப்புற்று விளங்கும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

திரு. தம்பி அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு ஓளம் பிடிதும், "கோட்டையூருக்குப் போவோமா?" என்று கேட்டார் உடன் வந்தவர்.

"கோட்டையூருக்கா? நமக்கு அங்கு என்ன வேலை இருக்கிறது?" என்று கேட்டேன்.

"அங்கு தான் அழகப்பா பெண் கல்லூரி இருக்கிறது!"

"கோட்டையூரிலா? ஏன் காரைக்குடியில் அதற்கு இடம் இல்லைவோ?"

"தற்பொழுது அதற்குக் காரைக்குடியில் இடம் இல்லை என்பது உண்மைதான். அதற்கான கட்டடம் இப்போது

திருமதி சதா, பிரின்ஸ்பல்

தான் இங்கு கட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கட்டடம் கட்டி முடிந்தவுடன் அழகப்பா பெண் கல்லூரி காரைக்குடியிலேயே இருக்கும்." "

"இப்போது பெண்கல்லூரி கோட்டையூரில் நல்ல கட்டடத்தில் தான் இருக்கிறதா?"

"என்ன கேள்வி இது? அழகப்பா கல்லூரி களுக்குள்ளேயே மிக நல்ல கட்டடத்தில், அரண்மனையிலேயே இருப்பது அழகப்பா பெண் கல்லூரி ஒன்றுதான். அதை நேரில் பார்த்தால்தான் உண்மை விளங்கும்."

இதைக் கேட்டதும் எனக்கு அழகப்பா பெண்கள் கல்லூரியை உடனே போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டு விட்டது.

அழகப்பா பெண்கல்லூரி

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய ஒப்பியர் வற்ற கலிஞ்சாசிய கப்பிர மணிய பாரதியார் பாரத நாட்டுப் பெண்கள் இருந்த நிலையை எண்ணி யெண்ணி மனம் நொந்தார். அவர்கள் விடுதலை அடைவதற்கு வழி இல்லையா என்று தைத்து தைத்து உருகினார். பொது வாழ்விலும், கல்வித் துறையிலும் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக, "பெண்மை வாழ்கவேன்று கத்திடுவோ மடா!" என்ற விடுதலைச் சங்கை முழங்கினார்.

உடனே அவருக்குப் பெண்கள் விடுதலை அடைந்து மேன்மை நிலை அடைந்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டு உற்சாகம் மேலிட்டு விட்டது. தமிழ் நாட்டில் புதுமைப் பெண்கள் தோன்றி வளர்வதைக் கண்டார்.

**"போற்றி போற்றி
ஒராயிரம் போற்றிகள்
போனடிக்குப்
பல்லாயிரம் போற்றிகளா!"**

என்று புதுமைக் கவி பாரதியார் புதுமைப் பெண்ணுக்குப் போற்றி கூறினார். இவ்விதம் மகாகவியினால் பாமாலை சூட்டப்பெற்ற புதுமைப் பெண்கள் இந்த நாட்டில் தோன்ற வேண்டாமா? அதற்காகவே டாக்டர் அழகப்பா காரைக்குடியில் பெண்கள் சங்கம் ஒன்றும் ஆரம்பித்திருக்கிறார். இந்திய சர்க்காரி நிதி மந்திரியாக இருந்த திரு சித்தாயணி துவாரகநாத் தேவ்ரூக் அவர்களால் 1954-ம் ஆண்டு அழகப்பா பெண் கல்லூரி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இப்போழுது இந்தக் கல்லூரியில் இண்டர்மீடியட் வரை சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. 1957ம் ஆண்டில் பட்டப் பரீட்சைகள் ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அழகப்பா பெண் கல்லூரியை எங்கு வைத்து நடத்துவது என்று புரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தபோது டாக்டர் அழகப்பா கோட்டையூரில் உள்ள தம்முடைய அரண்மனை போன்ற பங்களாவையே அந்தக் கல்லூரிக்காகக் கொடுத்து விட்டார். கல்லூரியின் கட்டடத்துக்குள் நுழையும் போதே கல்லூரி பிரின்பல் மில் எஸ். கதா மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வரவேற்றார். மில் எஸ். கதா எம். ஏ., பி. டி., அவர்கள் சென்னை

திருவல்லிக்கேணி தேசியப் பெண் உயர்தரப் பாடசாலையில் உபாத்தியாயராகவும், பெண் சேகமநல உதவி அதிகாரியாகவும் தொண்டாற்றி யிருக்கிறார். பெல்லாரி, அனத்தப்பூர், திருச்சி, கோவை, சேலம், நீலகிரி முதலிய இடங்களில் பெண் சேகமநல உதவி அதிகாரியாகப் பணியாற்றி யிருக்கிறார். இவ்வாறு பல இடங்களில் சேவை செய்த அனுபவத்துடன், கல்வித் துறையில் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற உற்சாக முடையவராகவும் இருக்கிறார். எனவே அழகப்பா பெண் கல்லூரி அவர் காலத்தில் நமது ராஜ்யத்திலேயே நிறந்த கல்லூரியாகத் திகழும் என்று திச்சயம் எதிர்பார்க்கலாம்.

அமைதியான சூழ்நிலையில் அரண்மனை போன்ற மாளிகையில் அமைந்திருக்கும் பெண் கல்லூரியில் இருந்து திரும்பிய பொழுது எனக்கு ஒரு எண்ணமே மேலொங்கி யிருந்தது. இந்தக் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறும் எத்தனையோ பெண்மணிகள் விஜயலக்ஷ்மி பண்டிட்களாகவும், சீரோஜினி தேவிகளாகவும், கந்தாரி பாக்களாகவும் உலகம் புகழும் படி விளங்கப் போகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"தமிழ் நாட்டுப் பெண்புகேடாமல் பெண்கள் பட்டப் படிப்புப் பெறவேண்டும் என்பதுதான் டாக்டர் அழகப்பா என்னுடைய நோக்கம்" என்றார் பிரின்பல் மில் கதா.

ஆமாம்; பெண்கள் படித்தால் மட்டும் போதுமா? நமது பண்பாடு அல்லவா முக்கியம்? அதற்கான முறையில் கல்லூரியை அமைத்து நடத்திவரும் அழகப்பாருக்குத் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிகளின் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்து விட்டுக் கோட்டையூரிலிருந்து புறப்பட்டுடன்.

"இன்னும் எத்தனை கல்லூரிகள் பார்க்க வேண்டும்?" என்று கேட்டேன்.

"இரண்டு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன."

"சரி; அவைகளையும் பார்த்து விடுவோம். புறப்படுங்கள்" என்றேன். கார் காரைக் குடியை நோக்கிப் பறந்தது.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

அவள் அழகில் அவள் அழகில் ஒரு
வெற்றி இருக்கிறது இரகசியம் இருக்கிறது

“நான் வத்னியை உபயோகிக்கிறேன்”
என்று மதுபாலா கூறுகிறார்.

“மூன்று நல்ல காரணங்களுக்காக:

அது கடைசி செதிள்வரை புதுமையும்
நறுமணமுள்ளது.

அது உயர்ந்த ரகமும்
ஸ்வதேசியுமானது.

அது கோத்ரெஜினால்
தயாரிக்கப்பட்டது”

மதுபாலா மேலும்
கோத்ரெஜ்
டாய்லெட் பவுடர்
கூந்தல் தைலம்
சலவை சோப்புத் தூள்களை
உபயோகிக்கிறார்

“அவைகள் மிகவும் நம்பக
மானது” என்று கூறுகிறார்.

100% இந்திய
நிர்வாகம்
மூலதனம்

நீங்கள் விரைவில் “ராஜ்
ஹத்” என்ற படத்தில்
மதுபாலாவைக் காண
பீர்கள்.

ஜெய் கோத்ரெஜ் வத்னி*
ரிஜிஸ்டர்டு

சாவி மாக்

வத்னி ‘பேபி’ விலை 2½ அனாதான்

*“தாய்நாடு” என்று அர்த்தங்கொண்ட ‘வதன்’
என்ற வார்த்தையிலிருந்து திரிபு, பெற்றது.

கிறிஸ்து பிறந்தார்

இன்னும் இரண்டொரு நாளில் கிறிஸ்து பிறந்த புண்ணிய தினத்தை உலகெங்கும் கொண்டாடப் போகிறார்கள். புண்ணிய தினந்தான்; கிறிஸ் தவர்களுக்கு மட்டுமில்லை, மனிதனுடைய ஆத்ம பலத்தில் நம்பிக்கையும், இறைவனிடத்தில் உண்மையான ஈடுபாடும் உடைய எல்லோருக்கும் ஆறுதல் அளிக்கும் நாளே அது.

கிறிஸ்து பிறந்தார். கமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன், பாலஸ்தீனம் என்ற நாட்டில்,

பெதலேம் என்ற ஊரில், மாட்டுக் கொட்டில் ஒன்றில், மார்சுரிப் பனி-இரவில், இயேசு என்ற தெய்வ மதலை பிறந்தது; வளர்ந்தது. மனிதனுடைய உள்ளத்தில் பரலோக ராஜ்யத்தை வளர்த்தது; தேவகுமாரன் என்று, துன்பத்தில் உழன்ற ஏழை மக்கள் பலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது. கடைசியில், சிலுவையில் அறையப் பெற்று, வேதனையை அமைதியோடு தாங்கி, 'மனிதனுக்கு உய்வு உண்டு' என்பதற்குச் சாட்சியாக, அந்த உய்வைத் தேடித் தந்த தியாக மூர்த்தியாக, அந்த அற்புத வடிவம் மறைந்தது. பிறகு, உயிர் பெற்று எழுந்து 'வானத்திலும், பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது' [1] என்று, தன்னை நம்பியவர்க்கு உறுதி கூறி, பரலோகத்திற்குத் திரும்பியது. [2] பிறந்தது, சிலுவையில் மறைந்தது, உயிர் தெழுந்தது—மூன்று நிகழ்ச்சிகள். இம்மூன்றை ஒட்டியும், இவற்றின் இடையில் இருந்த கால வெளியிலும், நெய்யப் பெற்ற கருணை அம்பரமே இயேசு கிறிஸ்துவின் வரலாறு என்று சொல்லலாம்.

கிறிஸ்தவ வேதமாகிய பைபிளில் [3] புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த வரலாறு இடம் பெறுகிறது. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நால்வர், இவ்வரலாற்றை தேரடியாகத் தருகிறார்கள். ஒரே வரலாறுதான், இயேசு கிறிஸ்து என்ற ஒருவருடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரந்தான், இந் நால்வராலும் தரப்படுகிறது. இயேசுவின் வாழ்க்கையில் முக்கியமான சம்பவங்களைப் பற்றி, நால்வரும் பொதுவாக ஒரேபடித்தாகத்தான் பேசுகிறார்கள். என்றாலும், அந்த வரலாறு, பேசுகின்ற ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் தோய்ந்து வருவதால், அவர் அவருடைய பக்குவத்திற்கு ஏற்றபடி, தனி வண்ணம் பெறுகிறது. அதே சமயத்தில், இயேசு என்ற தனி மனிதன் ஒருவருடைய இதயத்தை, பேசுகின்ற நால்வரும் மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்கள். அதிலே வேற்றுமை இல்லை. அப்படிக்காட்டும்போது, தங்களையும் இனம் காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

வேறு என்னதான் செய்ய முடியும்? 'இந்தக் கூடையில் எத்தனை கத்திரிக்காய்?' என்று எண்ணிக்கை தெரிந்த நாலுபேரைக் கேட்கிறோம். 'நூறு' என்று சொல்கிறார்கள். அதோடு கதை முடிந்தது. அவர்களுடைய உள்ளக்கிடக்கை என்ன என்பதை இந்தக் கத்திரிக்காய்க் கணக்கு காட்டப் போவதில்லை. ஆனால் மனித இதயம் ஒன்றைச்

1. மத்தேயு, அநி. 28., 18. 2. மாற்கு, அநி. 16., 19.
3. 'பைபிள்' என்ற சொளுக்கு, கிரேக்க மொழியில் 'புத்தகம்' என்ற பொருள்.

பேராசிரியர் அ. சீதவாசராகவன்

சொல்லிலே வடித்துக் காட்ட ஒருவன் முற்படும்போது, தன்னுடைய இதயத்தையும் அதோடு ஒட்ட வைத்துக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் இதயத்தோடு ஒட்டி நின்று தான், மத்தேயுவோ, யோவானோ, அதைச் சொல்லிலே நமக்குத் தர முடியும். அப்படி ஒட்டி நின்று அவர்கள் பேசும்போது, பேசுவது இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றித்தான் என்னும், தம்மையும் அறியாமல் அங்கங்கே தமது பாங்கையும் வெளியிடுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பேசுகின்ற உண்மை எந்த அளவிலும் குறையவில்லை. ஒரே உண்மையைத் தான் காண்கிறோம்; ஆனால் நான்கு உள்ளங்களின் மூலமாகக் காண்கிறோம். அதாவது, அவர்கள் பேச்சு இலக்கியமாகிறது. அதோடு, இயேசு என்ற ஒருவருடைய மிக மிக அருமையான அன்பு இதயம் அந்தப் பேச்சின் மூலமாக நமக்குக் கிடைப்பதால், பேச்சு உயர்ந்த இலக்கியம் ஆகிறது. மனித உள்ளத்தின் சொல் வடிவமே இலக்கியம், பேசப்படும் உள்ளத்தின் தன்மை உயர உயர இலக்கியமும் சிறந்ததாகிறது.

பைபிளில் உள்ள எத்தனையோ செய்திகளை வைத்துக்கொண்டு, இயேசுவின் இதயத்தை நம்மால் தொட்டுப் பார்க்க முடிகிறது. ஏழைகள், பாவம் புரிந்தவர்கள், துயரத்தில் அழுந்தியவர்கள், தீராப் பெருநோயில் துடித்தவர்கள் இவர்களிடையே அவர் வாழ்ந்தார். அவருடைய அற்புத சக்தியினால் ஊமை பேசினான், குருடன் விழி பெற்றான், வாத நோயால் முடங்கியவன் எழுந்து நடந்தான், குஷ்டரோகி குணமடைந்தான். இப்படி எத்தனையோ வேறொரு விதத்திலும் அவர் மக்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். இந்த உலகத்துத் துன்பத்தையும், சோர்வையும், தோல்வியையும் கண்டு கலங்காமல் அவற்றின் மத்தியிலேயும், சலனமில்லாமல் வாழ்வதற்கு முடியும், வாழவேண்டும் என்று மனிதனுக்கு அவர் காட்டினார். எப்படி? அவர் பேசுவதைக் கேட்போம்:

ஒரு பிடி சோற்றுக்கும், நாலு முழத் துண்டுக்கும், நாள் முழுதும் ஓயாமல் போராடிச் சிறுமைப்படும் நம்மைப் பார்த்துத் தான் பேசுகிறார்:

‘என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று உங்கள் உயிருக்காகவும், என்னத்தை உடுப்போம் என்று உங்கள் உடலுக்காகவும், கவலைப்படாது இருங்கள். உணவையிட உயிர் அருமையானதல்லவா? உடையைவிட உடல் உயர்ந்ததல்லவா?’ [4] உணவுக்காகவும், உடைக்காகவும் உயிரையும் உடலையும் பணயம் வைத்து இழந்து விட்டால், பிறகு உணவு எதற்கு? உடை தான் எதற்கு? சரிதான், உணவும் உடையும் வேண்டாமென்று இருக்க வேண்டும், அது முடிகிற காரியமா? வேண்டாம் என்று யார் சொன்னது, அவற்றைத் தேடிப் பெறுவதே ஜன்ம சாபம் என்று என்னுடைய தவறு. மனிதர்கள் மட்டும், எப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி வாழக் கற்றுக்கொண்டு விட்டால், உணவும் உடையும் கிடைப்பதுதான் பிரமாதம்?

‘காற்றிலே வரும் பறவைகளைப் பாருங்கள். அவை விதை விதைப்பதில்லை, கதிர் அறுப்பது மில்லை, களஞ்சியத்தில் ஒன்றையும் சேமித்து வைப்பதுமில்லை. அவற்

தன்மீ ஒரு நல்ல சோப்
யைச் சோதித்து, அடி
கடி எப்போதும் உட
சோப் வரை. அம்
ஆஸ்த்மா உபாதையால்
தற்போது தடுப்பதில்லை

EPHRILIME

எப்ரிலைம்

நீண்ட நாள்பட்டதும்,
மிக்க உபாதை தரக்கூடி
யதுமான மார்ச்சனி,
ஆஸ்த்மா முதலிய நோய்
களுக்கு ஓர் சிறந்த
ஹானியற்ற மருந்து.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி, லிட்.

மதராஸ் டிப்போ :

2, ஜோன்ஸ்லேன் :: மதராஸ் - 1

றையும் உங்கள் பரம பிதா உணவு
தந்து அளிக்கிறார். இப்பறவைகளிடம்,
உங்கள் மதிப்பு உயர்ந்ததுதானே,
இல்லையா? அப்படித்தான் கவலைப்பட்ட
மரிகள், அதனால் உங்களில் யாராவது
ஒரு முழும வளர்ந்தது உண்டா?

உடைக்காக ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்?
அதோ, காட்டு மலர்கள், அவை வளர்
வதைப் பாருங்கள். அவை உழைப்ப
தில்லை, நூற்பதுமில்லை. என்னாலும்,
தன் பெருமை அவ்வளவோடும் விளங்
கிய சாலொமோன்கூட, அம்மலர்களில்
ஒன்றைப் போல உடை அணிந்த
துண்டா, இல்லை. [5]

உண்மைதான். அப்படியானால்
என்ன செய்ய வேண்டும்? 'என்னத்தை
உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம்,
என்னத்தை உடுப்போம் என்று கவலைப்
படாதிருங்கள்...

இவையெல்லாம் உங்களுக்குத் தேவை
என்பது உங்கள் பரம பிதாவுக்குத்
தெரியும். இறைவனுடைய நாட்டை
யும், அவனுடைய நீதியையும் முதலில்
தேடுங்கள். அப்போது, இவை யெல்
லாம் உங்களுக்குக் கிட்டும்.' [6]

5. மத்தேயு. அதி. 6., 26-29. சாலொ
மோன் என்பவன் பேராசை வாய்ந்தவன்.

6. மத்தேயு. அதி. 6., 31-33.

இப்படியாகக் கடவுளிடம் தளராத
நம்பிக்கை வைத்து வாழ்வதுதான்
வாழ்வு என்பதை இயேசு கிறிஸ்து
வற்புறுத்தினார். உலகத்தில் உள்ள
எல்லாப் பொருள்களைப் பெற்றும்,
ஒருவன் தன் ஆன்மாவை இழந்தால்,
அவன் ஒன்றையும் பெறவில்லை என்
பதை எடுத்துக் காட்டினார். இறைவ
னுடைய கருணை அவகிலவாதது, அதை
நம்பியவர் ஈடுபடுவது உறுதி என்று
கூறினார். இந்த நம்பிக்கையின் விளைவு,
அதன் அடையாளம், எல்லா மனித
ரிடத்திலும், பகைவரிடங்கூட அன்பு
பாராட்டுவதே என்று பேசினார். இதை
அவரே சொல்கிறார், கேட்போம் :

'உங்கள் பகைவரிடத்து அன்பு
செலுத்துங்கள்; உங்களை வெறுப்பவர்
களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்; உங்களை
நிந்தித்து, துன்பப்படுத்துகிறவர்
களுக்கு நலம் விளையப் பிரார்த்தனை
புரியுங்கள்.

இப்படிச் செய்வதனால், பரலோகத்
தில் உள்ள உங்கள் பிதாவின் புத்தி
ரர்கள் ஆகிறீர்கள். அவர் ஆணையால்,
நல்லோருக்கும், தீயோருக்கும் ஒன்றாக
ஒரே ரூபியன்தான் எழுதினார்; நீதியில்
நிற்போருக்கும், அது நிறுத்தாருக்கும்
ஒன்றாகத்தான் மழை பொழிகிறது.' [7]

இக்கருத்துக்களை, வெறும் கருத்துக்
களாக மட்டும் இயேசு கிறிஸ்து தருவ
தில்லை. அழகிய உவமைகள். வைரமணி
போல் ஒளிவீசும் உருவகக் கதைகள்,
இவற்றின் மூலமாக, கருத்துக்களை
நெஞ்சிலே கலக்கும் அனுபவமாக அவர்
தருகிறார். இது கவிஞனுடைய வழி.
இதனால்தான் இயேசு கிறிஸ்துவின்
சொற்கள் - அவை அளிக்கும் ஞானம்
ஒருபுறம் இருக்க - சிறந்த இலக்கியத்
தன்மை பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

இந்த இலக்கியத்துக்கு இலக்கணமாக
அவர் வாழ்ந்தார். சிநுனுவயில் அவரை
அறைந்தபோது, அந்த அன்பு வடிவம்
பேசியது என்ன?

'பிதாவே, இவர்களை மன்னியும்.
தாங்கள் செய்வது இன்னது என்று
அறியாதிருக்கிறார்களே.' [8]

தம்மைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. தம்
முடைய மரண வேதனையைப் பற்றிய
நினைவே இல்லை. தம்மை வருத்துகின்ற
மக்களுடைய அறியாமையை எண்ணு
கின்ற பரிவு; அவர்களை இறைவன் மன்
னிக்க வேண்டும் என்று இறைஞ்சுகின்ற
கருணை; எந்த நிலையிலும், அவனை
தோக்கித் திரும்புகின்ற நம்பிக்கை,
இவற்றைப் பேசுகின்றன இயேசுவின்

7. மத்தேயு. அதி. 5., 44-45.

8. லூக்கா, அதி. 23., 34.

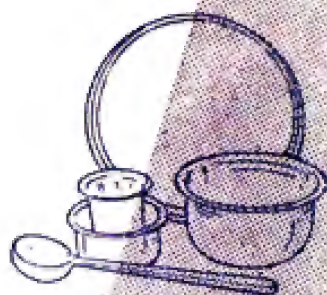
அவதார புகழான சகநாதரின் நிருபருவமே இவ்விதம் அட்டையை அளக்கக்கொடுத்து.

பார்த்து
வாங்குங்கள்.

இந்த மாதிரி

இனும் பாசுக் கூப்பன்

நீங்கள் வாங்கும்

ஓ.கே. வனஸ்பதி

டீன்களில் உள்ளதா என்று
நன்கு கவனித்து வாங்குங்கள்

1 பவு., 2 பவு., 5 பவு., 10 பவு.,
லீவர்-லிட் டீன்களில் கிடைக்கின்றன.

உங்கள் அருகிலுள்ள 'ஓ.கே.' வியாபாரி
உங்களுக்கு உதவி செய்ய இருக்கிறார்

குடும்பத்திலுள்ள பெண்கள் கவனிக்கவும்: இந்தப்
பரிசுத் திட்டம் உங்கள் லாபத்திற்காகவே
ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குத்
தேவையான ஒரு பூரண ஸெட்பாத்திரங்களை
நீங்கள் இனமாகப்பெறும்வரை இதுநீடிக்கும்.
டீன்களில் கூப்பன் இருக்கிறதா எனக் கவ
னியுங்கள். இல்லையென்றால், "ஏன் இல்லை?"
என்று கடைக்காரரிடம் விசாரியுங்கள்.

தி ஈஸ்ட் ஏஷியாடிக் கம்பெனி (இந்தியா)

பிரைவேட் லிமிடெட், மதராஸ் - 1

EP

குடும்பத்தில்

ஓர்

அறிவாளி

விட்டில் ஒரு ரேடியோ இருந்தால்குடும்பத்தில் ஒரு 'அறிவாளியும்' இருப்பார்—அதைக் கெடுப்பதற்கு! ஆனால், அது ஒரு பிலிப்ஸ் செட்டாக இருந்தால் உங்கள் வியாபாரியின் யோசனையை நாடுங்கள் பிலிப்ஸ் வியாபாரிக்கு உங்களுடைய ரேடியோவைப்பற்றி கன்குத்த தெரியும். அவரிடம் 'பிலிப்ஸ் ஸர்வீஸ் மான்யுவல்' என்ற புத்தகமும், சரியான பழுதுபார்க்கும் கருவிகளும் உண்மையான தனி உறுப்புக்களும் இருக்கின்றன.

எனவே உங்கள் ரேடியோவுக்கு மேற்பார்வை தேவைப்பட்டால் . . .

. . . அதை உங்கள் பிலிப்ஸ் வியாபாரியிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்

பிலிப்ஸின் விநியோகம் செய்வதும் ஒருங்கே கைகாள் துறை செய்கின்றன. பிலிப்ஸ் ரேடியோ தொலைநிலைத் தேவையை அளிக்கிறது. அதன் தயாரிப்பின் மூலம் யோசனைகளிலும் அது கனக பரிசோதிக்கப்படுகிறது. பிலிப்ஸ் ரேடியோ எங்கு விநியோகப்பட்டாலும், அதை எல்லா இடத்திலும் பழுதுபார்த்துக் கொள்ளலாம்.

பிலிப்ஸ் ரேடியோ

பிலிப்ஸ் எலக்ட்ரிகல் கம்பெனி (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்

PSPH 205

கடைசிச் சொற்கள். இவற்றையே பேசுகிறது அவர் வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கையின் மேன்மையை வடித்துத் தரும் பைபிள்—புதிய ஏற்பாடு சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்வதில் வியப்பு என்ன?

இந்த இலக்கியத்திலிருந்து எத்தனையோ காவியங்களும், பாடல்களும் பல மொழிகளில் தோன்றின. இன்றும் தோன்றி வருகின்றன. சமீப காலத்தில் இருந்த ஆங்கிலக் கவிஞர் எழுதிய பாடல் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. 'கிறிஸ்து சிலுவையில் மறைந்து எத்தனை நூற்றாண்டுகள் கழிந்து விட்டன? ஆயினும், [9] கல்வாரி மலையில் எதற்காக வேதனையை ஏற்றுவோர் அந்த நோக்கம் நிறைவேறி விட்டதா என்றால், அது தான் இல்லை. மனிதர்கள் எல்லோரும் உலகப் பொருள்களின் பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு, உள்ளத்தில் ஆண்டவனுடைய அரசுக்கு இடம் தந்து விட்டார்களா? இல்லை. பரபம் செய்யாமலிருக்க, தருமத்திலேயே ஊன்றி நிற்கக் கற்றுக் கொண்டு விட்டார்களா? அதுவும் இல்லை. இறைவனை நோக்கி, கோடிக்கணக்கான உள்ளங்கள் இன்னும் திரும்பவேண்டி இருக்கிறது. பாபங்கள், அவை என்றுதான் மறையுமோ, அப்படிக்காடாக மண்டிவிட்டன. கிறிஸ்து, இறைவன் திருக்குமரன், அவர் மண்ணிலே தோன்றி மறைந்து எவ்வளவோ காலம் ஓடிவிட்டது. என்ன செய்வது?' என்று எண்ணமிடும் கவிஞர் முன்னே, முள்ளால் ஆன கிரீடம் அணிந்து—அதைத்தானே அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தபோது அவருக்குச் சூட்டினார்கள்!—இயேசு கிறிஸ்து நடந்து செல்கிறார். பிறகு? பாட்டைப் பார்ப்போம்:

என்முன் முழுநடி சூடிச் சென்றான்

இறைவன் திருக்குமரன்.

'இன்னும் முடிய வில்லையோ, ஐயா
ஏற்ற துயர்?' என்றேன்.

தோத்த சிறியால் நுவல்வான்: 'ஒவ்வொரு
உயிருமேன் கல்வாரி

சேதப் பரபழம் இன்றமேன் சிறுவை
இதனை அற்த்தியோ?

ஆம், காக்கப்பட வேண்டிய ஒவ்வொரு உயிருக்காகவும் கிறிஸ்து இன்றும் கல்வாரி மலை ஏறுகிறார்; மனிதன் இயற்றும் ஒவ்வொரு பாபச் செயலும் அவரை வருத்தும் சிலுவையாகிறது. எளிமையான, ஆனால் அருமையான பாடல்.

இறைவனை நோக்கித் திரும்புகின்ற உள்ளங்களும் இல்லாமல் இல்லை. புயல்

9. கல்வாரி என்ற மலையின் மேலேதான் இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப் பெற்றார். இப் பாடலை எழுதியவர் ரேச்சல் அன்னந்த் டேவி என்ற கவிஞர்.

அக்கொடிய

இருமலை

நிறுத்த

பெப்சி

உபயோகியுங்கள்

இருமலை, ஜலதோஷம், தொண்டைப் புண், பிராங்கைடிஸ், இன்புளூயன்ஸா, மற்றும் இதர தொண்டை, மார்பு உபாதைகள், விரிதயத் தையும், கவாசப்பைகளையும் அபாயத்திற்குள்ளாக்குகின்றன. இவற்றிற்கு பெப்சி உட்கொண்டு உடனே நிவாரணம் பெறங்கள். பெப்சி எல்லுள்ள குணமளிக்கும் மருத்து சத்துகள் இருமலை நிறுத்தி, ரணத்தை ஆற்றுகின்றன. மேலும் இவைகள் எரிச்சலுக்கு விரித மளிப்பதுடன், தீங்கிழைக்கும் கிருமிகளை நாசம் செய்கின்றன. குழந்தைகளும் வயோதிகர்களும் உபயோகிக்கலாம். தீங்கு விளைவிக்கும் மருந்துகள் இதில் இல்லை.

PEPS

பெப்சி தொண்டை, மார்பு உபாதைகளுக்கு சமனளும் இல்லைகள்.

FPY-39-TAM

சோல் ஏஜண்டுகள்:

தாதா அண்டு கம்பெனி

86, ஸானியப்ப நாயக் தெரு, சென்னை-3

சிறுகிறது; கடல் கொந்தளித்து விம்மு கிறது; கப்பல் நிலை தடுமாறித் தத்தளிக் கிறது. கப்பலில் கார்டினல்நியூமன்(10) என்ற ஆங்கில அறிஞர் இருக்கிறார். எந்த நேரத்திலும் கப்பல் கவிழ்ந்து விடக்கூடும் என்பது அவருக்குத் தெரி கிறது. சாவு வரலாம். அடுத்த கணம் வரலாம்; ஆனால் அது பெரிய காரிய மில்லை. சாவதற்குள், கடவுளுடைய திருவுள்ளத்தின்படி நடக்கக் கற்றுக் கொண்டோம் இல்லையே என்ற கவலை தான் அவர் நெஞ்சை வாட்டுகிறது. மனம் போனபடி உலகப் பொருளிலே வாழ்க்கையைப் பதரவிட்டு, என்னத் தைக் கண்டுவிட்டோம், பரலோக ராஜ்யம் என்ற வீட்டை விட்டு நெடுந்தூரம் நடந்து வந்து விட்டோம். இப்போது சுற்றிலும் காரிருள் இரவு. இதிலிருந்து ஈடேறுவதுதான் எப்படி? தன்வழியே பிடிவாதத்தோடு சென்ற உள்ளத்தையு ம், இதுவரை காத்து வந்த பேரருள் இப்போது இல்லாமலா போய்விட்டது? அந்த அருட்சுடர் வழிகாட்டும், இருள் விலகும், முன் என்றோ நேசித்து இடையிலே மறந்திருந்த ஆண்டவனுடைய அமர கணங்களின் முகத்தில் அன்பு முறுவல் மலரும் என்ற நம்பிக்கையோடு, இறைவனுடைய அருளொளியைத் தனக்கு வழிகாட்ட அழைக்கிறார்:

குழந்திடம் இருவிட உழக்கீரேன் அன்புச் சடரோனியே வழி காட்டு.

பாழ்நுள் இரவிது விடோ தொலைவில் பரிவோனியே வழி காட்டு.

பாதையின் முடிவில் உன்வதோர் காட்சி பார்த்திட வேண்டுகேன்; இங்கென் பாதம் பெயர்த்திட ஓடி போதும் பரஞ்சுரே வழி காட்டு.

என்னைத் த அழைத்துச் செல்வோனே நீன்னை வேறையென் இறைஞ்சிய தீக்கை, என்றமே மூடாய் என்வழி சென்றேன் என்னினும் வழியினைக் காட்டு

பகட்டுவானி உலகப் படிகளே படர்த்தேன் பயம் எனப் பற்றிய போதும் அகம்பிடித் தலைத்தேன்; அதையெல்லாம் என்னு(து)

அருட் கடரே வழி காட்டு.

இன்றவடிவ என்னைக் காத்ததுன் ஆற்றல் இன்னமும் அது வழி காட்டும் குன்றிலும் சேற்றிலும் காட்டிலும் மேட்டிலும் கட வத்தே கரை ஏற்றம்.

சென்றிடும் இரவு, சேர்த்திடும் உதயம், தேவ தீன் துதின் முறுவல் எங்கே இழந்தது இன்றவெழுளே மலரும்; ஏறிக்கடரே வழி காட்டு.

கிறிஸ்து பிறத்த புண்ணிய தினத் தன்று. இறைவனை நம்புகின்ற அனை வரும். எச் சமயத்தவராயினும், இந்தப் பாடலைப் பாடலாம். 'அவன் அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கி' என்று எண்ணி, அவனை நோக்கித் திரும்பி இல், அந்தக் கருணைச் சுடர் வழிகாட் டாமலா போகும்?

குறிப்பு: இக் கட்டுரை, இயேசு கிறிஸ்து வுக்கும், அவர் வரலாற்றில் மறைந்த இனக் கியத்துக்கும் ஸித்தி ஒருவன் செலுத்தும் அஞ்சலி. கட்டுரையில் உள்ள மொழியேயர்ப்புப் பகுதிகள் எல்லாம் ஆங்கில மூலத்திலிருந்து எழுதப் பெற்றவை. அவற்றில் தவறு ஏதாவது இருந்தால், அதற்கு நானே பொறுப்பு. கிறிஸ்தவ மதக்கோட்பாடுகளுக்குப் பொருத்தாத கருத்து ஏதாவது இங்கே தோன்றி இருந்தால், என் அறியாமலையே அதற்குக் காரணம் என்று எண்ணி, கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் மன்னிப்பார்களாக.

படச் - துன்பம். இறைவனைத் தேவன் என்றும், அவனுடைய அமரகணங்களைத் தேவ துதர் என்றும் அழைப்பது கிறிஸ்தவ மரபு.

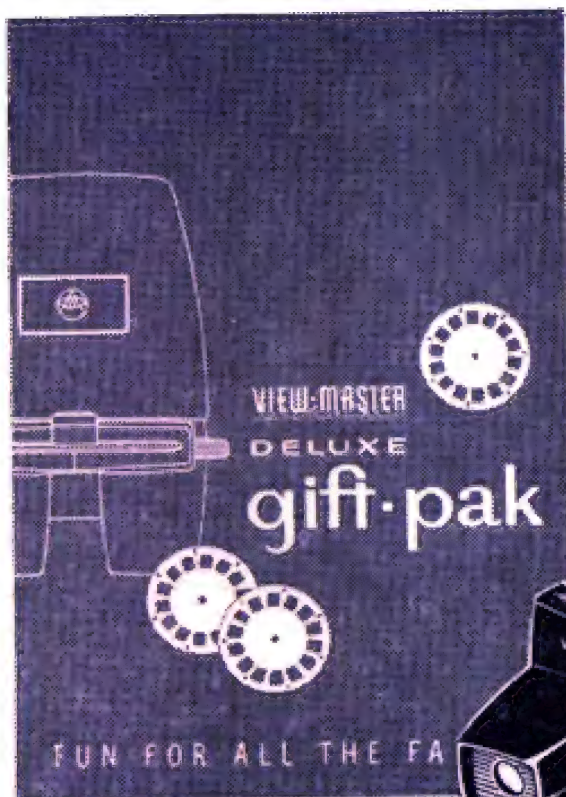

PARKSONS
PLAYING CARDS

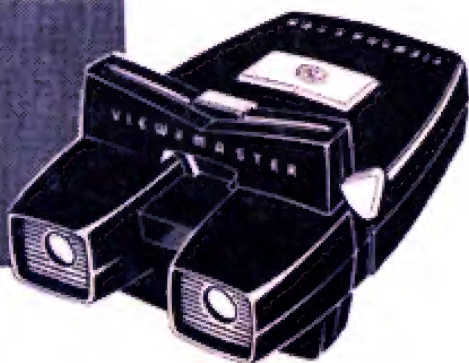
சிறந்தவை
பார்க்ஸன்ஸ்
கட்டுக் கட்டுகளை
விளையாடுவதே
ஒர்
அபரி ஆனந்தம்.

ஏனெனில் பல ஆட்டங்கள் விளையாடும்,
வழிவழிப்பாடும் புதுமை குன்றமும்,
இருப்பதோடு கமலாகும் இருக்கிறது.

பார்க்ஸன்ஸ் பிரிண்டர்ஸ்
சென்னை சென்னை, 138, மேலே தெரு, பம்பாய்-1

எந்த
சந்தர்ப்-
பத்திற்கும்
சிறந்த
அன்பளிப்பு

அளிப்பவருக்கும் பெறுபவருக்கும் பெருமை
அளிக்கும் வெகுமதி. வாரிசுக்கும் வியாதி-
க்கும் கல்விவும், கேளிக்கையும் அளிக்கும்
வற்றை ஊற்று. பிரகாசமான பீம்பம் விழ டிஸ்க்ஸ்
வ்யூ மாஸ்டரில் தக்கபெதர் ஒளி ஏற்பாடு
அமைத்திருக்கிறது. 9 பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட
சீல்கள் (முன்று பாக்கெட்டுகளில்) இவ்வசம்.
பெருமை தரும் அழகிய வெகுமதிப் பெட்டி
இதற்கு அதிகச் செலவு இல்லை.

வியாபாரிகள் இவ்வசம் இடம்
களில் வியாபாரிகள் தெனவு

VIEW-MASTER
வ்யூமாஸ்டர்

குடும்பத்திற்கு கேளிக்கை

மூல விலாங்களுக்கு எழுதவும்.

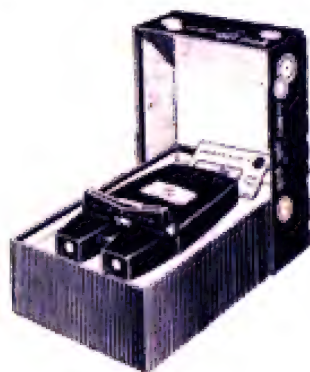
பட்டேல் இந்தியா
(பிரைவேட்) லிட்.

190, ஹாங்கிங் ரோடு, பம்பாய்-1

கிளைகள்: புது டில்லி, கல்கத்தா, மதராஸ்

(டௌனாட் வரி தவிர)

கல்கெமிகோவின்

காந்தரிடைன்

கூந்தல் தைலம்

மிகவும் உத்தமமான ஆயில் ஆவியும் மற்ற தாவர எண்ணெய்களும் நெத்த தாமான காந்தரிடைனுடன் விஞ்ஞானமுறையில் கலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தைலம் வலுக்கையை நீக்கி ருஷனன்ச் சிகைத் துரிதம் படுத்துகிறது.

இதன் தருமணம் அநாதி யானது. மிகச் நெத்தது.

5 அவுன்ஸ் அழகான சீசா

கல்கத்தா கெமிகல் சோ. லிட்.,
கல்கத்தா - 29.

CAN-TM-1

தென் இந்திய ஆபீஸ் : 5/149, பிராட்வே, சென்னை - 1

மலச் சிக்கல்

உங்களை சோர்வடையச் செய்கிறதா?

ஆய்மணிச் சிக்கல் ஒரு துன்பமான கோல். அது உங்களுக்கு சோர்வும், தளர்ச்சியும், மெனிக்ருதையும் உண்டாக்குகிறது. ஆவியும் உயலும் வலுக்கனக்கான பேரிகள் ஒருசிலருடைய இயைநிதி துன்பம் அடைகின்றன. காரணம் அவர்கள் உபயோகித்து வரும் ப்ரூக்லாக்ஸ் என்ற சக்தி வாய்ந்த மலச் சீசான்தான். இந்த ருசி மிகுந்த சாக்ரெட் பெதி மருந்து ரூடல் மெனியை சுகஜமான முறையில் ஊக்கி, உட்புற அகத் தர்க்கள் மெனியேற்றுகிறது. படுக்கும்போது ஒரு நெய் துண்டு உட்கொள்ளுங்கள், மறாவிட அதன் பயனை அனுபவிக்க. உத்தமமாகவும், புத்தனாக்கியும் நீராக்கியும் பெறுகீர்கள். மெதும், உறுதுயலும் காண்பீர்கள்.

ப்ரூக்லாக்ஸ்

ஒரே இரவில்

உங்களை குணமாக்கும்
(லண்டன் மென்ட்மின்ஸ்டர்
ஸ்பெரிட்கலிட், நமஸ்கு)

உறுதுயலும்: ஒரேயண்டல்
மர்க்கன்ஸ்டல் ஏஜன்ஸி
99-A, அரயின்க்காந் நேரு,
மதராஸ்-1

99A-29

பாமாவின் பிரயாணம்

❖ நா. ராமச்சந்திரன் ❖

கோபுவுக்கு உள்ளம் ஐில்லிட்டு விட்டது. இந்தக் கார்த்திகைத் திருநாளை இரண்டு நாட்கள் என்று வகுத்தவர்கள் மீது அவனுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. யார் மீது கோபப்படுவது என்றுதான் அவனுக்குத் தெரியவில்லை தன்னுடைய உன்னத்தோடு அவன் போராடிக் கொண்டிருந்தான்.

அத்தை பெண் பாமா கார்த்திகையை யொட்டி ஊருக்கு வந்திருந்தான். பாமா வீட்டில் இருப்பதே குத்து விளக்கு ஏற்றி வைத்திருப்பது போலத்தான் கோபுவுக்கு இருந்தது. அவனுடைய அழகை அன்னத்தோடும் மயிலோடும் சம்பந்தப்படுத்தி அது பவித்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். அவன் குரலுக்கு உவமை சொல்லுவதற்கு அவனுல் முடியவே இல்லை.

கார்த்திகைக்கு முதல் நாள் பாமா ஊரி விடுத்து வந்து சேர்ந்தான். அன்றையதினமே கோபுவின் உற்சாகம் அளவுகடந்ததா யிருந்தது. ஒன்று, இரண்டு என்று நாட்கள் சிட்டாய்ப் பறந்து விட்டன.

மூன்றாம் நாளன்று, மாம்பலத்திலிருக்கும் பாமாவின் சித்தப்பா ரும்புகோணம் வரப் போவதாகவும் அவருடன் கூடப் பாமாவை அனுப்பி வைக்கும்படியும் பாமாவின் தந்தை யிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. கடிதத்தைப் படித்தவுடன் கோபுவுக்குச் சப்த நாடியும் ஒடுங்கி விட்டது. "கார்த்திகைத் திருநாளை முன்னிட்டுப் பாமா வீட்டுக்கு வந்து இன்னும் மூன்று நாட்கள் கூடப் பூரிணமாக ஆக வில்லை. அதற்குள் அவன் ஊருக்குக் கிளம்ப வேண்டுமாமே!"

சென்ற வருஷம் பாமா நவராத்திரிக்காக வந்திருந்தான். அவனுடைய அழகில் மயங்கிக் கோபு தேன் குடித்த நரியாகி விட்டான். சதா 'பாமா, பாமா' என்று அவனையே சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். ஒருநாள் பாமா நிலைக்கண்ணாடியின் பூன் நின்று தன்னைச் சிங்காரித்துக் கொண்டிருந்தான். ரும்பி ருட்டில் பிரகாசிக்கும் வர்ண விளக்கைப்போல அன்று அவன் விளங்கினான். பாமா இயற்கை யிலேயே நல்ல அழகி. அதன்மீது செயற்கை அவங்காரம் கண்களையும் கருத்தையும் கவருவதாக இருந்தது.

அன்று அவன் சிவப்பு நிற உடையால் தன்னை அவங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தான். சிவப்பு நைலான் புடவை; சிவப்பு வெவ்வேட ரவிக்கை; கையில் சிவப்பு பிளாஸ்டிக் பை. தலைப் பின்னையில் சிவப்புப் பட்டு ரிப்பன் பட்டாம்பூச்சியின் இறகுகள் போல வசலாடிக் கொண்டிருந்தது.

செவ்வொளி படர்ந்த பாமாவின் அழகைப் புகழிக்கொண்டே கோபு அறையில் நுழைந்து கொண்டிருந்தான். அப்போதுதான் பாமா கண்காம்பரத்தைப் பத்து போலச் சுற்றித் தலைப்பின்னையில் செருகிக் கொண்டிருந்தான்.

"பாமா! ரொம்பப் பிரமாதம்! இன்று உன் அவங்காரம் பிரமாதமாக இருக்கிறதே" என்று உற்சாகத்தோடு சொன்னான் கோபு. பாமா பதில் பேசாமல் மெதுவாகச் சிரித்துக் கொண்டான். அவன் கைகள் மட்டும் கண்காம்பரத்தைத் தலையில் பொருத்தப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தன. இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் சிரமப்பட்டும் பாமா விலும் கண்காம்பரப் பூவைச் சரியாகக் கேசத் தின்மீது இணைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. பூவில் ஒரு துளி வெளியே வந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

கோபு, பாமாவைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே, அவன் அருகில் சென்று பூவின் நுனியை மெதுவாக வளைத்து அவன் கேசத்துக்குள் தள்ளி விட்டான். பாமாவின் அழகு பூரிணமாகி விட்டது.

"பார்த்தீர்களா? நீங்கள் வரவேண்டும் என்றுதான் அது காத்திருந்தது!" என்றான் பாமா நகைத்துக் கொண்டே.

கோபு பதில் பேசாமல் கண்களை மூடிக் கொண்டான். சடசடவென்று வானவீதியில் பறப்பதைப் போன்ற பிரமீப்புத்தான் அவனுக்கு அப்போது ஏற்பட்டது.

"மணி அஞ்சு ஆகிவிட்டதே, கிளம்ப வேண்டுமே!" என்றான் பாமா.

"பாமா! தினமும் இப்படித்தானா அவங்காரம்? ஒரு நாளைக்கு ஏதாவது வேஷம் போட்டுக் கொள்ளேன்."

"என்ன வேஷம்போட்டுக் கொள்ளலாம்?"

கோபு ஆசாயத்தையும் பூமியையும் மாறி மாறிப் பார்த்துவிட்டு, "கிருஷ்ண வேஷம் போட்டுக் கொள்ளேன்" என்றான்.

பாமா கலகலவென்று சிரித்து விட்டுச் சொன்னான்: "நீங்கள் ராதை வேஷம் போட்டுக் கொண்டால் நான் கிருஷ்ண வேஷம் போட்டுக் கொள்கிறேன்...."

கோபுவின் சித்தனை சட்டென்று கலைத்தது. சென்ற வருஷத்தில் நவராத்திரியின் ஞாபகம் வந்தபோது அவன் கண்களில் கண்ணீர் துளித்து விட்டது. "பாமா என்னை ராதை வேஷம் போட்டுக்கொள் என்று சொன்னே, அதன் அர்த்தம் எனக்கா தெரியாது?" என்று மனத்துக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான் அவன்.

அன்று மாலை கோபுவின் தகப்பனார் ஆத்மநாதன் இறகுகள் கட்டிக் கொண்டே பறந்தார். "பாமா! நேரமாச்சு. சாமாங்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்துக்கொள். உன் சித்தப்பா வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விட்டு விடுகிறேன்" என்றார் அவர்.

கோபு தெய்வங்களை எல்லாம் வேண்டிக் கொண்டான். பாமா இன்னும் ஒரு வாரம் இருந்து விட்டுப் போகலுதான் என்ன?

'சூட்கேஸை'க் கையில் எடுத்துக் கொண்டு எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டான்

பிரகாஷ்யன்:—உன் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்தாயே, மாப்பிள்ளைக்கு என்ன கொடுத்தே!

மற்றோரு பிரகாஷ்யன்:—மசப்பிள்ளைக்கு இரண்டு தெருவையே கொடுத்து விட்டேன்!

பாமா. கோபுலிடம், "போய்விட்டு வரட்டுமா?" என்று சொல்லும்போது அவன் கண்களில் கண்ணீர் குளமாகத் தேங்கிவிட்டது.

கோபுலின் தாயார் மீனாவிடம் பாமா வந்து விடைபெற்றுக் கொள்ளும்போது, அதையில் ராஜராஜேகவரி பட்டத்துக்கு எதிரே ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த அகல் விளக்குத் 'தொப்'பென்று கீழே விழுந்து கக்கு நூலாக உடைந்து விட்டது. அகல் விளம்பு வரை இருந்த வேப்பெண்ணெய் அறை முழுதும் சிதறி, பாமாவின் புடவை முகப்பைப் தெப்பமாக்கி விட்டது.

அபசகுனம்போல அகல் விளக்கு கீழே விழுந்து உடைந்தவுடன் மீனாவின் உடல் பயத்தால் வெவ்வேறத்தது.

"என்ன கிளம்பியாச்சா?" என்று துரிதப் படுத்தினார் ஆத்மநாதன்.

"இன்றைக்குக் குழந்தை ஊருக்குக் கிளம்ப வேண்டாம். அவன் கிளம்பின சமயம் பூதஜயிவிருந்த அகல் விளக்கு விழுந்து உடைந்து விட்டது. எனக்கு மனசே சரியாக இல்லை" என்று கவலையோடு சொன்னான் மீனா.

"விளக்கு உடைந்ததால் என்ன? பாமா ஊருக்குப் போகட்டுமே!..." என்று கூறினார் ஆத்மநாதன்.

"வேண்டாம், வேண்டாம். சகுனம் சரியாக இல்லை" என்று பாமாவின் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிட்டான் மீனா.

"அப்படியானால் அவன் சித்தப்பாவுக்குத் தகவல் சொல்லிவிட்டு வரவேணும்" என்றார் ஆத்மநாதன்.

"இதோ நானிருக்கிறேன். சொல்லிவிட்டு வருகிறேன்..." என்று சைக்கிள் மணியைக் 'கிளிக்' கிளிக் என்று அடித்தான் கோபு.

பாமாவின் பிரயாணம் நின்று போனதில் வேகு திருப்தி கோபுவுக்குத்தான். ஆனால் அந்தத் திருப்தி ஒரு வாரம்தான் நீடித்தது.

அந்த மறுபடியும் கடிதம் எழுதிவிருந்தான். பள்ளிக்கூடப் படிப்பு வினாக்கள் போவ

தாகவும் உடனே பாமாவை அனுப்பும்படியும் தபால் வந்தபோது கோபு மயக்கம் போட்டுக் கீழே விழுந்து விட்டான். "பாமா இந்த ஊரிலேயே படித்தாத்தான் என்ன?" என்று தோன்றியது அவனுக்கு.

பாமாவை எப்படிக்கும்பகோணம் அனுப்புவது என்ற யோசனையில் ஆழ்ந்து போனார் ஆத்மநாதன். அவருக்கோ ஆபீஸில் வீவு இல்லை. பாமாவை அனுப்ப வழி தெரியாது விழித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது தான் சமய சஞ்சீவியைப்போல அவருடைய ஆபீஸ் கரவியர் அவர் உதவிக்கு வந்தார். காவியரின் தாயார் கும்பகோணம் போவதாக இருந்தது. பாமாவையும் அந்த அம்மா ண்டல் கூட அனுப்பிவிட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று எண்ணினார் ஆத்மநாதன்.

பாமா ஊருக்குக் கிளம்பப் போகிறான் என்பதை அறிந்தவுடன் கோபு துடிதுடித்துப் போய் விட்டான்.

திங்கட்கிழமை காலை பாமா எவ்வோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு கிளம்பினான். மழை பெய்து சகதியாக இருந்த காரணத்தினால் "பேபி டாக்ஸ்" வீட்டு வாசலில் வந்து நிற்கவில்லை. தொலைவில் தெருக்கோடியில் நின்றுவிருந்தது. ஆத்மநாதன் டாக்ஸியில் ஏறி உட்கார்ந்திருந்தார்.

பாமா வெளியில் கிளம்பும் சமயம் மூன்று வது வீட்டு ராமாயண பட்டர் எதிரே வந்து கொண்டிருந்தார்!

"வந்தது மோசம்!" என்று பலமாகக் கத்தினான் கோபு.

"என்னடா அது?" என்று கேட்டான் கோபுவின் தாயார் மீனா.

"என்னவாவது? எதிரே யார் வருகிறது பார்த்தாயா? பட்டர்! அம்மா எனக்குத் தெரியாது; சகுனம் சரியாக இல்லை...." என்றான் கோபு.

"பாமா, உன்னை வாம்மா" என்று அன்றும் அவன் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிட்டான் மீனா.

பத்து நிமிடங்கள் 'டாக்ஸ்'யில் காத்திருந்துவிட்டு ஆத்மநாதன் வீட்டுக்கு வந்து விஷயம் என்ன என்று கேட்டார். "சகுனம் சரியில்லை" என்று மீனா சொன்னவுடன் அவருக்குக் கோபம் கக்கு கரையின்றிப் பெருகிக் கொண்டு வந்தது.

இருவருக்கும் வாக்குவாதம் முற்றியதே யொழியப் பாமாவின் பிரயாணம் நின்றது நின்றதுதான்.

மேலும் ஒருவாரம் கழிந்தது. இந்தச் சமயம் ஊரிலிருந்து கடிதம் வந்தபோது, கடிதத்தில் விஷயம் கடுமையாக இருந்தது. ஆத்மநாதன் கடிதத்தைப் படித்துவிட்டு ஆத்திரம் அடைந்தார். சம்பளம் போனாலும் போகட்டும் என்று நான்கு நாட்கள் வீவு போட்டு விட்டார்.

"மீனா! நாளைக்குப் பாமாவை அழைத்துக் கொண்டு நானே கும்பகோணம் போகலாம் என்று இருக்கிறேன்" என்று சொன்னார் ஆத்மநாதன்.

கணவரே பாமாவை அழைத்துக் கொண்டு போவதில் மீனாவுக்குப் பரம திருப்தி. ஜுவனிக் கடைக்குச் சென்று பாமாவுக்குப் பிடித்த

மான கவரில் இரண்டு புடவைகள் எடுத்து வந்தான்."

கோபு கோவிலுக்குச் சென்று அங்கப் பிரதட்சனம் செய்து கொண்டிருந்தான். "கவாமி, பகவானே! பாமாவின் பிரயாணத்தை நிறுத்த மாட்டாயா?" என்று பக்தி சிரத்தையோடு வேண்டிக் கொண்டான்.

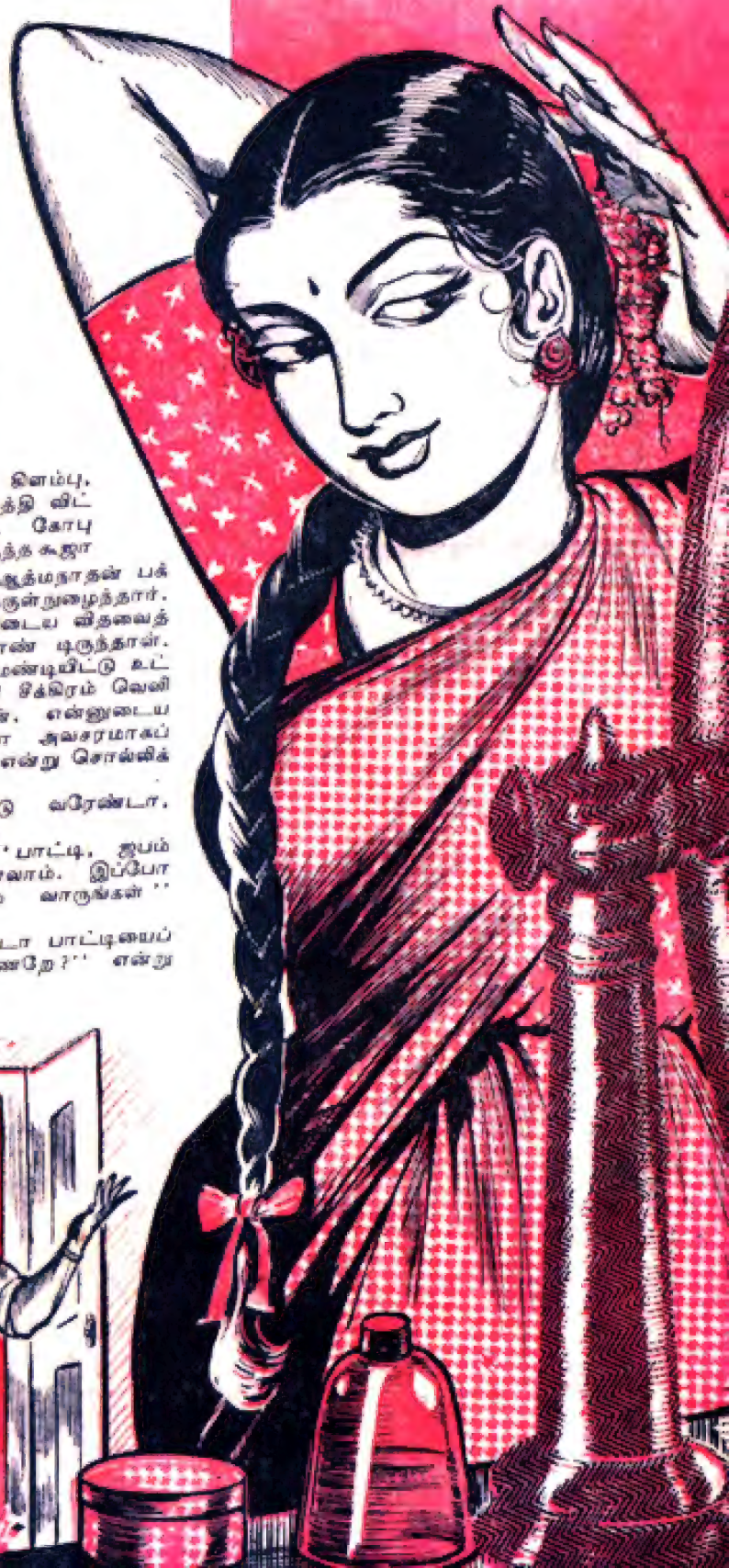
மறுநாள் மாலை பாமாவின் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் யாவும் சித்தமாகிவிட்டன. "பாமா காதுலுக்கிரதை, மூக்கு ஜாக்கிரதை" என்று ஆவிரத்தோராவது நடவையாக அவனுக்கு மீண்டு எச்சரிக்கை செய்தாள்.

ஆத்மநாதன், "பாமா இளம்பு, இளம்பு" என்று துரிதப்படுத்தி விட்டுக் கோபுவைத் தேடினார். கோபுவைக்காணவில்லை. கையிலிருந்த கூலாவைக் கீழே வைத்துவிட்டு ஆத்மநாதன் பக்கத்திலிருந்த சபேசன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார். சபேசன் வீட்டில், அவனுடைய விதவைத் தாயார் ஜூபம் செய்துகொண்டிருந்தாள். அவள் பக்கத்தில் கோபு மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து, "பாட்டி, பாட்டி! சீக்கிரம் வெளியில் இளம்பி வாங்கனேன். என்னுடைய அம்மா உங்களிடம் ஏதோ அவசரமாகப் பேச வேண்டுமாம்...." என்று சொல்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"ஜூபம் பண்ணி விட்டு வரேன்டா, கோபு!" என்றுள் பாட்டி.

கோபுவா விடுகிறவன்? "பாட்டி, ஜூபம் அப்புறம் செய்து கொள்ளலாம். இப்போ இளம்பித் தெருப் பக்கம் வாருங்கள்" என்றுன் விடாப்பிடியாக.

"டேய், கோபு! எதற்கடா பாட்டியைப் போய்த் தொந்தரவு பண்ணறே?" என்று அதட்டினார் ஆத்மநாதன்.

"என்னுடைய இந்தப் பேனாவுக்கு வெள்ளி விழாக் கொண்டாடப் போகிறேன்!"
 "இருபத்தைந்து வருஷமாக அவ்வளவு பத்திரமாகக் காப்பாற்றி வந்தீர்களே?"
 "இல்லை; இது இருபத்தைந்தாவது பேனா!"

தந்தையைப் பார்த்தவுடன் கோபுவுக்கு வியர்த்து விட்டது. "அ...ப...பா..."

என்றான் தடுமாற்றத்துடன்.
 "கோபு! தெரியுமடா உன் சமாசார மெல்லாம், வா இப்படி, வெளியே" என்று அதட்டிக் கூப்பிட்டார் ஆத்மநாதன்.

கோபு பயந்து போய்ப் பூனை மாநிலி எழுந்து வெளியே வந்தான்.

ஆத்மநாதன் வீட்டுக்கு வந்த பொழுது அங்கு ராமாயண பட்டர் நின்று கொண்டிருந்தார். கோபுவையும் ஆத்மநாதனையும் பார்த்து விட்டு அவர் சொன்னார்: "ஆத்மநாதன், வாங்கோ! உங்களைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு வாரத்துக்கு லுப்பி என்னைக் கூப்பிட்டு அனுப்பிவிர்களாம், 'அவசரமாக வாங்கோ' என்று கோபு சொல்லி விட்டுப் போனான். நான் வந்தபோது நீங்கள் வீட்டில் இல்லை.

தெருக்கோடியில் மோட்டாரில் உட்கார்த்திருப்பதாகப் பாமா சொன்னான். ஏதாவது விஷயம் உண்டா?"

"கோபுதான் உங்களை வரச் சொன்னான்?" என்று கேட்டுவிட்டுக் கோபுவை விழித்துப் பார்த்தார் ஆத்மநாதன்.

கோபு ஆகாயத்தை அண்ணுத்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"மீனா! உன் பின்னை சமர்த்தைப் பார்த்தாயா? அன்றைக்குப் பாமா ஊருக்குக் கிளம்பும்போது ராமாயண பட்டரை நான் கூப்பிட்டதாகச் சொல்லி அவரை எதிரே வரச் செய்தான். இன்றைக்கு என்னடாவென்றால் பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டியிடம் மண்டியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். 'பாட்டி! அம்மா கூப்பிடுகிறான் வாருங்கள்!' என்று அந்தக் கிழவியின் உயிரை வாங்கி விட்டான்" என்று ஆத்மநாதன்.

"நான் பாட்டியைக் கூப்பிடவே இல்லை" என்றான் மீனா.

"நான் மட்டும் அன்று ராமாயண பட்டரைக் கூப்பிட்டேனா? நீ கூப்பிட்டாய் என்றால் தானே பாட்டி வருவான். நீயும் சகுனம் சரியில்லை என்று சொல்லலாம்."

"அதற்குத்தான் இவ்வளவு ஏற்பாடா?"

"பின்னே என்னவாம்? அன்று அகல்வினக்கு கீழே விழுந்து உடைந்ததே, அது யார் செய்த வேலை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? அதைக்கூட இவன்தான் கையாலே தட்டிக் கீழே விழ வைத்தான். தெரிந்ததா?"

"இப்படி வெல்லாம் எதற்குச் செய்தான்?"

"பாமாவின் பிரயாணத்தை நிறுத்துவதற்குத்தான்."

"அவன் பிரயாணத்தை இவன் எதற்கு நிறுத்த வேண்டும்?"

"மீனா, நீ ஒரு கர்தாடகம். இதெல்லாம் உனக்குப் புரியுமா? கோபு, இதோ பார்! இது கார்த்திகை மாதம். இன்னும் ஒரு மாதம் பொறுத்துக்கொள். பாமா உன்னை விட்டு அப்பறம் எங்கும் போகமாட்டான்" என்று சொல்லிக்கோபுவையும் பாமாவையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார் ஆத்மநாதன்.

பாமாவின் முகம் நாணத்தால் சிவந்து போய் விட்டது.

தெருக்கோடியில் நின்று கொண்டிருந்த டாக்ஸி டிரைவர் 'பூம் பூம்' என்று 'தாரான்' அடித்தான்.

பாமாவின் பிரயாணம் அதற்குப் பிறகு யாதொரு தடையுமின்றி ஆரம்பமாயிற்று.

காஷ்மீர்-குஸம் சேவல் ஸான்டலக்ஸ்

உத்தம் எண்ணெயில் உறைவைக்க உயர்தர ஹைஸ்டிக்வி, வான்குடி நறுமணக்களரிப்பு

மார்க்கெட்

நட்சன்சுகூடு பல்பொருள்

54, குமரம்பு மருத்துவர்கள்

வையத்தியர் உதவி விருப்பதாரம் எழுதியும் சித்திச்சை பெறுவாம்.

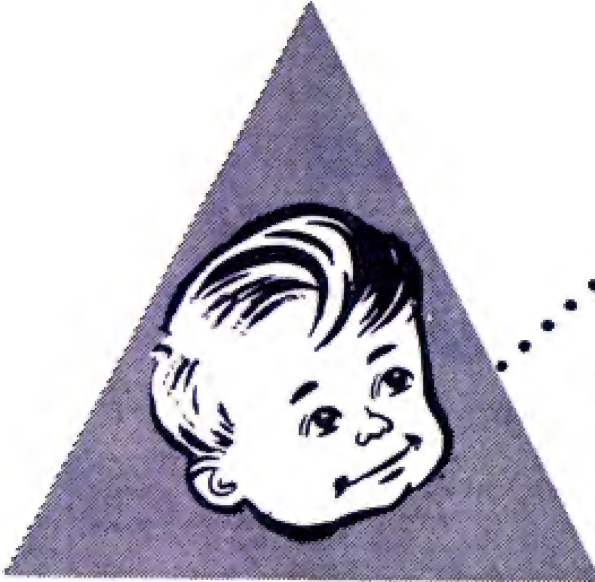
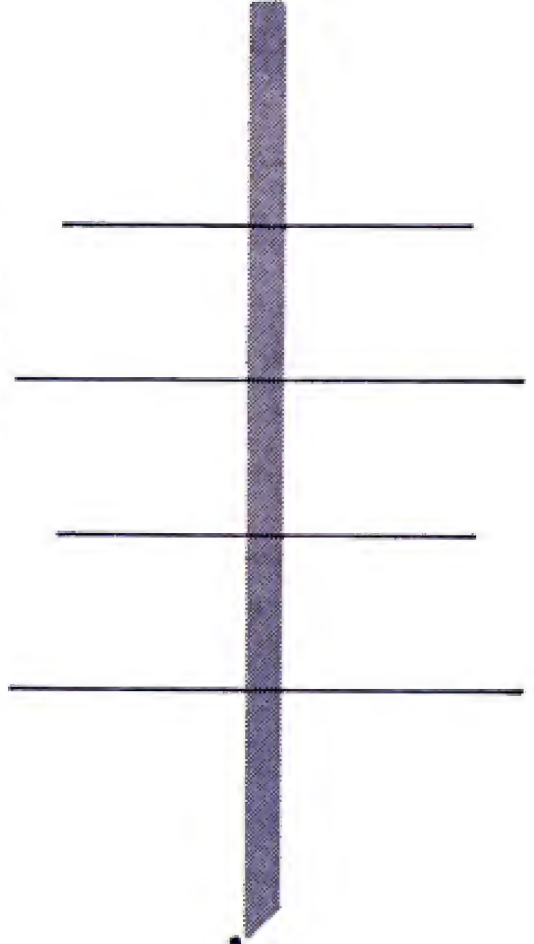
மொத்தமாகக் கிடைக்குமிடங்கள் :

திருநெல்வேலி துக். : நடராஜன் ஸ்டோர்ஸ்
 துக். : அப்பாடி ஷாப், கடை, விதி
 துக். : சாஜுகோபால் பின்னை ஷாப்
 கும்பகோணம் : ராகவேந்திர ராய் சன்ன

மதுரை : 42, தெற்காவணி விதி
 திருச்சி : குழந்தை வெல் நடாட்
 .. அப்துல் கபூர் பிரதர்ஸ்
 வேலூர் : பாக்கிய மூதலியார்

சொல்வதென்னு : புரெட்டென்ஷன், 54, புத்தி தெரு, சென்னை (தேவாரி ராடு, மதுரை, பம்பாய்-19)

உங்கள் குழந்தைக்கு டீமெக்ஸ்
கொடுக்கும்பொழுது அவன் வளர்ச்சி
யைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்
டியதில்லை. மிகவும் தேர்த்தியானதும்,
புதுமை கெடாமலும், நிறைய விட
மின் அடங்கியுள்ள இத்தப் பால் உணவு
காற்றுப் புகாமல் ஸீலிடப்பட்ட
புள்களில் கிடைக்கின்றன.
ஆகவே குழந்தைகளுக்குச் சிறந்ததும்,
பாதுகாப்பு அளிக்கும்
பால் உணவு டீமெக்ஸைக் காட்டிலும்
வேறென்றும் இல்லை.

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு

டீமெக்ஸ்

பால் உணவைக்

கொடுத்து அவர்களின் வளர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்

6. சின்னுவின் எச்சரிக்கை!

உள்ளம் ஒன்றை நினைந்து. அதைச் செயலாக்குவதற்குள் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு விடுவதும் உண்டு. அப்படித்தான், காவேரிக்கு முழுக்க கிளம்பிய சின்னத்துரை, படித்துறைக் கருவில் வந்ததும் தண்ணீரில் இறங்காமல் கரையோடு கிழக்கே நடக்க ஆரம்பித்தான். ஒரு வேப்பங்குச்சியை ஒடித்துப் பல்லைத் துலக்கிக் கொண்டே அந்தப் பாழ் மண்டபத்தைக் குறி வைத்து அவன் சென்றான்.

மண்டபத்தை நெருங்குமுன்னரே வெளவால் வாடை அவன் மூக்கைத் துளைத்தது. கல் தூண்கள் நிறுத்தப்பட்ட பழங்கால மண்டபம், அது. மூலையிலே சருகுக் குப்பைகளை ஒதுக்கிவிட்டு ஒருபரதேசி படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். வேறு ஒரு மனிதப் பூண்டுகூட அந்தப் பக்கம் காணப்படவில்லை. மண்டபத்துப் படியேறிய சின்னத்துரை, ஆச்சரியம், அருவருப்பு, ஆத்திரம் முதலிய உணர்ச்சிகள் உள்ளத்தில் குமிழியிடச் சுவர்களைப் பார்த்தவாறே நின்றான்.

அந்தப் பாழ் மண்டபத்தில் அவர்கள் சந்திப்பு! மடிப்புக் கலையாத காக்கி உடுப்புக்கள்! அணிந்து

பெரியபெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுடன் கடல் மடை திறந்தாற்போல் ஆங்கிலத்தில் பேசும் மார்க்க பந்து. அந்த மண்டபத்திலே பாணுவைச் சந்திப்பதாவது? அதை நினைக்கவே அவனுக்குக் குமட்டியது. ஆனால் பொய்யென்று எப்படி நம்புவது? தெள்ளத் தெளிய விளக்க, அவனிடம் காகிதம் இருக்கிறதே? அது மட்டுமா? பாணு அப்படி அவன் அறியாமலாகக் குற்றம் சாட்டி யிருந்தால் ஒப்புக் கொள்வானா? 'காகிதத்தை அவர் மூஞ்சியில் ஏறிந்து விட்டு வந்து விடுகிறேன்' என்று உள்ளம் கொந்த

பானுவின்

விக்க அவன் சொன்னபோது. அந்தப் பாசாங்குக்காரி, விம்மி விம்மி அழுதாளே ஒழிய, 'அவர் மீது இப்படி அபாண்டம் சொல்வாதீர்கள்' என்று கூடக் கூறவில்லையே?

சில சமயங்களில் உண்மை கசக்கத்தான் கசக்கிறது! அந்தச் சுவர்களில் தான் எத்தனை விதமான கரி எழுத்துக்கள்! குறுக்கிலும் நெடுக்கிலும் கோணல் மாணலாய், குண்டு குண்டாய், எத்தனையோ வித வரி வடிவங்கள். 'ஒழிக்' கோஷங்கள்; 'ஜே' வாழ்த்துக்கள்; படிக்க முடியாத பண்பற்ற

காசுலன்

கொண்டு மண்டபத்துக்குள் நுழைந்தான்.

அப்போது அந்தப் பரதேசி எழுந்து ஓர் ஓரமாக உட்கார்ந்திருந்தான். சின்னுவைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்தபடியே தாடியைத் தடவிய வண்ணம், "சிவோஹம், சச்சிதானந்தம்..." என்று சொல்லிவிட்டுக் கொட்டாவி விட்டான் பரதேசி.

சின்னுவுக்கு ஒரு கணம் தயக்கம் உண்டாயிற்று. அவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் எப்படி எழுதுவது? அவன் எவனோ பரதேசி. சம்பந்தமில்லாதவன்தான் என்றாலும் தெரியும்படி எழுதுவது உசிதமாகப் படவில்லை. திரும்பிப் பேசாமல் நடக்கலாமா என்று யோசிப்பதற்குள் பரதேசி காலி மூட்டையுடன் எழுந்து விட்டான். அவன் அப்பால் சென்றதும் கையிலிருந்த செங்கல் துண்டால் கரி எழுத்துக்களுக்கு மேல் பளிச்சென்று தெரியும்படி, சின்னு கொட்டை எழுத்தில் எழுதினான்.

"ஓம், மா-ப! உம்முடைய குட்டைக் கரம் அம்பாத்துக்கு வந்துவிடும். மரியாதையாக விளக்கி கொண்டால் சிறைப் பிரீட்சன். இந்த அற்பப் புத்தி என்னயா உமக்கு? நம்முடைய மாகச் சொல்லுகிறேன். யாக்கியமாகப் சிறையும். இல்லாவிட்டால் ஆபத்து.

சி. து.

இதற்கு மேல் மார்க்கப் பந்து விடம் எப்படி

வெறுப்பைக் காட்டி எச்சரிக்கை செய்ய முடியும்? மண்டபத்துக்கு அவன் தினம் வந்து போவதாக அல்லவோ சொல்லி யிருக்கிறான்? பார்க்கட்டும், நன்றாய்ப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளட்டும். அந்த பானுக் கழுதைக்கும் புத்தி வரட்டும்....

செங்கல் துண்டை வீசி எறிந்து விட்டுச் சின்னு திரும்பி நடந்தான். சிலாசிலு வென்று குளிர்த்த ஆற்றங்கரைக் காற்று வீசியது. கரையோரமாக அவன் படித்துறைக்குச் சமீபம் வரும் போது ஐயாசாமி எதிர்ப்பட்டார்.

பாஷையில் தனி மனிதர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கை இரகசியங்களின் விளைகங்கள், கண்டனங்கள், எச்சரிக்கைகள், எத்தனை எத்தனையோ! மண்டபம் இத்யாதி இலக்கியங்களுக்காகவே கட்டப்பெற்றதோ என்று கூட நினைக்கத் தோன்றியது. ஒரிரண்டு செய்திகளைப் படித்த சின்னத்துரைக்கு ஒரு விஷமம் செய்யத் தோன்றியது. பல் குச்சியை விட்டெறித்து விட்டு ஆற்றில் இறங்கி லாயைக் கொப்புளித்துச் சுத்தம் செய்து கொண்டான். கரையில் தேடி ஒரு செங்கல் துண்டைப் பொறுக்கிக்

“ஏண்டா? இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிலே வேலை பிடித்து விட்டாயாமே?” என்று அவர் கேவிச் சிரிப்புடன் விசாரித்த போது, சின்னத்துரைக்கு உள்ளம் பொங்கி வந்தது.

“ஆமாம், ஆபீசிலே பின்னாடி வேலை போட்டுத் தருகிறேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார். அதற்கென்னவாம் இப் போது?” என்று அவன் அலட்சியமாகப் பதில் கொடுத்தான்.

“பானுதான் நீ அங்கே வேலையி லிருப்பதாகக் கிட்டு சம்சாரத்தினிடம் சொன்னாளாம். ராத்திரி கிட்டுவின் மனைவி அங்கு போய்த் துணைக்குப் படுத்

துக் கொண்டாளாம். அடே யப்பா. அந்த அம்மா பரம கிணியாமே? ‘நானு நாட் கள் ஒரு மனிதர் அந்த வீட்டிலே வேலைக்கு இருக்க மாட்டார்’. உட்கார்ந்த படியே கண்களில் விரலை விட்டு ஆட்டிடுவாள். அவர் இருக்க மாட்டார் மாமி’ என்றாளாமே பானு?...” என்று செய்தி பரப்பினார்.

“ம், அவன் கிடக்கிறான், பாசாங்குக்காரி. அந்தம்மா

தங்கம். ஒரு மணி பழகினால் போதாதா ஒருவரிடம்? அவன் பேச்சை நம் பாதிர்கள், மாமா!” என்றான் சின்னு.

“பின்னே ஏண்டா இத்தனை நாளாய் வேலையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த பானுவை இப்போது திடீரென்று நிறுத்தி விட்டார்கள்? ஏண்டா சின்னு?” என்று கேட்டார்.

ஐயாசாமி அவனிடமே இரகசியத்தை நெருங்கி வந்து அறிய முயன்றார். சின்னத்துரைக்கு நாக்கின் நுனி வரை ஆவல் வந்து நின்று துடித்தது. என்ற லும் அடக்கிக் கொண்டான். சட் டென்று அந்தக் கசப்பான உண்மையை அப்படி வெளியிட்டு விட மனசு இடம் கொடுக்கவில்லை. உன் மனம் கடிவாளத் தைப் பிடித்து இழுத்து விட்டது.

“அதென்னமோ மாமா, எனக் கென்ன தெரியும்? நீங்கள் அவனிடமே கேட்டுப் பார்க்கிறதுதானே?”

“என்னமோ, நேற்றுக் குழப்பில் உப்பை அதிகமாகப் போட்டு விட்டா ளாம். அதற்கு அழஅழப் பேசி விட்டா ளாம். ‘நீங்கள் வேறு ஆள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் நின்று கொள் கிறேன் மாமி’ என்று வந்து விட்டேன்” என்று சொன்னான். அதுதான் உன் னிடம் கேட்டேன். கையிலே கொஞ்சம் காக சேர்த்து வைத்திருக்கிறான். அவ னிடம் முந்நாரே நானாரே இருக்

கிறது. ஒரு உத்தியோகத்தைத் தேடிக் கொண்டு கட்டிப் போடா!” என்று உற்சாகமாக முடித்தார் ஐயாசாமி.

சின்னு நெஞ்சில் மூண்ட எரிச்சலைச் சமனப்படுத்திக் கொள்வதற்காக நீரில் இறங்கி முழுகினான். வீடு திரும்பி அவன் அம்மா போட்டுத் தந்த காப்பி யைக் குடித்து விட்டு அவனிடம் வேலை யேற்ற விஷயத்தையும் தெரிவித்தான். அவளுக்குத் திருப்தி உண்டாயிற்று. ஆணியில் மாட்டி யிருந்த சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு, இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டுக்கு விரைந்த போது, ‘சீதாராம் கபே’யில் மணி ஆறரை ஆகி யிருந்தது.

முற்றத்துப் பின் வாயில் கதவே திறக்கப் பட்டிருந் தது. அவன் உள்ளே நுழைந்து, ஒசைப்படாமல் திறந்த கதவைச் சாத்தி னான். குழாயடியிலே கால் கழுவப் போகுமுன் தோப் புப் பக்கம் அவன் பார்வை யில் உறுத்தியவன், கறுப் புப் புடவை...பானுதான்!

அவன் விழிகள் விரிய நிற் கையிலேயே அவன் சரசர வென்று தோப்புக்குள்

நுழைந்து, அவன் பார்வையினின்றும் மறைந்து விட்டான். தன்னையறியாமலே சின்னத்துரை பற்களைக் கடித்தான்.

சாலகாசமாகத் தோப்புக்குள்ளிருந்து வீட்டின் முன் வாசலுக்கு வந்து, சந்து வழியாக, கையிலிருந்த பிரஷினால் பல்லைத் துலக்கிக் கொண்டே பின் புறம் முற்றத்துக்குள் நுழைந்தார் மார்க்கப்பந்து.

அவரைப் பாராதது போலவே அலட்சியமாக அவன் குழாயடியில் காலைத் தேய்த்துத் தேய்த்துக் கழுவிக்கொண்டிருந்தான்.

முற்றத்துக்கு வாய் கொப்புளிக்க வந்த மார்க்கப்பந்துவின் முகத்திலே அலட்சியச் சிரிப்பு மலர்ந்தது.

“என்னப்பா? மணி என்ன ஆகப் போகிறது தெரியுமோ? ஏண்டாப்பா?”

“என்னிடம் கைக்கடியாரம் கிடையாது ஸார், சொன்னால் சொன்ன மணிப்பிரகாரம் வருவதற்கு!” என்று சின்னத்துரை நறுக்குத் தெறித்தாற் போல் பதிலளித்தான்.

அவருக்கு அந்தப் பதில் கொஞ்சம் அதிர்ச்சியையே அளித்தது.

“என்னப்பா விஷயம்? நேற்று என்னமோ அடக்கமாக நடந்து கொண்டாய். இன்று முகத்திலே என்னும் கொள்ளும் வெடிக்கிறப் போலிருக்கிறதே?” என்றார் மார்க்கப்பந்து.

வாங்கக் கிடைப்பதில் உயர்ந்தது.

பல் விளக்க **டெக்**
சிறந்தது!

நான் ஒரு கடைசொந்தக்காரன்...

லைப் இன்ஷூரன்ஸ் லாபகரமானது என்பதை
நான் அறிவேன்

"நான் முன் யோசனைவுடன் வியாபாரம் செய்வன். என் பணத்தை எங்கு முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்பதில் எனக்கு மிகுந்த கருத்து உண்டு. இதுவே என் பெரும்பான்மை வெற்றிக்குக் காரணம். என் திடீர் வியாபாரம் வளர்ச்சியடைந்து வருவதுடன், எதற்காக நஷ்டங்களிலிருந்தும் எனக்குப் போதிய பாதுகாப்பும் வருத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்."

"போட்டி, நேக அசௌக்கியம் மற்றும் இரா ருத்தில்கள் என் வியாபாரத்தைப் பாதிக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸிலிருந்து எனக்கு வரக்கூடிய பெரிய தொகையை யாதொன்றும் பாதிக்காது. மற்றும் ஆபத்தான சந்தர்ப்பத்தில் என் பாலிகளின் அடமானத்தின் மீது உடனடியாக கடன் வாங்க முடியும் என்பதை அறிய எனக்கு மேன்மேலும் ஆறுதல் ஏற்படுகிறது."

"இன்றைய பெரும்பான்மை வியாபாரிகளைப்போல், என்னைவும் இன்ஷூர் செய்துகொள்ள வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்பதில் ஆச்சரியம் படுவதற்கொள்ளுமில்லை. எனனால் முடிந்தவாட்டும் லைப் இன்ஷூரன்ஸில் முதலீடு செய்கிறேன். ஏனெனில் இத்தகைய முதலீடு ஒன்றுதான் பூரண பாதுகாப்பு அளிக்கிறது."

"இன்ஷூரன்ஸில் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு."

லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா
சென்ட்ரல் ஆபீஸ்: ஸ்ரீலங்காட் பிளவுக்ட், போர்ட், மும்பாய் 1.

Life Insurance Corporation of India

மேலாளர் ஆபீஸ்கள்: மும்பாய், புது டில்லி, கல்கத்தா, சென்னை, கான்பூர்
இந்தியா முழுவதும் டிவிஷனல் மற்றும் பிராங்க் ஆபீஸ்கள் உள்ளன

சின்னத்துரை நேற்று வரை அவரை எஜமானராக எண்ணி யிருந்தான். இன்று அவனும் அப்படி எண்ண முடிந்திருந்தால்தானே வினயமாகப் பதில் சொல்லுவான்? அவர் 'வில்லன்?' அவனுக்கு எதிரி! அந்த நினைப்பிலேயே தோய்ந்து வந்தது அவன் மறுமொழி. "தெரியும் ஸார். என்னும் இதற்குமுன் வருவதற்குச் சௌகரியப்பட்டாது..."

அவருடைய பதிலை எதிர்பாராமலேயே அவன் சமையல் அறைக்குள் புகுந்தான். மார்க்கப்பந்து அமுத்தலாகச் சிரித்துக் கொண்டார்.

"ம், அம்மான் சரி என்றால் சரி. எனக்கென்னப்பா ஆட்சேபம்? இந்த வீட்டில் இதற்கு முன்பெல்லாம் காலை ஐந்து மணிக்கே காப்பி தயாராவது வழக்கம்!" என்றார் அவர்.

சின்னு அவருக்கு ஏதும் கூறாமலேயே கூடத்துப் பக்கம் சென்று திருமதியிடம் 'ஆஜர்' தெரிவித்துக் கொண்டான். அவன் தானே அவனுக்கு எஜமான்!

"ஏன்டாப்பா, உன் பேர் மறந்து போச்சு. அம்பி என்று கூப்பிடுகிறேன். நீ எனக்குப் பிள்ளை போலிருப்பாய். நேரமாய்ப் போச்சு, இன்றைக்குக் கொஞ்ச நேரம். பழனி பால் கறந்து வைத்திருக்கிறோ இல்லையோ? நெஞ்சு உலர்ந்து போகிறது. எனக்கு முதலிலே கொஞ்சம் 'ஒவல்' கலக்கிக் கொண்டு வா. இந்தக் கிளாஸை எடுத்துக் கொண்டு போ. முலியம்மாள் கழுவினால் நன்றாகக் கழுவ மாட்டாள். அவளிடம் கொடுக்காமல் சீயக்காய் போட்டுப் பிசுக்குக் கறை போகக் கழுவிக்கொண்டு வா!..." என்று மூச்சு விடாமல் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தான்.

"ஆகட்டும், அம்மா, இதோ நொடியில்" என்று சின்னு விரைந்தான்.

அன்று கூடத்துக்கும் சமையற்கட்டுக்குமாகக் காலைப் பொழுதுக்குள் எத்தனை தடவைகள் அவளை அலைய வைத்திருப்பானோ? எத்தனை தடவைகள் தான் காப்பி, ஹார்லிக்ஸ், மருந்து, வெந்நீர் என்று அவனும் சளைக்காமல் கொண்டு போயிருப்பானோ? மார்க்கப்பந்து குளித்து விட்டு வந்ததும் தோசை காப்பிவைக் கொண்டு போய் 'டக்' சென்று மேஜையிடை வைத்தான். அவர் விழித்துப் பார்த்ததை அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தால் தானே?

"இவன் என்ன, படித்து வேலை செய்பவனாகத் தோன்றவில்லையே? முகத்தில் அடிப்பது போலல்லவோ வைத்து விட்டுப் போகிறான்?" என்று மார்க்கப்பந்து திருமதியிடம் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தது சின்னுவினை செவிகளில்பட்டது.

"ஆன் பிள்ளை காரியம் அப்படித்தான் இருக்கும். எல்லாம் நன்றாகத் செய்வான் போலிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தோசைக்குச் சட்னி அரைத்திருந்தானே? ரொம்ப ருசியாக இருந்தது. நேற்று ராத்திரிச் சமையல் மட்டும் என்ன? நன்றாக இல்லையா? அப்படி யெல்லாம் துருவித் துருவிப் பார்த்தால் ஆன் எங்கே கிடைக்கப் போகிறான் நமக்கு? அம்மாளையும் கிம்மாளையும் வைத்தால் அடிமடியில் உப்பி விடுத்து கர்ப்பூரம் வரையில் கட்டிக் கொண்டு போவான். நீங்கள் பொழுது விடிந்தால் நாலு பேரைக் காப்பிக்கும் சோற்றுக்கும் அழைத்து வருகிறீர்கள். அதற்கு இவன் தான் சரி" என்று அவன் மூச்சு விடாமல் அவர் அபிப்பிராயத்துக்கு எதிராகச் சொன்ன போது சின்னத்துரையின் உள்ளத்திலே சுத்தரியம்மானின் மீது நன்றி உணர்வு பெருகி வழிந்தது.

"ம், உனக்குப் பிடித்தால் சரி. எனக்குப் 'பத்தரையில்' சாப்பாடு அனுப்பச் சொல்லு" என்று பணித்து விட்டுத் தொப்பியை எடுத்துக்கொண்டு மார்க்கப்பந்து அலுவலகத்துக்குச் சென்றார். அம்மான் கட்டிலிலிருந்தபடியே அவளை அழைத்துச் சமையல் திட்டம் சொன்னான். பட்டியல் மிக நீளமாகத் தாவிருந்தது. வேறு இடமாக இருந்தால் சின்னு கண்டிப்பாகச் சலித்துக் கொண்டிருப்பான். திருமதி மார்க்கப்பந்து என்ற அநுதாபமே சலிப்பைத் துடைத்து விட்டது. அவன் சமையற் கட்டில் கட்டுக்காவலின்றி வேலை செய்து கொண்டிருக்கையில் அமிர்தம் தோளைப் போர்த்துக் கொண்டு முற்றத்து வழியாக வந்தாள். கட்டிலின் கீழ் உட்கார்ந்து அவள் சுத்தரியம்மானுக்கு ஊர்ச் செய்தி, நாட்டுச் செய்தி அனைத்தையும் தெரிவித்த பின் சாங்கோ பாங்கமாக இருவரும் செய்திகளை அலசித் தீர்த்தார்கள்.

மோட்டார் கற்றுத் தருபவரி:— நமசென்று ஒரு தென்னை மரத்தினே காச் மோதிவிட்டால் என்ன செய்வாய்?

கற்றுக் கொள்பவரி:— 'அப்பாடா' என்று கீழே விழுந்த இனதீர்க் காய்களை எடுத்துக் குடிப்பேன்!

“காடையில் இந்தப் பக்கம் வந்திச் சாமே பானு? முருகையன் தோப் பண்டை பார்த்தேன்னு சொல்லு கிறானே? இங்கே வந்ததா?” என்று அமிர்தம் விசாரித்தான்.

“அதன் பேச்சையே எடுக்காதே, அமிர்தம்! சனியன் எப்படியேனும் போகட்டும். சம்பளப் பணத்தைக் கணக்குப் பார்த்து நேற்றே ராமையன் மூலமாக அனுப்பச் சொல்லிவிட்டேன். எங்கேனும் தெருவில் போயிருக்கும்...” என்றான் சுந்தரியம்மாள் அளவற்ற வெறுப்புடன்.

பதினேரு மணி வரை, சுந்தரியம் மாளின் நேரத்தை இவ்விதம் கவாரஸ்யமாகப் போக்கி விட்டு அமிர்தம் எழுந்து போனான். அதற்குப் பின் சுந்தரியம் மாள் ஸ்நானத்தை முடித்துக் கொண்டு சாப்பாட்டுக்கு வருவதற்குள் மணி பன்னிரண்டு அடித்து விட்டது. ‘ஐயா’வுக்கு அடுக்கில் சாப்பாடு போட்டு, பத்து மணிக்கே ஆள் வசம் அனுப்பி விட்டுச் சின்னத்துரை காத்திருந்தான்.

அம்மாள் இலை முன் வந்து அமர்தான். அவன் பரிமாறினான்.

“கூட்டு நன்றாகப் பண்ணி யிருக்கிறாயே? அம்மாடி, இப்படி வாய்க்கு ருசியாகச் சாப்பிட்டு வருஷக் கணக் காச்சுடா அம்பி. தினமும் இரண்டு

தேங்காயை உடைக்கும். சமையல் வாயில் வைக்க வழங்காது. போகும் போதும் வரும் போதும் கண்ணாடியில் அழகு பார்த்துக் கொள்ளத்தானே போது இருந்தது அதற்கு?”

பானுவை அகிர்ணயாகவே பாவித்துப் பேசினான் சுந்தரியம்மாள். சின்னு ஓரமாகக் கையைக் கட்டியபடி நின்றான்.

“உனக்கு இந்த ஊரேதானா?”

சின்னு சிரித்துக் கொண்டு, “ஏன் மாமி?” என்று திருப்பிக் கேட்டான்.

“கூட்டின் ருசியைப் பார்த்தால் தஞ்சாவூர்க்காரன் என்று சொல்லுவார்கள்....”

சின்னுவுக்கு உச்சியில் ‘ஐஸ்’ வைத்தாற் போலிருந்தது.

“இல்லை மாமி...” என்று இனித்துக் கொண்டு சின்னு, “நான் எல்லாத் தினமும் செய்வேன். அலியல் பண்ணினால் மலையாளம் கெட்டுப் போகும்...” என்று தன் சாமர்த்தியத்துக்கு வெளிச் சம் போட்டுக் கொண்டான்.

“என்னமோ, உன்னை எனக்குப் பார்த்ததும் பிடித்துப் போயிற்று. அந்தத் தறுதலை இருந்த வரையிலும் நான் ஒரு நாள் இப்படிச் சாப்பிட்ட தில்லை. அவர் எங்கே ருசித்துச் சாப் பிடுகிறார்?”

திருமதி மார்க்கபந்து இப்படிப் பரிவு காட்டியது சின்னத்துரையின் கொதிப்பை ஒரு விதமாகத் தூண்டி விட்டது. அவன் பின்பலன் என்ன வாகும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவில்லை.

“மாமி, ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டாம் என்றாலும் முடியவில்லை, சொல்லவும் நாக்கூசுகிறது...”

அவன் மெதுவாகச் சுவரைப் பார்த்துக் கொண்டு இச் சொற்களை உதிர்த்த போது, அவன் முகத்தில் அவன் எதிர் பார்த்த ஆவல் பளிச்சிட்டது.

“ம்...என்ன?” என்று கேட்டான்.

“ஆமாம் மாமி; இந்த அபத்தக் கடிதாசி நேற்று நான் முற்றத்துக் குழாயடியில் வேலையாக இருந்த போது கல்லுடன் வந்து விழுந்தது...”

“என்னது? காகிதமா? எங்கே? கொண்டா!” என்றான். இருதயம் துள்ளி வெளியே வந்து விடும்படியான ஆவலும் பரபரப்பும் அந்தக் கேள்விகளிலே தெரிந்தன.

சின்னத்துரை கையைக் கழுவிவிட்டு ஆணியில் மாட்டி யிருந்த சட்டைப் பையிலிருந்து காகிதத் துண்டை எடுத்து அம்மானிடம் அப்படியே காட்டினான். அதை இடது கையால் வாங்கிப் பார்த்த சுந்தரியம்மாளின் முகம் ஒரே யடியாக வெளுத்துவிட்டது. (தொடரும்)

ஸிரோலின்

உங்கள்
இருமலின்
மூலகாரணத்தை
நிறுத்துகிறது

...நீங்கள் இருமுவதை
நிறுத்த மட்டுமல்ல
அது செய்வது

ஸிரோலின் உங்கள்
இருமலுக்குக் காரணமான
அபாயகர இருமிகளை
ஒழிக்கிறது

இருமலுக்கு
அபாயமற்ற
குடும்ப
ஒளவுதம்

VT-1276

சுலேகா

தேக்கடி

பேனாக்கள்

திருப்திகரமான
சேவைக்கு

Sole Distributors:

PENMAN'S INDUSTRIAL
SERVICES

KANDIVLI, BOMBAY (S. D.)

வி. ச. என். டி. (பி. சி.) டி. டி.
சென்னை 100000.

அன்புக்குரிய சகோதரி கஜாதா,
உன் கடிதத்தில் இங்கிதம் என்றால் எதைக் குறிப்பிடுவதென்று கேட்டிருக்கிறேன். சங்கீதம் போன்ற ஒரு கலையென்றுதான் மதிப்போமே. இங்கிதமாய் நடந்து கொள்வது, இங்கித மாய்ப் பேசுவது என அந்தக் கலையை இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

அங்குரு நான் நாங்கள் குடும்பத்துடன் புழுவேலிக்குப் போய் வேடிக்கையாக இருந்து விட்டு வருவதெனத் தீர்மானித்தோம். மாலை யில் சாப்பாட்டையும் அங்கேயே முடித்துக் கொள்வதெனத் திட்டம் செய்தோம். எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்தன. கட்டுச் சாப் பாட்டை குடியாகத் தயாரித்திருந்தோம்.

புறப்படுகிற சமயத்தில் என் சிநேகித குழந்தைகளுடன் வந்தான். எங்கே, எந்த ஊருக்குப் புறப்படுகிறீர்களென்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான். விஷயத்தை விளக்கி னேன். என் சிநேகிதிக்கு இங்கிதம் தெரித் திருந்தால் இங்குள்ளவர்கள் வருகிறேனென்று கிளம்பி விடுப்பாள். அதற்கு முற்றிலும் மாறாக எவ்வளவோ நாளை சங்கீதகளை விசாரித்துக் கொண்டு பதிவாக உட்கார்ந்து விட்டாள். அவள் மற்ற நாளில் வந்திருத் தால் எனக்கும் சந்தோஷமாகத்தான் இருத் திருக்கும். அன்று என் வீட்டில் ரொம்ப நேரம் இருப்பது என்று அவள் திட்டம் செய்திருக்கிறாள். எனவே என் நேரத்தைப் பற்றி அவள் அக்கறை கொள்ளவில்லை. நான் என்னுடைய அவசரத்தை எடுத்துக் காட்ட எழுந்து நின்றேன். அவள் கேள்விகளுக்கு

அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகச் கருக்க மாகப் பதில் சொன்னேன்.

"குழந்தைகள் இன்று புழுவேலிக்குப் போக ஆசைப்படுகிறார்கள். எவ்வளவோ நாட்க ளாக நினைத்தும் நடக்கவில்லை. மழை வரும் போலிருக்கிறது..." என்றெல்லாம் சொல் விப் பார்த்தேன். கைக் கடிக்காரத்தைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தேன்.

என் கணவர் வேறு தொண்டையை அநாவசியமாக இரண்டு மூன்று தடவைகள் களைத்துக் கொண்டார். கண்டுக்குள் இருக் கும் புனைப்போல் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தார். ஆனால் அந்தச் சிநேகிதி எங்களை விடுவதாக இல்லை.

"இன்று சாப்பாடு பலம் போலிருக்கிறது. மணம் மூக்கைத் துளிக்கிறதே!" என்று வேறு சொல்லி வைத்தான். கட்டின மூட் டையைப் பிரித்து அவனுக்கும் கொடுத்தேன். குழந்தைகள் ஏமாற்றத்துடன் மூலக்கு மூலை உட்கார்ந்தார்கள். அவ்வளவுதான். அன்று புழுவேலிக்கு நாங்கள் போகவில்லை. அவளைக் குறை சொல்வதற்கில்லை. கெட்டிக்காரி! என்விடம் நிறைந்த அன்பு உடையவள்தான், ஆனால் கொஞ்சம் இங்கிதம் தெரியவில்லை. அவ்வளவுதான்.

வெகு நாட்கள் திட்டம் போட்டு ஒரு வீட்டுக்குப் போவோம். நாம் போன சமயத் தில் அவர்கள் வீட்டில் யாருக்காவது நோயாக இருந்து கவலைப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் மனத் தெம்புக்கு இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி விட்டு மற்றொரு சமயம் வகுவதாகச் சொல்லிப் புறப்படுவது தான் இங்கிதம்.

சில சமயம் நம்முடைய சிநேகிதி வழக்கம் போல் சிரித்த முகமாக இல்லாமல் இருப்பாள். வீட்டில் என்னபூசலோ, தாம்பதயக்கலகமோ? இவைகளை நாமாக ஊதித்து நாருக்காக விடைபெற்றுக் கொள்வதுதான் இங்கிதம்.

ஒரு நாள் என் உறவினர் வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன். வீட்டுக்கார அம்மான் துசி களைத் தட்டி வீட்டைச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் என்னைக் கண்ட தும் மிகவும் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு குன்றிப் போனான். "நினை வேலைக்காரன் இந்த வேலைகளை யெல்லாம் செய்வான். இன்று அவன் இல்லை. நான் செய்யும்படி ஆகிவிட்டது" என்று சமாதானம் சொன் னான். அந்த அம்மான் வீட்டில் வேலைக்காரன் இல்லை என்பதை அறிவேன். ஆனாலும் அதை நான் கண்டு கொள்வது அநாவசியம்தானே. "நம் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதில் எவ்விதக் கௌரவக் குறையும் இல்லையே" என்றேன். பிறகு அந்த அம்மான் கஜாபாவத்துடன் இருத் தான். இவைபோன்ற சிறு செய்கைகளில்தான் அவசியம் இங்கிதம் தேவை. இப்படிக்கு, பூமாதேவி

"ஹா! நம்மதேர்தல் கூட்டத்துக்கு நிறையக் கூட்டம் இருக்கிறது. என் போட்டசல் சிறே விழக் கூடாது!"

"கூட்டத்தைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப் படாதீங்க.....ஆனால் நீங்கள் வரும்போது என் கொண்டு வர மட்டும் மறந்துடாதீங்க!"

பிரகாசமுள்ள
வெண்ணிறப் பற்கள்
மட்டுமல்ல
அத்துடன்
ஆரோக்கியமான
ஈறுகளும்!

ஈறுகளை கெட்டியாகவும் ஆரோக்கியமாகவும்
வைக்கவும் மற்றும் பற்களுக்கு ஸ்பஷ்டத்தைப்
பேன்ற வெண்ணிறம் அளிக்க வேண்டும்
என்றே போர்ஹான்ஸ் டேப்ஸ்ட் விசேஷ
மாய்த் தயாரிக்கப்படுகிறது. உங்களை ஈறுகள்
சம்பந்தமான நோய்கள் தொற்றிக்கொண்டு
அவதி கொடுக்காதிருக்கவே யாவரும் அறிந்த
இப்பற்பாசையில் டாக்டர் ஆர்.ஜே. போர்ஹான்ஸ்
டி.டி. எஸ் அவர்கள் பக்குவப்படுத்திய முறை
வில் விசேஷ கார்பொருள் கலக்கப்படுகிறது.
ரத்தக்கிவி வீய்விய ஈறு புண்ணானதும் மற்றும்
உகம் ஈறுகளை வேலாக போர்ஹான்ஸ்
கொண்டு தேயக்க வேண்டும். அவை உடனே
கெட்டியான ஆரோக்கிய நிலைக்குத் திரும்பி
விடும் ஆனபடியால் இந்த இடட்டைக் காரிய
முன்ன பற்பாசையை நீங்கள் உபயோகித்து
பயிச்சென இருக்கும் வெண் பற்களையும்
தல்ல ஆரோக்கியமான ஈறுகளையும்
உடைமயமெனப் பெருமைப்படலாக.

தள்தளவதிலும்
செய்யப்பட்ட டேப்ஸ்ட்

போர்ஹான்ஸ்
ஈறுகளுக்குகந்தது

PL-10

கற்றுக்கொண்டு வா!

“கொடுப்பதிலே சந்தோஷமா? பொருளை அடைய திலே சந்தோஷமா?” என்று கேட்டார் ரிஷி.

ஒரு ஏழை ஸ்திரீ எழுந்து பேசினாள். “கவாமி! நான் குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கும்போதுதான் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பசிக்குச் சாப்பிட்டபோது அவ்வளவு மகிழ்ச்சியை நான் காணவில்லை; பிறகு குழந்தையை எடுத்துப் பால் கொடுத்தபோது ஆனந்தம் அடைந்தேன்” என்றாள்.

அடுத்தபடி இன்னொரு பெண்மணி எழுந்து பேசினாள். “நான் என் வீட்டில் சமைத்து விட்டு வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு உணவு பரிமாறினபோது அடைந்த சந்தோஷம் பிறகு நான் தனியாக உட்கார்ந்து சாப்பிட்டபோது அடையவில்லை” என்றாள்.

அதன்பிறகு ஒரு செட்டியார் எழுந்தார்.

“கவாமி! இந்த அம்மைமார்களுடைய அனுபவத்தைப் போலவே நானும் உண்மையைக் கண்டேன். வாழ்நாளெல்லாம் நான் சம்பாதித்துத் திரட்டிய போது திருப்தியோ, சந்தோஷமோ, கசமோ காணவில்லை. கடைசியாக ஊராருக்குத் தரும் செய்ய ஆரம்பித்தேன். ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்தேன். அவர்கள் என்னைச் சுற்றிக் கொண்டு சந்தோஷப்பட்டார்களோ அப்போதுதான் நான் உண்மையாக மகிழ்ச்சியை அடைந்தேன். ஆனந்தத்தைக் கண்டேன்” என்றார்.

“இவர்களுடைய அனுபவத்தினால் இன்று நூனம் அடைந்தோம்” என்றார் ரிஷி.

FFச்சம்பாக்கத்தில் ஒரு பிராமணர் தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து, நியமங்களை முடித்து விட்டு, பிஷா பாத்திரத்தைத் தோளில் மாட்டிக்கொண்டு, வேத மந்திரங்கள் பாடிக்கொண்டு அக்கிரகாரத்தில் வீடுவீடாகச் செல்வார்.

எல்லாருக்கும் இந்த வைதிகரிடத்தில் மிகப் பிரியம். வீட்டுக்குள் அடிவைப்பதற்கு முன்னமே அரிசி கொண்டு வந்து போடுவார்கள். அவரும் ஆசீர்வதித்து விட்டுச் செல்லுவார். ஏழைகளும் பணக்காரர்களும் ஒரேவிதமாகப் பிசைவு போடுவார்கள். அவரும் ஒரேவிதமாக ஆசீர்வதிப்பார். நான்கு ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அன்னம் போட்டுத் தானும் சாப்பிட்டு, அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பும் சொல்லிக் கொடுப்பார்.

பாட்ராச்சாரியார் மனைவி தன் செல்வக் குழந்தை கேசவனைக் கொண்டு பிசைவு போடச் சொல்வாள். தானே போட்டால் அந்தப் புண்ணியம் தன்னோடு போகும். குழந்தைக்கு அந்தப் புண்ணியம் சேரவேண்டும் என்று குழந்தையைக்கொண்டு போடச் சொல்லுவாள். போட்டபின் "போட்டாயா?" என்று கேட்டுக் கேசவன் முத்தமிடுவான்.

"அம்மா! இன்று நான் உபாதானம் போடுகிறேன்" என்று கேசவனுடைய தங்கை சிறு குழந்தை லக்ஷ்மியும் கேட்டு ஒவ்வொரு நாள் அவளும் போடுவாள்.

பக்கத்தில் கேசவன் நின்று கொண்டு, "போடு, கிழே சிர்தாமல் போடு" என்று சொல்லிக் கொண்டு நிற்பான்.

இந்தக் குழந்தைகள் ஏதேனும் தின பண்டம் சாப்பிடும்போது வேறு குழந்தைகள் யாரேனும் பக்கத்தில் நின்றால் முதலில் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கொடுத்து விட்டும் பிறகு சாப்பிடுவார்கள். எல்லாரும் ஒரேயிசை. சந்தோஷமாக அனுபவித்துக் கொண்டு சாப்பிடுவார்கள். இப்படியே குழந்தைகள் நல்லமுறையில் வளர்க்கப்பட்டு வந்தன.

அடுத்த வீட்டில் சாரதாம்பாள் ராகவய்யர் மனைவி—கொஞ்சம் பணக்காரர்

என்தான்—அந்த அம்மையும் தன் குழந்தையைக் கொண்டே பிராமணருக்கு உபாதானம் போடுவாள். காரணம் தெரியுமா? உபாதானம் போடும்போது இரு கைகளிலும் நிறையக் கொண்டு வந்து போடவேண்டும் என்பது சாஸ்திரம். சாரதாம்பாள் தன் கையால் உபாதானம் போட்டால் அதிகமாக அரிசி செலவழியும்; குழந்தை போட்டால் சாஸ்திரத்துக்கும் சரியாக இருக்கும். அரிசியும் அதிகமாகச் செலவழியாது என்று அந்த அம்மையார் அடுத்த வீட்டு வழக்கத்தைத் தானும் அனுசரித்தாள்.

யமன் : "சாரதாம்பாளே, நீ ஏன் குழந்தையைக் கொண்டு உபாதானம் போட வைத்தாய்?"

சாரதாம்பாள் : "பக்கத்து வீட்டுப் பாட்ராச்சாரியார் சம்சாரமும் அப்படித் தானே செய்து வந்தான்? நானும் அப்படியே செய்தேன்."

யமன் சிரித்தான் : "போ, மறுபடியும் சரியாகப் பிச்சை போடக் கற்றுக்கொண்டு பிறகு இங்கே வா!" என்று பூலோகத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பி விட்டான்.

ராஜராஜி

1875-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வந்த மார்ச் மாதம் வரையில் மெட்ராஸில் முதல் முதலாகப் பேட்ரோனில் ஓடும் மோட்டார் கார் விபத்தாகி, ஆனால் அந்த மோட்டார் கார் போக்குவரத்துக்கு ஆபத்து என்று தடை செய்தனர்.

அது வருஷங்களுக்கு முன்னும் இந்த தீர்த் தில் செலவாகிய மோட்டார் வண்டி இங்கிலாந்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அப் போதும் இந்த வண்டியின் பின்னால் ஒருவர் தின்று கொண்டு உலையில் கி துண்டி கொண்டு இருப்பார்.

மோட்டார் வளர்ந்த

கதை

பின்னும் என்டன் பார்க்மென் டும் "ஒவ்வொரு தீர்த் மோட் டாக்ருக்கு முன்னும் ஒரு ஆயிர சிலபுக் கொடி காட்டியபடி நடந்து செல்ல வேண்டும்" என்று ஒரு சட்டம் வந்ததால் கார் இது திருத்தப்பட்டது.

காட்டில் டய்மிங் என்பவர் கண்டு பிடித்த முதல் மோட்டார் கார்தான். 1885-ல் ஓட ஆரம்பித்தது. இந்த மோட்டார் கார்தின் பேட்ரோனில் ஓடும் இயந்திரமும் உண்டு.

மோட்டார் தொழில் மன்னர் என்று பெயர் பெற்ற ஜென்ரேயர் 1894-ம் ஆண்டில் ஒரு மோட்டார் காரை உற்பத்தி செய்தார். இந்தக் குதிரையின் வண்டியை அப் போதைய மக்கள் அம்மனவாக விரும்பவில்லை.

விடைத்தமிழ்!

1912-ல் மேட்டூரில் 'மீரோ' போட்டி கடின சாதனை அடைக்கப்பட்ட வண்டி கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. திடீரென்று 'மீரோ' போட்டி கடின வண்டி வண்டிகள் இது மீது மோதிக் கொள்ளுமென்று இது வண்டிக்காரர்கள் பீதியடைந்தனர்.

முதல் மகா புத்தம் கரை பெரும் மண்டகத்தில் கடுமையான வண்டி கொண்டு வந்தது. ஆனால் சீக்கிரமே மன பேச்சு போட்டி வாகனம் திடீரென்று எதிர்ப்பட்டது. இம் போது அழகான, விதம் விதமான, புதிய மட்டங்களில் காக்கை நோன்றி வருகின்றன!

அந்த நகரத்தில் ஒரு பெரிய எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை நடைபெற்று வந்தது. அதன் அதிபர் கத்தசாமிக்கு உற்றார் உறவினர் ஒருவரும் விடையாது. எத்தேரமும் எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையில் அபிவிருத்தியிலேயே அவர் தம் கவனத்தைச் செலுத்தினார்.

சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு கத்தசாமி திடீரென்று நோய்வாய்ப்பட்டார். அவர் உடல் நிலை வரவரக் கவலிக்கிடமாயிற்று. அவர் தரமுடைய சொத்து அனைத்தையும் ஆயிற்றுள்ள சிப்பந்திகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்துவிட்டு முடிவு செய்து விட்டதாகச் சிப்பந்திகள் அனைவரும் பேசிக் கொண்டார்கள். உடனே அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் "கத்தசாமியின் சொத்தில் எனக்கும் பங்கு விடைக்கும். அப்பறம் ஆயிற்றுக் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து வேண்டியதில்லை" என்று எண்ணி மகிழ்ந்தனர். இத்தகைய சித்தனையிலேயே சிப்பந்திகள் இருந்ததால் அவர்களுக்கு வேலையில் சிரத்தை குறைய ஆரம்பித்தது.

இச் சமயத்தில் அவர் தம் படுக்கைக்கு அருகிலே ஒரு பெரிய பெட்டி வைத்திடுப்பதாயும், தம் ஆஸ்தி அனைத்தையும் அந்தப் பெட்டிக்குள் வைத்திடுப்பதாயும் தொழிற்சாலையில் வந்திடு பரவிற்று.

கத்தசாமிக்கு உடல் நிலை மோசமாகிக் கொண்டே போயிற்று. திடீரென்று ஒரு நாள் அவர் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்து விட்டார்.

கத்தசாமி அவர்கள் எதிர் பார்த்தபடியே உயிர் எழுதி வைத்திருந்தார்.

"என் வாழ்க்கையில் நான் கஷ்டப்பட்டு முன்னுக்கு வந்த விவரங்களை 'என் கயசரிதம்' என்று ஒரு புத்தகம் எழுதி அச்சிட்டு வைத்திருக்கிறேன். அந்தப் புத்தகங்கள் அவ்வளவும் பெரிய பெட்டி ஒன்றில் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறேன். என் ஆய்வில் உள்ள ஒவ்வொரு சிப்பந்தியும் ஆளுக்கொரு புத்தகம் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். என் கயசரிதத்தைப் படித்து அவர்களுக்கும் முன்னுக்கு வரட்டும். இந்த எண்ணெய்த் சாலை யும், இதில் வரும் லாபமும் இந்த ஊர் கவிவி விதாபனத்தைச் சேரட்டும்."

இளமை ராஜா

17. அழர்வ சந்திப்பு!

பெரியவர் விஜயனின் முதுகில் அன்போடு தட்டிய வாறு. "இப்பொழுது நீ நன்றாகப் பேசும் சக்தியைப் பெற்று விட்டாய். செவிகளின் உணர்வுகளையும் பெற்று விட்டாய். ஆகவே நீ நாட்டுக்குச் சென்று உன் தந்தையின் சொற்களைக் கேட்க வேண்டும்" என்றார் விஜயனது முகத்தில் எல்லையற்ற சோகம் குடி கொண்டிருந்தது.

அவன் அவரைப் "பணிவுடன் பார்த்த படியே, "கவாமி, இவ்வளவு தயாளஞ்ஞன் களுடனுள்ள தங்களை விட்டு நான் எப்படிப் பிரிவேன்?" என்றான்.

பெரியவர் அன்புடன் அவன் முதுகைத் தட்டியவாறு, "குழந்தாய்! நீ ராஜகுமாரன் அல்லவா? நீ உன் கடமையைத் தாய்தந்தையருக்கும், நாட்டுக்கும் செய்ய வேண்டாமா?

ஆகவேதான் உன்னைப் போகுமாறு கூறுகிறேன். ஆனால் உன்னிடம் இப்

குழந்தையின்

பொழுது இன்னொரு புத்தி மதியையும் கூற வேண்டி

யிருக்கிறது" என்றார். அவரது முகத்தில் அநேகம் வியப்புக் குறிகள் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன.

விஜயன் பரபரப்புடன், "கவாமி! தாங்கள் புத்தி மதி மட்டுமென்ன, எத்தகைய கட்டளை யிட்டாலும் அதை நிறைவேற்றச் சித்தமாயிருக்கிறேன்" என்றான்.

"குழந்தாய்! நான் கூறப் போவது கட்டளை யெதுவுமில்லை. புத்திமதிதான். அதாவது நீ இதை விட்டுக் கொள்பிச் செல்லும் வழியிலும் அரண்மனையிலும் எவருடனும் பேசவே கூடாது. பழைய ஊமைத்தனத்துடனேயே கொஞ்ச காலம் வரையில் இருக்க வேண்டும். இதுவும் உன் நன்மைக்காகவேதான்."

விஜயன் திகைப்பு நிறைந்த பார்வையுடன் பெரியவரை நோக்கினான். அவர் மீண்டும் கூறினார்: "நான் சொல்வதை நன்றாக நினைவில் வைத்துக் கொள். புதுமையாக உனக்குக் கிடைத்துள்ள இந்தச் செவிகளின் சக்தி வலிமையுடன் உன் நாலைப் பேசுமாறு தூண்டும். அப்பொழுதெல்லாம் நீ 'படபட' வென்று

பேசுவதற்கே துடிப்பாய். ஆனாலும்
நீ மிகுந்த சாமர்த்தியத்துடன்
அதைச் சமாளிக்க வேண்டும்."

ராஜகுமாரன் தன் இரு கைகளையும் கூப்பியவாறு,
"அப்படியே உறுதியுடன் இருக்கிறேன், கவாமி! எத்தனை
காலம் அவ்வாறு இருக்க வேண்டுமெனத் தாங்கள்
ஆணையிடுகிறீர்களோ, அது வரையில் இருக்கிறேன்,
கவாமி!" என்றான்.

பெரியவர் சற்று நேரம் வரையில் யோசித்தபடியே
நின்றார். பின்னர் திரும்பிச் சென்று அங்குள்ள கவடிக்கட்டுகளில் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அவனைச் சமீபித்தார். "நீ எப்பொழுது பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வருமோ, அப்பொழுது நானே நேரில் வந்து உனக்குக் கூறுவேன். அதுவரையில் நீ ஊமை ராஜகுமாரனாகவே தான் இருந்தீயே வேண்டும். இச்செயல் உனக்குக் கடினமானதுதான். ஆகவே நீ இந்தச் கவடியை எடுத்துச் செல். இதில் மகாகவி வள்ளுவரின்

குறள்கள் அடங்கி மிகுக்கின்றன.
உன்னுடைய மொனன்களுக்கு
இது மிகவும் உதவி புரியும்!"

விஜயன் மிகுந்த பக்தியுடன் அச் கவடிக்கட்டை வாங்கிக் கொண்டு அவரை வணங்கினான். அவர் அவனுக்கு நல்லாசிகள் கூறினார். பிறகு அவனைத் தெற்கு நோக்கிச் சென்று மீண்டும் கிழக்கே போகமாறு வழிகளைக் கூறினார் பெரியவர்.

புதுமையடைந்த ராஜகுமாரன் உற்சாகத்துடன் பயணத்தைத் தொடங்கினான். பெரியவரிடம் பிரியா விடை பெற்றுச் சென்றான் விஜயன்.

ராஜகுமாரனுக்கு இப்பொழுது வழி யெல்லாம் கடினமாகவே தோன்றவில்லை. குயில்களின் இனிய குரல்களும் கிளிகளின் இனிய கொஞ்சல்களும் அவன்

“எங்கள் வீட்டு வேலிக் கம்பி மேலே நின்றும் ஒரு பேய் வந்து உட்காருகிற மாதிரி களவு காண்டிறேனுங்க. இதற்கு என்ன செய்யலாம்?”

“வேலிக் கம்பிகளை நம்மா கூப்பண்ணலை!”

காதுகளுக்கு மிக நூதனமாக இருந்தன. வெகு தூரத்திலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஆர்தையின் அவலமும் கூட அவனது செவிகளுக்கு இன்பமாக இருந்தது! அவன் தன் கால்களுக்கும்கூட ஒரு புதுமையான சக்தி ஏற்பட்டு விட்டது போன்று உணர்ந்தான்.

காலே வெயிலின் ஒளியில் ஒவ்வொரு காட்சியும் அவனுக்கு ரமணியமாகத் தோன்றியது. மணற்பாங்கான பாதைகளைக் கடந்து பழைய கூழாங்கற் பூமியை யடைந்தான். அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு மேகலாவின் நினைவு எழுந்தது! ஏனென்றால், சற்றுத் தூரத்துக்கப்பால் அந்தப் பெரிய ஆலமரம் தெரிந்தது! இதற்குள்ளாகவா இவ்வளவுதூரம் வந்து விட்டோம்? என்று அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவனுடைய மனம் கீழ்க்கண்டவாறெல்லாம் யோசித்தது—

“ஆஹா! இப்பொழுது அவன் அங்கே யிருந்து. தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள பேசும் சக்தியை யறிந்தால் எவ்வளவு சந்தோஷ மடைவான்? எவ்வளவு சந்தோஷமாக உரையாடுவான்? அன்று — எவ்வளவோ பேச முடியாதவற்றை யெல்லாம் எழுதி எழுதிக்காட்டினானே? அவனுடைய இனிமையான குரலொலியையும் எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்?”

“ஹும்! அந்த நன்றி கெட்டவனுடன் எதற்காகப் பேச வேண்டும்? மாண்பு

பிடித்துக் கொண்டு வரும்படி அனுப்பி விட்டுத் தந்திரமாக ஓடியவன்தானே? அவன் மனத்தில் உண்மையான அன்பு இருந்திருந்தால் எவ்வளவு யுகமானாலும் அங்கேயே எனக்காகக் காத்திருக்க மாட்டானா? பசப்புக்காரி!”

“ஏன்?!” அவனுடன் எப்படிப் பேச முடியும்? பெரியவர் கூறிய புத்திமதிகளைப் புறக்கணித்தது போலல்லவா ஆகும்? அதை மீறிப் பேசினால் எத்தகைய ஆபத்துக்கள் நேரிடுமோ?”

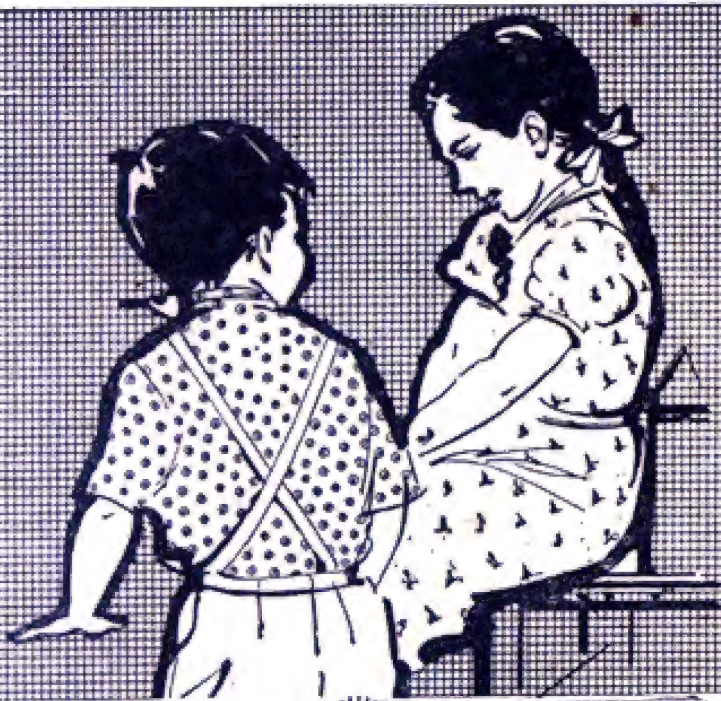
“ஆஹா! இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் நேரிடுமென்று தெரிந்துதானே அந்தத் தீர்க்கதரிசி— இப்படியொரு தடையை விதித்துள்ளார்! வேண்டாம், அவன் அங்கு இருக்கவும் வேண்டாம்; அவனுடன் பேசவும் வேண்டாம்!”

ராஜகுமாரன் இப்படி யெல்லாம் யோசித்தபடியே நடந்து கொண்டிருந்தான். ஒருகால் — அவன் அங்கே இருந்தாலும் இருக்கலாம் — என்ற எண்ணம் தோன்றவும் அவன் சற்று நேரம் கீழே உட்கார்த்தான். பின்னர், கவடிக் கட்டைப் பிரித்துப் பார்த்தான். அதிலிருந்த ‘அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு’ என்ற செய்யுள் அவனது கண்களில் பட்டது.

“ஆஹா! எத்தகைய உன்னதமான பொருளைக் கொண்ட காவியம்!” என்று எண்ணமிடப்படியே அவன் நாலாபுறங்கிலையும் பார்த்தான். பின்னர், அச்செய்யுளைப் பல தடவைகள் இரைந்து படிக்கத் தொடங்கினான். தலைக்கு நேர் மரத்திலிருந்த சில அணில்கள்! மட்டிலும் அவன் படித்ததை ஆமோதிப்பது போன்று ‘ஊங்காரமிட்டன!

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் ராஜகுமாரன் மீண்டும் கிளம்பினான். வழியிலிருந்த அநேகம் பள்ளங்களையும், புதர்களையும் அவன் கடக்க வேண்டியிருந்தது. ஏறக்குறைய அவன் ஆலமரத்தை நெருங்குகையில், குதிரைகளின் கணைப்புச் சத்தம் அவன் செவிகளுக்குக் கேட்டது. அவன் சட்டென நின்றபடியே ஆலமரத்தின் கீழ்ப்புறங்களை உன்னிப்புடன் பார்த்தான்.

“ஆ! என்ன அதிசயம்! பத்து தினங்களுக்கு முன் அவன் பார்த்திருந்த அதே காட்சிகளைத்தான் இப்பொழுதும் அந்த ஆலமரம் கொண்டிருந்தது! தொங்கிக் கொண்டிருந்த விழுதுகளில் நான்கு குதிரைகள் கட்டப் பட்டிருந்தன. மரத்தின் அடியிலிருந்த பெட்டியின் மீது— அவன்—அப்பெண் மேகலாவேதான் உட்கார்ந்திருந்தான். பாவம்! அவளது தோற்றம் மிகப் பரிதாபமாக இருந்தது. அவன் அப் பெட்டியின் மீது உட்கார்ந்து ஏதோ ஆழ்ந்த சிந்தையிலோ, துயரத்திலோ மூழ்கியிருந்தான். (தொடரும்)

பின்வியின் கிட்டிஸ்ஸாஸ் துனியில் செய்த உடைகள்
குழந்தைகளுக்கு கைமும் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்கும்!

இயோனதம், மிருதவானதம், அனியதம்
சகமானதமான பின்வியின் கிட்டிஸ்ஸாஸால்
செய்த உடைகள் உங்கள் குழந்தை யிஷும்
விரும்பும், கிட்டிஸ்ஸாஸ் என்பது பருத்தி மத்
தம் ரோமும் கலந்து செய்த துணியாகும்.
அது சீரோடின மாறுதல்கள் சருமத்தை
பாதிக்காமல் பாதுகாக்கும். அதை கிட்டி
ஸெய் செய்தல் செய்யலாம்—அது கருவரது
என்ற உத்திரவாதமுள்ளது.
வகை வகையான டிசைன்களும் வர்ணங்களும்
மாக, தூத்துக்கு மேற்பட்ட திறவுகளை
கிட்டிஸ்ஸாஸ் துனியில் உள்ளன, அவைகள் உக்
ளுக்குப் பிடித்தமான கடைபிள் இனதே
பாணவரீடுக்கள்!

குனிக்கான உடைகள்,
பின்வியின் அங்கோனா
துனியில் தையுங்கள்
தென்டியு அளவு அதிக
பருமன உள்ள இந்த
பருத்தி ரோமக் கலப்புத்
துணி குனிக்காயத்திற்கு
யிஷும் சிறந்தது. உக்
ளுக்கு தேர்ந்தெடுக்க
மனக்கவரும் பல வர்ண
பெருக்கள் உள்ளன.

பெனியர் சீரங்கள் 29/30"—கேஜம் ரூ. 3/10
ஸ்பிராஸா கேஜங்கள் 29/30"—கேஜம் ரூ. 3/10
பெனியர் சீரங்கள் 35/35"—கேஜம் ரூ. 4/5
பர்னாடுகள் 29/30"—கேஜம் .. ரூ. 4/4
கேச 29/30"—கேஜம் .. - ரூ. 4/1

சிறப்பான வசி ரோத்தியெயம்

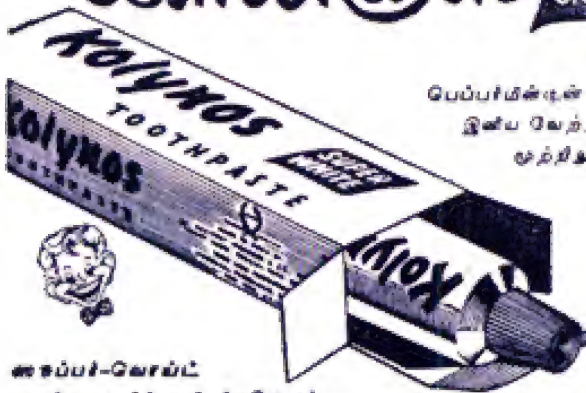
தி பெய்களூட் உங்கள், கிட்டிஸ் அண்ட் லீக்க
யிள்ஸ் கம்பெனி லீமிடெட்

செனெய்லர், செக்டர்ஸ் அண்ட் க்ரெடிசெய்ல்ஸ்,
பின்விய் அண்ட் கம்பெனி (மதராஸ்) லீமிடெட்

பார்க்கத் தேவையில்லை
ருசியிலிருந்து வித்தியாசம் தெரியலாம்!
 முற்றிலும் புதியது!

கோலினுஸ் **ஸூப்பர்-
 வெய்ட்**

பெப்பர்மின்ட்ஸ் குளுமையும்,
 இனிய வெற்றைமையுள்ள
 முற்றிலும் புதிய ருசி

ஸூப்பர்-வெய்ட்
 புகள்காபித் ஒளி விசேஷம்!

பி.டி.எ.
 சென்சைலமான
 புதுவித மூடி

GK. 3263

கடல் கண்ட கனவு

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்
துறவியும் நங்கையும்

சோமு

ஆனந்தமயமான நிலவும், தெளிந்த நில வானமும், எல்லையற்ற பெருங்கடலும் கண்ணையும் மனத்தையும் கவரும் போது, மரக்கலத்திலே யாத்திரை செல்வது எத்தனை இன்பமான அநுபவம்! இதற்கு முன்பு இந்த அநுபவத்தைப் பற்றிப் பலவிதமாகக் கற்பனை செய்து பார்த்திருக்கிறான் யாழ்நங்கை. இப்பொழுது அந்தக் கனவு நனவாகி விட்டது. ஆனால்?.....

பூரண சந்திரனும் அவ்னுடைய அமுத முகத்தைத்தொட்டு விளையாடத் துடித்து எழும் நில அலைகளும், பரிசுத்தமான தெளிந்த ஆகாயமும் இதற்கு முன்பு யாழ்நங்கையின் கற்பனையிலே தோன்றியதுண்டு. அலைகள் தவறும் கருங்கடலின் பரப்பிலே அன்னப் பறவை போன்று எழிலாக மிதக்கும் ஒரு மரக்கலத்திலே இன்பமான இதயமும் தானுமாகச் செல்வது போலவும், அந்த சாந்த மயமான வேளையின் மோகனத்தில் தனது இதயத்தின் தந்திகளையே கொண்டு கருதி சேர்த்து அந்தப் பேரானந்த வயத்திலே யாழை மீட்டி வாணையும் கடலையும் இசைத் தந்திகளினால் அனந்து நிற்பது போலவும், அப்பொழுது தனது அருகிலே அந்த இசையின் நாதத்துக்கு மனித உருவம் கொடுப்பது போல் தன் இன்னுயிர்க் காதலன் வீற்றிருந்து மெய்யும் மனமும் ஒளி வண்ணத்திலே இணைவது போலவும் எல்லாம் கனவு கண்டிருக்கிறான் யாழ் நங்கை! ஆனால் இன்று அவ னுடைய அநுபவம் என்ன?

எந்தப் பேரியாழைக் கடலின் பரப்பிலே மீட்ட வேண்டும் என்று கனவு கண்டாளோ, அதே பேரியாழ் அவ னுடன் இப்பொழுதும் இருக்கவே இருந்தது. ஆனால் உறைக்குள்ளே வைக்கப் பட்டு அந்த மரக்கலத்தின் அந்தரங்க அறையிலே மனிதர்களின் கண் பட்டு

விடாதபடி மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது! யாழ் நங்கையின் அருகில் இருந்தது யார்? இசையும் காதலும் இணைந்து நிற்க வேண்டிய காதலன் இல்லை! இந்த அகில உலகத்தையும் துறந்து நின்ற ஒரு பெருந்துறவி இருந்தார், மாதர்களின் எழில் எல்லாம் ஒன்று கூடி எத்தனையோ பல ஆண்டுகளாகத் தவம் இருந்து அற்புதமான ஒரு பெண்ணரசியாக அவதரித்தது போல், அழகுத் திருமேனியோடு விளங்கிய ஒரு பெண்ணரசி அந்தத் துறவி! பெண்மையின் அழகையும் மீறித் தவத்தின் கனல் அந்த முகத்திலே தீப்போலக் காத்தி வீசிக் கொண்டிருந்தது. இளமையும், யாக்கையும், மனித வாழ்வும் நிலையற்றன என்ற பேரண்மையை நன்றாக உணர்ந்து நின்ற அந்தப் பெண் துறவியார், யாழ் நங்கையின் அருகிலே அமர்ந்து நிலாவையும் கடலையும் நோக்கியவாறு மோனமாக இருந்தார். கொத்தளிக்கிற கடலின் அலைகளுக்கும் மத்தியில் அந்தத் துறவியின் உள்ளம் மட்டும் சலனமின்றி நிம்மதியாக மிதந்தது! யாழ் நங்கைக்கு இது மிகப் பெரும் வியப்பைத் தந்தது. கேட்டாள்:

“அம்மணி! உணர்ச்சிகளை வென்று நிற்கக் கூடிய பக்குவம் என்ன என்பது பற்றி இது வரை நான் கற்பனைகூடச் செய்ததில்லை. தங்களைப் பார்க்கப் பார்க்க அந்தப் பக்குவம் எனக்குப் பெரிய ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. இந்தக் கருநீலக் கடலிலே யாத்திரை செய்ய வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்பட்டதுண்டு. ஆனால் அந்த ஆசை வேறு விதம்! எந்த நேரத்தில் நம்மையும் இந்தப் பேரியாழையும் அபகரித்துப் போகப் பகைவர்கள் வந்து பாய் வார்களோ, சொல்வதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் தங்களுடைய இதயத்தின் அந்த எல்லையற்ற நிம்மதி

எனக்குப் புரியலே யில்லை! இந்த மரக் கலத்தில் நாம் ஏறிக் கொண்ட கணத்திலிருந்து தாங்கள் என்னிடம் காட்டி வருகிற அன்பு இந்தக் கடனைப் போல அத்தனை பெரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயம், அத்தனை அன்பான தங்களுடைய உள்ளத்தில், அத்தனை குளுமையான தங்கள் மெல்லிய இதயத்தில், சலனமோ, அச்சமோ இல்லாதபடி இத்தனை வைராக்கியமும் எப்படிக்குடி கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ண எண்ண எனக்கு வியப்புத் தாங்க முடியவில்லை!"

இவ்வாறு கூறினார் யாழ் நங்கை. இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தப் பெண்மணி, சமணத் துறவி, புன்முறுவல் செய்தார். பிறகு சொன்னார்:

"அம்மா நங்கை! புத்த பெருமானைப் பற்றி நமது செந்தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் ஒருவர் ஓர் அற்புதமான பாடல் பாடியிருக்கிறார். அதன்கருத்தை உனக்குச் சொல்கிறேன், கேள்."

இவ்வாறு கூறி விட்டு யாழ் நங்கையிடம் புத்த பெருமானைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தார் அந்தத் துறவியம்மையார்.

"நங்கை! புத்த பெருமானுடைய உள்ளம் ஒரு கருணைக் கடல். இந்த உலகத்தில் ஒரு சிறு உயிரும் கட வேதனைப்படுவதைப் பார்த்து அவரால் அதைத் தாங்க முடியாது. அருள் என்ற தேன் கசிந்து சொட்டிக் கொண்டே யிருக்கக் கூடிய ஒரு மெல்லிய மலர் போன்றது புத்தருடைய இதயம்! மலரை விட மென்மையானது அந்த இதயம்! ஆனால் அப்படிப்பட்ட புத்த பெருமானுடைய மெல்லிய இதயத்தில் எழில் நிரம்பிய பெண்களின் பார்வை யாகிய கூரிய வாள் இருக்கிறதே, அந்த வாள் ஊடுருவிச் செல்ல முடியாதபடி அத்தனை வன்மையும் இருந்தது! மலரை விட மெல்லிய இதயம் என்று சொல்லப் படுகிற அந்த இதயத்தை, மன்மதனுடைய புதல்விகள் தங்களுடைய பார்வை யாகிய கூரிய வாட்களால் ஊடுருவ முயன்று பார்த்துத் தோல்வியே அடைந்தார்கள்! அப்படியானால் அந்த இதயத்தை மலரை விட மெல்லிய இதயம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?"

இப்படிச் சொல்லி விட்டு அந்தத் துறவி யாழ் நங்கையின் திகைப்பைக் கவனித்துச் சொல்லுவார்:

"நங்கை! அப்படிப்பட்ட குருதேவனின் அடியார்களுக்கு அந்தப்பெருமானுடைய இதயமே இலட்சியம்! என்னிடத்தில் நீ வியக்கக்கூடிய தன்மை ஏதாவது இருக்குமேயானால், அது புத்ததேவனின் ஆசிரீவாத பலந்தான், மற்றப்படி நானும் பூர்வத்தில் உன்னைப் போல ஆசாபாசக் கடலிலே சிக்குண்டு தவித்த ஒரு பெண்தான், அம்மா!" என்று கூறினார் அந்தத் துறவி.

"அம்மா! என்ன சொல்கிறீர்கள் நீங்கள்? பூர்வத்தில் நீங்களும் ஆசைகளிலே சிக்கியவர்தானா? அவற்றையெல்லாம் கடந்துதானா நீங்களும் சலனமற்ற பக்குவத்தை அடைந்தீர்கள்? ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே!" என்று கேட்டாள் யாழ் நங்கை.

துறவி சொன்னார்: "நங்கையே! ஆசையிலும் பாசத்திலும் கழன்றது மட்டுமில்லை. என் வாழ்விலும் இந்தப் பேரியாழ் புகுத்து பெருத்த விபரீதங்களை விளைத்ததுண்டு. என் வாழ்விலும் இந்தப் பேரியாழினால் எத்தனையோ பேர் மாண்டு மடிந்ததுண்டு, என் வாழ்விலும் இந்தப் பேரியாழினால் இரண்டு பெரும் நாடுகளுக்குள்ளே மிகப் பெரும் போர் நடந்ததுண்டு. இன்னும் சொல்லப் போனால் என்னுடைய வாழ்விலே நடந்த அந்த விபரீதங்கள்தான் உன்சையும் சித்திராங்க பூபதியையும் பின் தொடருகின்றன!"

இப்படிச் சொல்லும்போது அந்த அம்மையார் வார்த்தைகளை ஒவ்வொன்றாக மெதுவாகப் பேசினார். பிறகு சற்று நேரம் மௌனமாக இருந்து விட்டுச் சொல்லுவார்:

"நங்கை! உனக்கு என்னுடைய பேரியாழின் வரலாற்றைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா? இதற்கு முன்பு நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா? உண்மையை என்னிடம் சொல்லு. ஏனென்றால் நீ கேட்கும் விதத்தைப் பார்த்தால் உனக்கு எந்த இரகசியமும் இதுவரை தெரியாமல்தான் இருக்கிறது என்றல்லவா தோன்றுகிறது!"

துறவி இப்படிச் சொன்னதும் யாழ் நங்கைக்குக் கண்கள் கலங்கின.

"அம்மா! இதுவரை என் வாழ்வில் நான் பொய் பேசியதில்லை. அதிலும் உங்களைப் போன்ற ஒரு புனித ஆன்மாவின் முன்பு எதையும் ஒளித்துப் பேச யாராலும் முடியாது. இந்த நிலையில் என்னை நம்புங்கள், இதுவரை எந்த

வரலாறும் எனக்குத் தெரிய முடியாத முறையிலேதான் நான் வளர்க்கப்பட்டேன். சித்திராங்க பூபதி எங்களுடைய குங்கும மாளிகையிலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை வகுத்து, அதற்கான காரியங்களை யெல்லாம் தீர்க்கதரிசனத்தோடு என்னிடம் இரகசியமாகச் சொன்னவர் மதிப்புமிக்க அமைச்சர் திலகமாகிய உதயசந்திரர்தான். பூபதி எங்கள் மாளிகையிலேயிருந்து மறைந்த அதே இரவில் நானும் பேரியாமோடு அங்கிருந்து தப்பிவிட வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தவரும் அவரே தான். குங்கும மாளிகையும் அங்கே என்னுடைய வாழ்வும் எனக்குப் பிடிக்காத விஷயங்கள். அவற்றிலிருந்து எனக்கு விடுதலை தருவதற்காகத்தோன்றிய மனித தெய்வம் என்றே நான் உதயசந்திரரைப் பாவித்து வணங்குகிறேன். என்னுடைய பிறப்பையும் எனது பூர்வ வரலாற்றையும் பற்றி ஏதோ இரகசியம் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். தருணம் வரும்போது அவற்றை யெல்லாம் தெரிந்து கொள்வேன் என்று மட்டும் உதயசந்திரர் என்னிடம் கூறினார். மற்றப்படி என்னைப் பற்றியோ அல்லது இந்தப் பேரியாழைப் பற்றியோ எனக்கு வேறு எந்தச் செய்தியும் தெரியாதம்மா !”

யாழ் நங்கை பேசிய இந்த வார்த்தைகளில் பரிசுத்தம் தொனித்தது. இதயம் திறந்து பேசுகிற பேச்சு என்பது துறவிக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது.

உண்மை : யாழ் நங்கைக்கு அதற்கு மேல் ஒன்றும் தெரியாது. அன்றிரவு

சித்திராங்க பூபதி குங்கும மாளிகையிலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்த உதயசந்திரன், யாழ் நங்கையும் பேரியாழும் குங்கும மாளிகையிலிருந்து வெளியேறுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் மிகவும் சாமர்த்தியமாகச் செய்து முடித்திருந்தார். சித்திராங்க பூபதி சிவிகையிலே ஏறிச் சித்தண்ண வாசல் மலைக்குச் சென்றான். யாழ்நங்கையோ இன்னொரு சிவிகையிலே பேரியாமோடு மாமல்லபுரத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரையிலே, மலைகளும் குன்றுகளுமாக இருந்த சமணக் கோயில்களுக்கு மத்தியிலே நிம்மதியாக நின்ற மாபெரும் சமணப் பள்ளிகளுக்குள்ளே, சில பெண்துறவிகள் யாழ் நங்கையின் வரவுக்காகக் காத்திருந்தார்கள் !

சிவிகை வந்து சேர்ந்ததும் மேற்கொண்டு காரியங்கள் மிகவும் வேகமாக நடைபெற்றன. மாமல்லபுரம் துறைமுகத்தில் மரக்கலங்கள் ஆயத்தமாக நின்றன. படைக்கலங்கள் தாங்கிய போர் வீரர்கள் எந்த எதிர்ப்பையும் சமாளித்து விடக்கூடிய உறுதியோடு நின்றார்கள். யாழ் நங்கையும் பேரியாழும் மரக்கலத்திலே வலம்புரித் தீவு நோக்கிப் புறப்பட வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் சமணப் பள்ளியிலே இருந்த அம்மையார்களில் முதுமை நிரம்பியவரும், தவமும், அநுபவ அறிவும் நிறைந்த வருமாகிய பெரிய துறவியாழ் நங்கையோடு புறப்பட முனைந்தார். அவரோடு துணை புரிவதற்கான சில துறவிகளும் புறப்பட்டார்கள்.

“உமக்கு ஞாபகமற்றி அநிகமாய்ப் போன தினம், இனி வேலைக்கு வர வேண்டாம்னு நேத்து சொல்லி அனுப்பினேனே. இன்றைக்கு மறுபடியும் என் வந்து நித்திரை?”
“அடாடா! ஞாபகமற்றியா வந்துட்டேன்!”

மாமல்லபுரத்திலிருந்து புறப்பட்ட துறவிகளின் மரக்கலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் படைவீரர்களின் மரக்கலங்கள் சென்றன. யாழும் யாழ் நங்கையும் எவ்வித இடைபூறும் இன்றி வலம்புரித் தீவை அடைய வேண்டும் என்பது அமைச்சரின் கட்டளை.

அப்படிப் புறப்பட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்த மரக்கலத்திலேதான் யாழ் நங்கையும், சமணத் துறவியும் பழைய வரலாறுகளைப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். பகல் முழுதும் யாத்திரை செய்த களைப்பு நீங்குவதற்காக, நிலவிலே காற்று வாங்குவதற்காக, மரக்கலத்தின் மேல் தளத்துக்கு வந்த இருவரும் இப்பொழுது பேரியாழின் வரலாற்றிலே இறங்கினார்கள். துறவி யம்மையார் சொன்னார்:

“யாமோடு பழகித் தேர்ந்த பெண்ணே! நான் சொல்லப் போகும் கதைகளைக் கேட்டு விட்டு இந்த யாழிடம் உனக்கு அச்சம் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது! எய்தவன் இருக்க அம்பைக் கோபிப்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். அதுபோல இந்தப் பேரியாழின் மூலமாக எத்தனையோ விபரீதங்கள் தேர்ந்து விட்டன என்பதற்காகப் பேரியாழிடம் வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது! கல்லைக் கொண்டு மனிதனுடைய மண்டையைப் பிளக்கலாம். ஆனால் அதே கல்லைக்கொண்டு அகிம்சா மூர்த்தியான புத்த பெருமானுடைய திருவுருவத்தையும் செதுக்கலாம். நல்லதோ கெட்டதோ அது கல்வில் இல்லை. மனிதனுடைய மனத்திலேதான் இருக்கிறது!”

இவ்வாறு ஆரம்பித்த துறவியம்மை யாழ் நங்கைக்குப் பேரியாழின் பூர்வ கதையைச் சொன்னாள். சித்தண்ண

வாசல் மலையிலே அமர்ந்து சமணத் துறவி பூபதிக்கு எவ்வாறு பழைய வரலாறுகளை யெல்லாம் சொன்னாரோ, அவ்வாறே துறவி யம்மையாரும் யாழ் நங்கைக்குச் சந்திர குடனுடைய கதையைக் கூறினார்.

ராஜசிம்மனுடைய மந்திரி குமாரசன சந்திரகுடன் வலம்புரித் தீவுக்குச் சென்று நீலமேக யாழ்ப்பாணரிடம் சங்கீதம் கற்ற கதையைச் சொன்னார். பிறகு சங்கீதம் கற்றுக் கொண்டிருந்த வாலிபன் காதலிலே சிக்கிய வினோதத்தை வர்ணித்தார். பின்னர் சாருகேசி என்ற பாணரின் குலக் கொடி சந்திரகுடன் என்ற கொழு கொம்பிலே சுற்றிய வரலாற்றையும் கூறினார் அந்த அம்மையார். அப்படி அவர் அந்த வரலாற்றை விரிவாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோதெல்லாம் தரங்கவல்லியைப் பற்றியும் பாண்டிய குமாரனைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டிய இடங்களில் துறவி யம்மையார் அளவுக்கு மீறிய நிதானத்தையும் உறுதியையும் குரலிலே வரவழைத்துக் கொண்டு பேசினார். இந்த நுட்பத்தை யாழ் நங்கையும் கவனித்தாள். கடைசியில் சாருகேசி தன்னுடைய தாய்நாட்டுக்காக உயிரையே தியாகம் செய்தாள் என்ற சம்பவத்தைச் சொல்லும்போது அந்தத் துறவி ஒரு துறவியாக இல்லை. ஒரு பெண்ணாக மாறிவிட்டாள்! பாசங்களைக் கடந்து நின்ற எல்லையிலே கால் பாலாமல் இதயம் வழுக்கியது! உருகியது! விம்மல் கூட வந்தது! யாழ் நங்கை இதைக் கவனித்தாள். ஆனால் இடைமறித்து எதுவும் கேட்கவில்லை. உண்மையில் யாழ் நங்கைக்குமே கண்கள் இரண்டும் உருகி ஓடின.

“பெண்ணே! சாருகேசி கடலிலே மிதக்கவிட்ட பெண் குழந்தையை நினைத்து நினைத்துத் தரங்கவல்லி இரவும் பகலும் கண்ணீர் விட்டாள். கடலிலே மிதந்த அந்தக் குழந்தையை, கருங் கடலிலே தலுந்த அந்தச் சாருகேசியின் அழகுக் கனவை நினைத்து நினைத்துத் தரங்கவல்லியின் இதயக் கடல் எப்படி யெல்லாம் குமுறிற்று. தெரியுமா? எந்தப் பேரியாழுக்காக இத்தனை விபரீதம் தேர்ந்ததோ, அந்தப் பேரியாழ் சந்திரகுடனுக்கு செந்தமிழ் நாட்டிலே சேர்ந்து விட்டது! எந்த வீராங்கனை அந்தத் தீவின் வாழ்வுக்காகத் தனது வாழ்வை மாய்த்துக் கொண்டாளோ, அவளுடைய குழந்தையும் அதே கருநீலக் கடலிலே மிதந்து விட்டது! இதற்குப் பிறகு தரங்கவல்லிக்கு அந்தத் தீவிலே எப்படி இருப்புக் கொள்ளும்? நீதான் சொல்லேன்!”

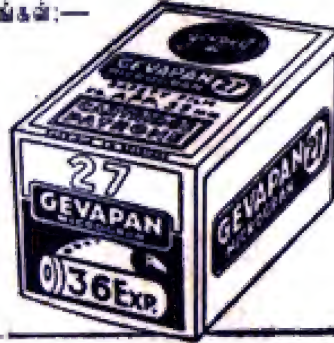
கேவர்ட்

எல்லா 35 mm சிறிய காமிராக்களுக்கும்
விசேஷ பிலிம்களை அளிக்கின்றன

போதுவான அம்சங்கள்:—

கேவாபான் 27

அதிநேரத்தியான க்ரைன் க
ளூடன்கூடிய நடுத்தர வேகமுள்ள
ஒரு பாங்ரோமாடிக் பிலிம்,
பெரிய அளவில் போட்டோவை
என்லார்ஜ் செய்ய மிகத் தகுதி
யானது. எல்லாக் கலர்களுக்கும்
தத்ரபமாக எடுத்துக் காட்
டும். தூரத்திலிருந்தே படங்களை
நன்றி எடுக்கலாம்.

கேவாபான் 33

விட்டினுள் செயற்கை வெளிச்சத்
திலும் சூரிய வெளிச்சத்திலும் மிக
வேகமாகப் படமெடுக்கக் கூடிய
ஒரு சிறந்த ரக பாங்ரோமாடிக்
பிலிம். அதன் வெகு வேகமாகப்
படமெடுக்கும் தன்மை வெகு
பாதகமான போதிய வெளிச்சமில்
லாத சூழ்நிலையிலும் கூட எல்லா
படங்களையும் சிறப்பாக எடுத்துக்
காட்டுவதற்கு. பத்திரிகைகளுக்காக
படம் எடுப்பார் மிகவும் விரும்பி
வாங்கும் பிலிம் இதுவே.

கலபமாகப் பகல் வெளிச்சத்தில் பிலிமைப் பொருத்தி, 20
மற்றும் 36 படங்களை எடுக்கக் கூடியதாக கேவாபான் 36 mm
பிலிம்கள் உள்ளன. எல்லா கேவர்ட் வியாபாரிகளிடமிருந்தும்
கிடைக்கும் பகல் வெளிச்சத்தில் பொருத்தக் கூடிய கேவர்ட்
ரீபில்களை வாங்கிப் பணத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள்.

“இந்தியர்களின் வாழ்க்கையும் விதங்களும்” என்ற
புதிய கேவர்ட் போட்டோக் கலைப் போட்டியில்
ஒரு பெரும் தொகையைப் பரிசாக அடையுங்கள்

பரிசுகள் ரூ. 4,000க்கு மேல்

மாமுனியவர்களை உங்கள் கேவர்ட் மலரிடமிருந்து பெறலாம். பிரதி
வியாழன் இரவு 8 மணிக்கு இலங்கை வானொலியில் (41 மீட்டர்
பாண்டில்) “போட்டோ மேலா” என்ற நிகழ்ச்சியைக் கேளுங்கள்

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

அலைட் போட்டோகிராபிக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
கத்தி பிடிச்சு, தாமிரவெட்டி டாடா ரோடு, பம்பாய்-1

மட்டில் '75'

● எங்கும் இடைக்கும்

Prestige

ஒவ்வொரு குடும்பத்
திற்கும் உகந்தது

பிரஸ் மஜ்
பிரஷர் குக்கர்கள்

உங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்

பிசுத்த
கடலில் ஒரு
பென்ஸிடால்
பாட்டில்
வாங்குங்கள்.

எங்கெங்கு சூட்டுவா ரொட்டி
அபாயம் இருக்கிறதோ
அங்கெல்லாம்
பென்ஸிடாலை
தாராளமாகக்
கையாளுங்கள்

பென்ஸிடால்

விஷமில்லலை • ஏனையோர்க்கு து • கணபடாத்தது
தயாரிப்பவர
தி கல்கத்தா கெமிகல் கம்பெனி லிட்.

கல்கத்தா-29

CBF-27M-14

தென் இந்திய ஆபீஸ் : 5/149, பிராட்டே, சென்னை -1

என்று கேட்டார் துறவி. யாழ் நங்கை அப்படியே உடம்பெல்லாம் சோகத்தில் மூடப்பட்டுப் பதுமையாக இருந்தாள். வார்த்தை வரவில்லை அவளுக்கு.

“அப்படிப்பட்ட தரங்கவல்லிக்கு இப்பொழுது உள்ளம் எப்படி யிருக்கும்! எந்தப் பேரியாழுக்காக அவள் வலம் புரித் தீவை மறந்து செந்தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தாளோ, அந்தப் பேரியாழ் இப்பொழுது வலம்புரித் தீவுக்குச் செல்கிறது என்றால் அவள் உள்ளத்தில் எத்தனை நிம்மதி இருக்கும்!”

இப்படிச் சொல்லும்போது துறவியின் முகம் பூரண சந்திரனைப் போல் நன்றாகப் பிரகாசித்தது. இதுவரை அந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்த துன்ப மேகங்கள் இப்பொழுது விலகி விட்டன. இதைக் கண்டதும் நிலவிலே மலர்கிற அல்லி மலரைப் போல, யாழ் நங்கையின் முகமும் மலர்ச்சி அடைந்தது. பேச ஆரம்பித்தாள்:

“அம்மணி! இந்த மரக்கலத்தின் இரகசிய அறையிலே பிறருடைய பார்வை விழுந்து விடாதபடி உறையிலே மூடி வைக்கப் பட்டுள்ள அந்தப் பேரியாழுக்குள்ளே இத்தனை சோகம் பொதிந்து கிடக்கிறதா? நினைக்கவே உடம்பு சிலிர்க்கிறதே!” என்றாள் நங்கை.

“பார்த்தாயா! அதனால்தான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன், எய்தவன் இருக்க அம்பை நோகாதே என்று!”

“அப்படியானால் எய்தவன் இப்பொழுது இருக்கிற இடம் எது என்று தெரியுமா, அம்மா? சந்திரகுடன் இப்பொழுது இருக்குமிடம் மட்டும் உதய சந்திரருக்குத் தெரியுமானால், அப்படியே அவர்...” — நங்கை இப்படிச் சொல்ல ஆரம்பிக்கும் போதே அந்த வார்த்தைகளை இடைமறித்தார் துறவி.

“அப்படியெல்லாம் சொல்லாதே! உண்மையில் இந்த விபரீத விளைவுகளுக்காக நம் எல்லாரையும் விட அதிக மாசத் துக்கப்படுகிற மனிதர் ஒருவர் உண்டு என்றால் அவர் சந்திரகுடன் தான். தம்முடைய பாபங்களுக்கு அவர் செய்த பிராயச்சித்தத்தான் இன்று நாம் மீண்டும் வலம்புரித் தீவுக்குச் செல்லும் படி துணை செய்தது!”

துறவி இப்படிச் சொன்னதும் யாழ் நங்கை திகைப்போடு கேட்டாள்:

“அம்மணி! அப்படிப்பட்ட சந்திரகுடன் இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறார்? தரங்கவல்லியும் பாண்டிய குமாரனும் என்ன ஆனார்கள்?”

யாழ் நங்கையின் கேள்விகளில் தொனித்த ஆவலை நன்றாகப் புரிந்து கொண்ட துறவி விடை சொல்வதற்கு

ஆதிவிப்பாளர்:— இதுவரை நடைபெற்ற கிராமத்தார் திகழ்ச்சியில் பங்கேடுத்துக் கொண்டவர்கள்

முன்பு செந்தமிழ் நாட்டின் திசை நோக்கிக் கரங்கூப்பினார். பிறகு சொன்னார் :

“நங்கையே! பேரியாழோடு தமிழ் நாட்டுக்குத் திரும்பிய சந்திரகுடனுக்கு ராஜசிம்ம மகாராஜனின் மரணம் பேரிய அதிர்ச்சியைத் தந்தது. தமிழ் நாட்டில் அப்பொழுதிருந்த போர்க் குழப்பங்களில் பேரியாழைப் பற்றிய நாட்டம் யாருக்கும் இல்லை. தான் செய்துவிட்ட பாபத்தின் வியாபகத்தை உணர ஆரம்பித்த சந்திரகுடன், சாரு கேசியை நினைத்து உள்ளம் துடித்தார். பரம்பரை பரம்பரையாக யாழ் வாசிப்பிலே கைதேர்ந்து விளங்கிய கொடும் பாணூர்த் தேவ மாதர்களிடம் பேரியாழைச் சேர்ப்பித்து விட்டுச் சாரு கேசியின் குழந்தையைத் தேடி அடைய ஆரம்பித்தார். மதுரைப் பாண்டியர்கள் மூலம் சந்திரகுடனுக்கு எல்லாச் செய்திகளும் தெரிய வந்தன! இதன் விளைவாக இந்தக் கருநீலக் கடலிலே மரக்கலமும் தானுமாகத் திசைகள் எல்லாம் சுற்றித் தேடிச் சாருகேசி மிதக்க விட்ட குழந்தையைக் கண்டு பிடித்தார் சந்திரகுடன். அது ஒரு பேரிய கதை! அதே சமயம் வலம்புரித் தீவிலோ என்றால், தரங்கவல்லியும் பாண்டிய குமாரனும் பேரியாழையும் சந்திரகுடனையும் நாடி உள்ளம் துடித்துக் கடைசியில் தமிழ் நாட்டுக்கே வந்து சேர்ந்தார்கள்! அந்தச் சோகம் எல்லாம் இப்பொழுது எதற்கு? பேரியாழும் நீயும் வலம்புரித் தீவுக்குப் போய்ச் சேருகிறீர்கள் என்று

ஆம்ஷெட்டி டாக்டர் கம்பெனியைச் சேர்ந்த திரு. நடராஜனுக்கும் மத்திய அரசாங்கம் நிதி இலாகாவைச் சேர்ந்தவரும், டி.வி. தமிழ்ச் சங்க நிர்வாகியுமான சீனிவாச அய்யர் குமாரி நிகுமதி கண்கமீக்கும் சமீபத்தில் சென்னையில் விமரிசையாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

ஆனந்தப்பட்டு வேண்டிய இந்தத் தருணத்தில் நாம் இருவரும் ஏன் இப்படித் துன்ப நினைவுகளிலே கழல வேண்டும்?" என்று கேட்டார் துறவி. பிறகு யாழ் நங்கையின் முகத்திலே துடித்த கவலையின் குறிகளைக் கவனித்து விட்டு மேற்கொண்டு சொல்லுவார் :

"பெண்ணே! கவலைப்படாதே. சந்திரகுடனும் பாண்டியகுமாரனும் சமணசங்கத்திலே சேர்ந்து சித்தண்ண வாசலிலே வாழ முனைந்தார்கள். தமிழ் நாட்டின் அரசியலிலே ஏற்பட்டு வந்த மாறுதலைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டே உரிய தருணத்துக்காகச் சித்தண்ண வாசலிலே காத்து நின்றார்கள். என்றைக்கு உதயசந்திரன் என்ற மகா ஞானி அரசியல் அரங்கிலே தோன்றிப் பல்லவ அமைச்சராக நின்று சம்பலங்களை இயக்க ஆரம்பித்தாரோ அன்றைக்கே வலம்புரித் தீவுக்கு வாழ்வு வந்தது என்று கருதினார்கள். இன்று அதன் பயனாகத்தான் நீயும் நானும் பேரியாமோடு வலம்புரித் தீவுக்குச் செல்கிறோம்" என்று முடித்தார் துறவி.

நங்கை கேட்டாள் : "சித்தண்ண வாசலிலே இருக்கும் துறவிகளின் எதிர்கால ஆலோசனை என்ன என்று நான் அறிந்து கொள்ளலாமா?"

"நங்கையே! சித்தண்ண வாசலிலே யிருக்கும் இசைத் துறவியும், பேரிய துறவியும் இப்பொழுது அவர்களோடு சேர்ந்துள்ள சித்திராங்க பூபதியும்—மூவரும்—வெகு வினையில் வலம்புரித் தீவுக்கு வந்து சேர்வார்கள். உன்னுடைய சந்தேகம் தீர்ந்ததா?"

நங்கையின் முகத்தில் பூபதி என்ற சொல் வந்ததும் நிம்மதி உண்டாயிற்று என்பதைத் துறவி கவனித்தார்.

"அம்மணி! நீங்கள் சொன்ன செய்திகள் எனக்கு எத்தனையோ நிம்மதி தருகின்றன. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நீங்கள் சொல்ல வில்லையே. பாண்டிய குமாரனோடு தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த தரங்கவல்லிக்கு என்ன மாறுதல் எப்பொழுது நேர்ந்தது?"

"தரங்கவல்லிக்கு மாமல்லபுரம் சமணப் பள்ளியிலே சரீரம் இருந்த போதிலும், அவனுடைய ஆன்மா பேரியாழிலேதான் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது. என்றைக்கு அவன் குங்கும மாளிகையைப் பற்றியும் உன்னைப் பற்றியும் அறிந்துகொண்டானோ, அன்றைக்குத்தான் வலம்புரித்தீவின் எதிர்காலத்திலே அவனுக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது. நாளாக நாளாக அந்த நம்பிக்கை வளர்ந்தது. உதயசந்திரனுடைய அற்புதமான சேவையினால் இப்பொழுது தான் அந்த நம்பிக்கை நிம்மதியாக உருவாகிற்று. அதனால்தான் சொன்னேன், இந்தக் கொந்தளிக்கிற கடலுக்கு மத்தியிலே தரங்கவல்லியின் உள்ளம் மட்டும் சலனமின்றி நிம்மதியாக இருக்கிறது என்று! என்னைப் பற்றியே நான் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறேன் என்று எண்ணுதே! நீயும் பேரியாழம்தான் என்னுடைய இதயத்தின் நிம்மதிக்குக் காரணம்!"

இப்படிச் சொல்லியவண்ணம் தளத்திலிருந்து எழுந்து தனது இரண்டு கைகளாலும் யாழ் நங்கையைப் பேரன்போடு அணைத்துக் கொண்டார் தரங்கவல்லியான துறவியம்மையார்.

யாழ் நங்கையின் உள்ளத்தில் உணர்ச்சிகள் அலைகளாகப் பொங்கின. ஆசாபாசங்களைத் துறந்து நிற்கும் ஒரு துறவியின் உள்ளத்திலே பரிசுத்தமான பேரன்பு எப்படி ஏற்படுகிறது. அந்தப் பேரன்பு எப்படி அவர்களைக்கிறது என்பதை மெய்யோடு மெய்யாக உணர்ந்து கொண்ட யாழ் நங்கை ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தாள்.

நிலவின் பூரண ஒளியில் மரக்கலம் வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. துறவியும் யாழ் நங்கையும் அன்பின் ஒருமைப்பாட்டிலே இதயம் கரைந்து நின்ற அந்த வேளையில், அவர்களுடைய மரக்கலத்துக்குப் பின்னால் காவலாக வந்து கொண்டிருந்த படை வீரர்களின் மரக்கல அணியிலிருந்து திடீரென்று சங்கொலி கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்தாற்போல் படைக்கலக் கொம்புகள் ஒலித்தன! (தொடரும்)

நீரிழிவு

குணமாகும்

சிறு நீரில் சர்க்கரை காண்பது நீரிழிவு (DIABETES) நோயின் முக்கிய அறிகுறி. உங்களுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகமாக யிருந்தாலும், உடல் உருகிக் கொண்டு வந்தாலும் அடிக்கடி நீர் இறங்கினாலும் உங்களுக்கு நீரிழிவு நோய் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இக் கொடிய உடல் உருக்கி நோய், தான் பற்றினவர்களைக் கடைசி மூச்சு உள்ள வரையில் விடுவதில்லை; கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களை மரண வாயிலுக்கு இழுத்துச் செல்லும். நீரிழிவு வியாதியைக் குணப்படுத்த இஞ்செக்ஷன்கள் போடப்படுகின்றன; ஆனால் அவற்றினால் வியாதி கொஞ்சமும் குணமாவதில்லை. இஞ்செக்ஷன்கள் நீரிச்சர்க்கரையைக் குறைக்கின்றன—அதுவும் மருத்துச் சக்தி உள்ள வரையில்தான். ஆகவே, உபாதைக் களைத் தடுக்க வாழ்நாள் முழுவதும் ஊசிகள் போட வேண்டியதுதான். இதனால் அதிகச் செலவு ஏற்படுவதோடு கஷ்டமும் உண்டாகிறது. நோய் குணப்படுத்தாது போனால் நீங்கள் புண்களினாலும், கண் நோய், பல் நோய், வயிற்றுக் கோளாறு முதலிய பலவித வேதனைகளால் சிரமப்பட நேருகிறது.

நீரிழிவு வியாதியை, வீனஸ் சார்ம் மாதிரைகளை உபயோகித்து, சிக்கனமாகவும், சைமமாகவும், நிச்சயமாகவும், பத்திரமாகவும் சிசிச்சை பெறுங்கள்.

பண்டைக்கால யுனானி வைத்திய முறைகளைக் கொண்டு, அரிய மூலிகைகளின் சேர்க்கை புடன் தயார் செய்யப்படும் வீனஸ் சார்ம் மாதிரைகள், நோயை அடியோடு அகற்றுவதுடன், எத்தனையோ பேர்களை இஞ்செக்ஷன் அல்லது ஒருவிதமான பட்டினி இல்லாமல் குணமாக்கியிருக்கிறது. இதை உபயோகித்துப் பல ஆயிரக் கணக்கானவர்கள், இந்நோயின் மரணப் பிடியிலிருந்து தப்பி விடுகிறார்கள். இம் மருத்தை உபயோகிக்கத் தொடங்கிய இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கெல்லாம், நீரில் சர்க்கரை குறைகிறது; அத்துடன் அதிக நீர் இறங்குவதும் நிற்கிறது. சில நாட்கள் உபயோகித்தாலே நோய் தணிந்து திருப்தி ஏற்படுகிறது. வீட்டிலிருந்தபடி வீனஸ் சார்ம் சிசிச்சை கையத் துவங்குங்கள். விசேஷப் பத்தியும் எதுவும் இல்லை. நீங்களே அதன் குணத்தை அறிவீர்கள். இதுபற்றிய விரிவான இலவச ஆய்வினைப் பிரசுரத்தை வரவழைத்துப் பாருங்கள்.

50 மாதிரைகள் கொண்ட

பட்டி ஒன்றின் விலை 6-12-0

(பாக்கிய தபாத் செலவு இலும்)

வீனஸ் லிஸர்ஸ் லாபரேட்டரி (U. M.)

தபால் பெட்டி நெ. 587, கலகத்தா

சுலேகா

பவுண்டன் பேருமை

இப்பொழுது 8 வித கலர்களில் கிடைக்கும்

ராயல்-புளூ, புளூ-பிளாக், கறுப்பு சிவப்பு, நல்ல சிவப்பு, வயலட் பழுப்பு மற்றும் பச்சை

Contains SOLVENT "5.50"

சுலேகா ஓர்க்ஸ் லிட்.

கலகத்தா - டெக்ஸி - பம்பாய்-சென்னை

தயாரிப்பர்:

விந்த் ரேசர் & ஷேவ் கம்பனி லிமிடெட், மும்பை

அபரிதமான புஷ்பங்கள்!

போதுக் கூட்டுடன்
உய்களுக்காக ம்பேஷ
மாகத் தயாரிக்கப்பட்ட
சுமீய மனத்துடன்
கடிய டாக்டர் பவுடர்.

லக்மி

டாக்டர்
பவுடர்

ஒன்றும்தான் வாணிகம்

டாக்டர் ஸ்தாபனம்

லக்மி சுகரமேட், சிமிமெட், பாம்பே தாதுக், பேரீட், மம்பாய்-8

பணமா பாசமா? சரஸ்

வீரராகவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. தன் தமையன் மாரர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுவதா, வேண்டாமா என்று தோன்றாமல் தவித்தது அவன் மனம். பாட்டியின் நினைவகடத்த இரண்டு மாதங்களாகவே மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. விஷயம் எப்படி ஆகுமோ என்று தன் தமையன்மாரர்கள் இருவருக்கும் எழுதிவிட்டான். பம்பாயில் உள்ள தமையன் பகபதி தனக்கு விஷிடைக்கவில்லை என்று எழுதிவிட்டான். மதுரைவீருக்கும் தமையன் கத்திரம் மனைவியின் பிரசவகாலம் என்ற காரணம் காட்டிக் கடிதம் எழுதி யிருந்தான்.

நினைத்துப் பார்த்த வீரராகவனுக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. "ஆ! இத்தனை நன்றி கெட்ட பிரகிருதி! ஆம் உலகத்திலே வாழ்வினார்களா?" என்ற வியப்புக்கு மத்தியில் ஆத்திரமும் உண்டாகாமலில்லை. பாட்டி! திக்கற்ற அந்த மூவருக்கும் அவன் பாட்டியாக மட்டுமா இருந்தான்? வீரராகவனின் பெற்றோர் முன்கூட்டியே பேசிக் கொண்டது போல, அடுத்தடுத்து மண்ணு போனார்கள். அப்போது கத்திரம், பகபதி, வீரராகவன் மூவருக்கு உவந்து முறையே எட்டு, ஐந்து, இரண்டுதான்.

நாதியற்ற இந்த மூன்று குழந்தைகளுக்கும் ஆதரவாக இருந்து காப்பாற்றி வந்தவன் அவர்களுடைய தாயைப் பெற்ற சிவகாமி அம்மாள்தான். பால்யத்திலே ஒரே பெண்ணைப் பெற்று விட்டு, வைதவ்யக் கோவம் பூண்ட சிவகாமி அம்மாளுக்கு அவளுடைய கணவரால் விடப்பட்டச் சொத்து ஏராளமாக யிருந்தது.

தன் ஒரே பெண் காலமான பின், அந்தத் துயரத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு அவன் பெண்

சந்தேகத்த இத்தமூன்று குழந்தைகளுக்கும் ஓரளவு உதவி செய்தான். குழந்தைகளைக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து காத்து வளர்த்தான் சிவகாமியம்மாள்.

எல்லா குழந்தைகளையும் பள்ளிப் படிப்புக்கு அனுப்பினான். அதுமடித்ததும், கல்லூரியிலும் சேர்த்தான். பேரப் பிள்ளைகளும், நன்றாகவே படித்துப் பரீட்சையில் தேறினார்கள்.

மூத்தவன் கத்திரத்துக்கு ஒரு நல்ல பெண்ணைப் பார்த்துக் கல்யாணமும் செய்து வைத்தான் பாட்டி. மருமகன் கல்யாணி குடித்தனம் செய்ய வந்தான். அவனுக்கும் சிவகாமியம்மாளுக்கு மூன்று கொள்ளை வில்லை, பாட்டியைப் பற்றி ஏதாவது தன் கணவனிடம் புகார் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான் கல்யாணி. அவனுடைய போக்கை உணர்ந்து கொண்ட சிவகாமியம்மாள் ஒரு நாள், "கத்திரம்! உங்களுக்கு இங்கிருக்க வீடு பம்பாயிலிட்டால், தனிக் குடித்தனம் போவதில் எனக்கு வருத்தமில்லை" என்றான். தன் மனைவியின் மோகவலை விரலில் சிக்குண்ட கத்திரத்துக்கு, பிரிந்துபோகத்தான் தோன்றியது. சிவகாமியைக் கெல்லாம் மதுரைக்கு மாற்றலாகி விடவே கத்திரம் மதுரைக்கே போய் விட்டான்.

அடுத்த வருஷம் இரண்டாவது பேரன் பகபதிக்கு விவாகம் நடந்தது. பகபதியும் தன் தமையன் உதவியை அடிக்கலாட்டைப் பின்பற்றினான் என்ற பழிக்கு ஆளாகாமல் அதுவரை வேலை யில்லாமல் இருத்தவனுக்கு, பம்பாயில் ஒரு வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டார் அவனுடைய மாமனார். எனவே கல்யாணமானது மனைவியுடன் பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டது. சென்று விட்டான் பகபதி. பகபதியின் மனைவி கல்யாணமும், கல்யாணிக்

குக் குறைந்தவன் இல்லை என்பதைக் கல்யாணத்தின் போதே விவகாரியம் மாள் கண்டான்.

பாட்டியின் மனம் எப்படித்தான் வேதனைப்பட்டது! "இந்தக் குழந்தை களை விவரமறியாப் படுவதில் விருந்து எடுத்து, வளர்த்து, ஆளாக்கினோம். அன்பைச் சொரிந்தோம். ஆனால் கண்ட பலன் என்ன? நன்றியற்ற செய்கையுடன் நம்மிடம் கொஞ்ச மாவது அன்பும் வாத்சல்யமும் இருந் ததா? 'பாட்டி இல்லாதிருந்தால் நம் திலை என்ன ஆகியிருக்கும்?' என்ற எண்ணம் கத்தரத்துக்கோ அவ்வது பகபதிக்கோ இருந்ததா? ஹும்! வீரராகவன் எப்படி நடந்து கொள் ளப் போகிறானோ? தன் தமையன்மார் களுடைய காற்று இவன் மீதும் அடித் தால் அதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்று மில்லை. எல்லாம் ஒரே மண்ணில் செய்த பாண்டம்தானே!" என்று தாபப்பட்டான்.

தன் பாட்டியின் உள்ளக் கிடக் கையை உணர்ந்து கொண்ட வீரராக வன் சொன்னான்: "பாட்டி! என் தமையன்மார்களைப் போன்ற நன்றி கெட்டவனாக என்னை மதிக்கிறாய்? இன்று சொக்கிறேன். அவர்கள் உன் மீது சொரிய வேண்டிய அன்பையும் நன்றியுணர்ச்சியையும் சேர்த்து நான் காட்டி நடந்து கொள்கிறேன். எனக் குக் கல்யாணம் ஆனால், என் மனைவி யின் மூலம் என் மனம் மாறி விடக் கூடும் என்று நீ என்னும் பட்சத்தில், நான் பிரம்மச்சாரியாகவே இருக்கவும் தயார். என் தமையன்மார்களிடம் ஏற்பட்ட தாபத்தை மறந்துவிடு."

விவகாரியம்மாளாக்கு உ ள் ள ம் குனிந்து விட்டது. தாபம் தணிந் தது. "கண்ணே! உன்காவது ஆன் டவன் இந்தப் புத்தியைக் கொடுத்தானே! உன்னுடைய இந்தக் குணம் மாறாமலிருக்க வேண்டும். உங்களை நான் ஆளாக்கினேன். அதற்குப் பிரதிப் பிரயோஜனத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை. உங்களுடைய நன்றி யுணர்ச்சியுடன் கூடிய அன்பைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இதை எதிர்பார்க்க எனக்கு உரிமையிலேயா? அந்த உரிமையை நீயாவது காப்பாற்று!" என்று கண்ணீரைச் சொரிந்தபடியே கூறினான்.

வீரராகவனுக்குக் கல்யாணம் நடந் தது. அவன் மனைவி மங்களத்துக்குப் புக்ககம் வந்த சில தினங்களிலேயே பாட்டியைப் பிடித்துவிட்டது. விவகாரியம்மாளாக்குப் பெருமை தான வில்லை. "குழந்தை! நீயாவது என் னிடம் பிரியமாக இருக்கிறாயே! என் துயரைத் தீர்க்க அது ஒன்றே போதும்!" என்று தன் கடைசிப் பேர னுன் வீரராகவனின் மனைவியைப் பார்த்து மன நெகிழ்வுடன் கூறினான்.

யாது. வயதில் மூத்தவர்களான தங்களுக்கு ஒரு கௌரவமும் அளிக்காமல், வீரராகவன் எடுத்ததற்கு கெல்லாம் பாட்டியின் யோசனையைக் கேட்டு நடந்து கொண்டது அவர்கள் தன்மானத்தைப் போக்குவது போலிருந்தது.

“வீரராகவா! இதற்காகவா எங்களை வரவழைத்தாய்? இதைவிட எங்களுக்குத் தெரியப் படுத்தாமலேயே உன் கல்யாணத்தை முடித்துக் கொண்டிருக்கலாமே! எங்களுக்கு நல்ல மரியாதையும் கௌரவமும் வாங்கித் தந்து விட்டாய்!” என்றார்கள் அவர்கள் ஆத்திரத்துடன். அதற்குப் பின்பு அவர்கள் இருவரும் தன் பாட்டியையும் தம்பியையும் ஏன் என்று கூடக் கேட்கவில்லை.

பாட்டிக்கு என்னதான் தாபம் இருந்த போதிலும், ரத்தபாசம் காரணமாக, அவ்வப்போது சுந்தரத்

வீரராகவன் தன் பாட்டியைக் கௌரவம் ஒன்றும் செய்ய மாட்டான். மங்களமும் அப்படித்தான். தன் மற்ற இரு பேரன்மார்களின் போக்கிலும் ஏற்பட்ட தாபத்தை வீரராகவனின் பொன்னுன் குண விசேஷத்தால் மறந்தான் சிவகாமியம்மாள். அதுமட்டும் அல்ல; அவர்களது மனைவிமார்களின்மீது ஏற்பட்ட தாபமும் மங்களத்தின் மூலம் குறைந்தது. வீரராகவனின் கல்யாணத்துக்காக இரு தமையன்மார்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் பட்ட குறையும், கோபமும் அளவிட முடி

சுந்தரத்

துக்கும், பகபதிக்கும் கடிதங்கள் எழுதினான், கேட்கவாய்க்களைக் கோரி. ஒன்றுக்காவது அவர்களிடமிருந்து பதில் வர வேண்டுமே! அதுதான் கிடையாது.

ஒருசமயம் மதுரையில் உள்ள கந்தரத்தின் குழந்தைக்குத் திடீரென்று கடுமையான ஜூரம் கண்டு தவிப்பதாக யார் மூலமோ செய்தி வரவே, சிவகாமியம்மாள் துடிபாய்ந்த துடித்து விட்டாள். உடனே வீரராகவன் அழைத்துக் கொண்டு ஓடினான்.

அந்தச் சமயம் பம்பாயிலிருந்து பகபதியும் அங்கு வந்திருந்தான். பகபதியைக் கண்ட சிவகாமியம்மாள், "ஏன்டாப்பா! பம்பாயிலிருந்து மதுரை வந்தவனுக்கு, வழியில் பட்டணத்தில் நாங்கள் இருப்பது மறந்து போச்சா?" என்று கேட்டாள்.

"மறந்து போக வேண்டியதுதானே! யார் யாருக்கு யார் யாரிடம் பற்று இருக்கிறதோ, அங்குதானே வருவார்கள்!" என்று கந்தரம் பகபதிக்காகப் பரிந்துகொண்டு.

ஆத்திரம் தாளவில்லை சிவகாமியம்மாவாளுக்கு. ஆனால் வாய்சிட்டு ஒன்றும் பேசாமல் மௌன மூலிருந்து விட்டாள்.

வீரராகவனுக்கு அங்கு இருப்பேகொள்ள வில்லை. எனினும், தன் பாட்டியின் பொருட்டு, குழந்தைக்கு உடம்பு குணமாகும் வரையில் தங்கியிருந்தான் பிறகு இருவரும் புறப்பட்டு வளர்வது சேர்ந்தனர்.

திடீரென்று சிவகாமியம்மாள் ஒரு நாள் சிணற்றடியில் வாழ்க்கி விழுந்து விட்டாள். வீரராகவன் அரண்டு விட்டான். பாட்டிக்குத் தானே அருகில் இருந்து கொண்டு பணிவிடை

கள் செய்தான். விழுந்த அதிர்ச்சியின் காரணமாக, பாட்டிக்கு ஜூரமும் வந்து விட்டது. டாக்டர் பேசிய தோரணை அவனுக்கு நம்பிக்கையை அளிக்கவில்லை; பயத்தையே ஊட்டியது. தன் உயிர்க்குயிராய் மதித்து வந்தபாட்டியின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமே என்று வேண்டிக் கொண்டான். மங்களமும் துடித்து விட்டான்.

சுய நினைவு வந்த சமயம் பாட்டி, பேரன் அழைத்து, "வீரராகவா! உன் அண்ணன் இருவருக்கும் தெரிவித்துவிடு, இன்னும் ஒரு நாளானால் அவ்வது இரண்டு நாளானால் அதற்கு மேல் தான் இரக்கம் காட்டேன்" என்றான்.

"பாட்டி! என் பழியை நான் கழித்து விட்டேன். எனக்கு விருப்பமில்லை. எனினும் ஊருக்குப் பயத்து முன்பே எழுதினேன். ஆனால் இருவருக்கும் இப்போது வர முடிய வில்லையாம்" என்றான் வீரராகவன்.

அன்று டாக்டர் வந்து பார்த்தபோது, பாட்டியின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகி விட்டது. அவள் நிலைவு இழந்து விட்டாள்.

"வாா! இனி நம்புவதில் புண்ணியமில்லை. யாருக்காவது தந்தி கொடுக்க வேண்டுமானால் கொடுத்து வரவழைக்கலாம். அதிகமாக இன்னும் பன்விரண்டு மணி நேரம் தான் தாங்கும்" என்று டாக்டர் கூறி விட்டுப் போய் விட்டார்.

மங்களமும் வீரராகவனும் 'ஓ'வென்றுகதறி விட்டார்கள். தந்திகள் பம்பாய்க்கும் மதுரைக்கும் பறந்தன. "பாட்டியின் நிலைமை மோசம். உடனே புறப்பட்டு வரவும் - வீரராகவன்."

பம்பாயிலிருந்து விமான மூலம் வந்து சேர்ந்தான் பகபதி. மதுரையிலிருந்து கந்தரமும் வந்து விட்டான். வந்ததும் வராததுமாக, இருவரும் நேராக, பாட்டியிடம் பறந்தடித்துக் கொண்டு ஓடினார்கள்.

"பாட்டி! இதோ வந்துவிட்டேன், நான் தான் பகபதி!" என்றான் பகபதி.

"பாட்டி! இதோ பாா! நானும் வந்து விட்டேன்" என்றான் கந்தரம்.

கண் விழித்துப் பார்த்தாள் சிவகாமியம்மாள். நிலைவு கொஞ்சம் திரும்பியது போலிருந்தது. "குழந்தைகளா! இப்போதாவது வந்தீர்களே! சந்தோஷம்!" என்றான் கண்மான் குரலில்.

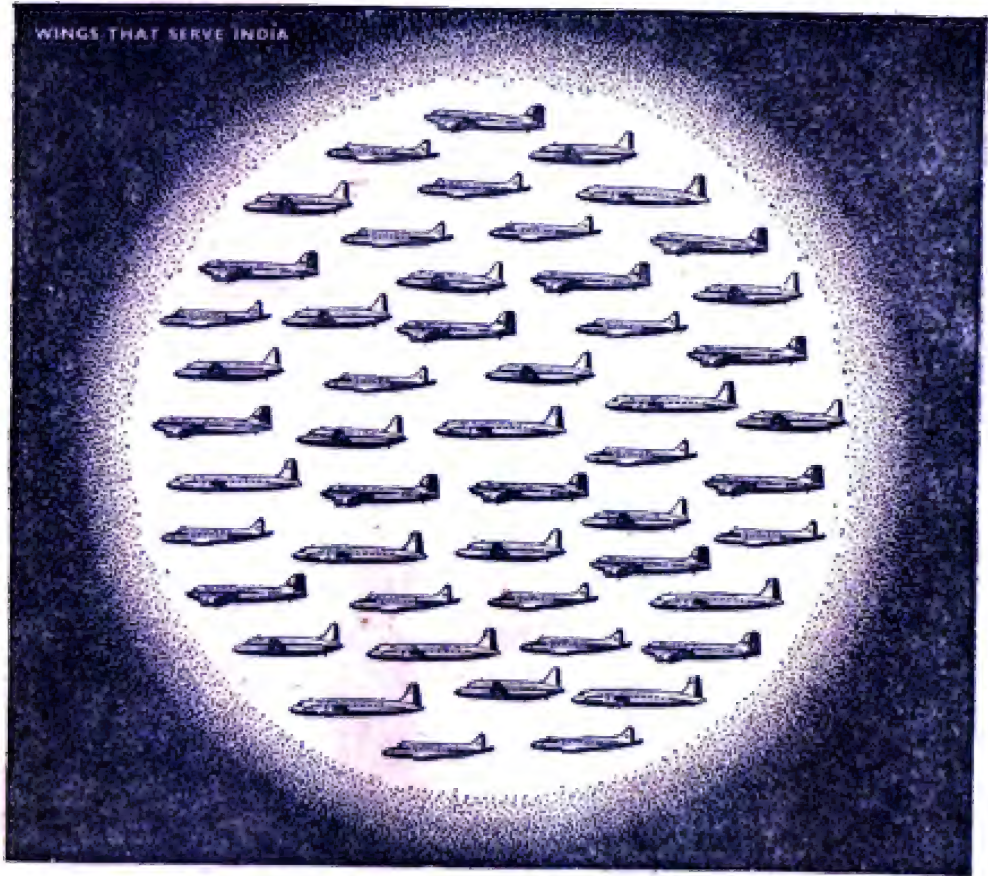
"பாட்டி! ஒரு விஷயம். உன் சொத்து விஷயமாய் உயில் எழுதியாகிவிட்டதா? எங்கள் மூவருக்கும் சமமாகத்தானே எழுதி யிருக்கிறாய்?" என்றான் கந்தரம் பரபரப்புடன்.

தலைமயன் மாரர்கள் இருவரையும் அறவறுப்புடன் நோக்கினான் வீரராகவன். அவர்களு

டைய மனோபாவத்தைக் காண அவனுக்கு ரத்தம் கொதித்தது.

பாட்டி நிதானமாய்ப் பதில் அளித்தான். "குழந்தைகளே! நான் ஊகித்தது உண்மையாய்ப் போயிற்று. என் உடல் நிலைமை மோசமாகிவிட்டது என்ற செய்தி யறிந்தால் நீங்கள் கட்டாயம் வருவீர்கள் என்று எண்ணினேன். ஏன்? என் சொத்து விஷயமாக விவரம் அறியத்தான். அப்படியே நடந்து விட்டது. என்மீது உங்கள் இருவருக்கும் பாசமோ பிரியமோ காணேன், என் சொத்தின் மீதுதான் கண், இதோ உங்களுட்கு உடல் பிறந்த உங்கள் தம்பியைப் பாரும்ங்கள். என் சொத்து விஷயமாக இன்றுவரை ஒரு வார்த்தைகூட என்னைக் கேட்டதில்லை இவன். நான் கண்ணை மூடிவிடப் போகிறேனே என்று கதறுகிறான். அவனும் சரி, அவன் மனைவி மங்களமும் சரி, எனக்காக எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். தெரியுமா? என்மீது எத்தனை அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். என்

நாள்தோறும் நடுப் பகலில்

50 ஐ. ஏ. ஸி. விமானங்கள் பறக்கின்றன!

அவை இந்திய வானில் பறந்து செல்கின்றன. வர்த்தகர்களையும், யாத்திரிகர்களையும், குடும்பங்களையும் இன்னும் பல பண்டங்களையும் எடுத்துச் செல்லுகின்றன. ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்கு மிக துரிதமாகவும், மிகக் கசமாகவும் பிரயாணம் செய்ய உதவுகின்றன. நாளுக்கு நாள் இந்திய மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் நெருங்கிப் பழக அவை அதிக வசதியை அளிக்கின்றன.

இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் விமானங்கள் தினந்தோறும் 132 இடங்களுக்குப் பறந்து செல்லுகின்றன. வருஷத்தோறும் 2 கோடி மைல்கள் பிரயாணம் செய்கின்றன. அவசரமாகவும் விரிவான தூரத்துக்கும் சென்று வரவேண்டிய அவசியம் இந்நியாவில் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகி வருவதால் அதைச் சமாளிக்க ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மேற்கொண்டு அதிக விமானங்களை உபயோகித்திவ்வனர்.

இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ்

கார்ப்பொரேஷன்

5 & 6, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - போன் : 86433 (4 லைன்கள்)

கெமிகல் டெஸ்டிங் அண்டு அனலிடிக்கல் லேபரடரி

(இரசாயன பரிசோதனை நிலையம்)

(சென்னை அரசாங்க, கைத்
தொழில் & வர்த்தக இலாகா)

கவர்ன்மெண்டு டெக்ஸ்டைல்
இன்ஸ்டிடியூட் கட்டிடம்
வண்ணாரப்பேட்டை, சென்னை
டெலிபோன் நெ. 3062, எக்ஸ்டென்ஷன்

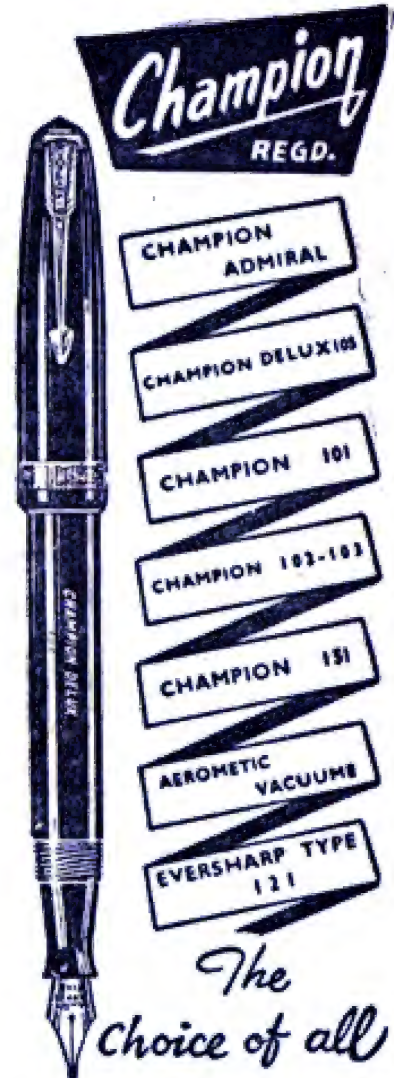
இந் நிலையத்தில் உலோகங்கள்,
தாதுப் பொருள்கள், மற்றும்
இரசாயனப் பொருள்கள் முதலி
யவைகளைப் பரிசோதனை
செய்து அரசாங்க இலாகாக்
களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும்
பத்திரங்களும் அபிப்பிராயங்
களும் வழங்கப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய பொருள்களை,
அவைகள் கிடைக்கும் இடங்
களிலும், துறைமுகங்களிலும்,
மற்றும் எவ்விடங்களிலும்
சாம்பிள் செய்து அதற்குந்த
பத்திரங்களும் வழங்கப்படு
கின்றன.

விவரங்களுக்கு :

லேபரடரி சீப் கெமிஸ்ட்

அவர்களுக்கு எழுதவும்

GUJARAT INDUSTRIES

LALJI HANSING
LOHAR CHAWL BOMBAY-2.

"விநோ. 2-8-0 முதல் ரூ. 15 வரை
யுள்ள பல ரக சாம்பியன் பேனாக்
களைக் காண்பிக்கும் உங்களது
பேனா மலர்களைக் கேளுங்கள்."

சேதுநாராயணபுரத்தில் நவம்பர் ஆறாம் தேதி அகில இந்தியக் கூட்டுறவு வார விழா வேகு விமர்சனமாக நடத்தியது. இவ் வைபவத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் திரு கோவிந்தக் கோனாரும், பஞ்சாயத்துச் சபை அங்கத்தினர்களும், கிராம தலைவர்களும், கூட்டுறவு அதிகாரியும், கிராம மக்களும் கலந்து கொண்டு கிறம்பித்தனர்.

மீது உங்களுக்குப் பாசம் வேண்டாம். உங்களை ஆளாக்கிவிட்டதற்காக நன்றி புணர்ச்சி யாவது காட்டலாம் அல்லவா? போனது போகட்டும்! பாக்கி ஏதோ அவருக்குத் தோன்றியதைச் சொல்லிவிட்டுப் போகார். ஆனால் இந்தத் தடவை நான் பிழைத்துக் கொண்டு விடுவேன் என்று நினைக்கிறேன். பிறகு என் சொத்தை எப்படிப் பாகம் செய்வது என்பதைப்பற்றி வீரராகவன் கவனித்துக் கொள்வான். அந்த அதிகாரத்தை அவனுக்கு அளித்து விட்டேன்" என்றுள் பாட்டி.

கத்தரமும் பகபதியும் ஏமாற்றமடைந்த உள்ளங்களுடன் உடனே திரும்பிவிட்டார்கள். "இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது. பாட்டியின் சொத்து நம் எல்லாருக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். நான் ஒரு வக்கீலைக் கலந்து எழுதுகிறேன் உனக்கு" என்றுள் பகபதி கத்தரத்தினிடம்.

பம்பாய் சென்ற பகபதி ஒரு வக்கீலைக் கலந்து தன் தம்பி வீரராகவனுக்கு ஒரு நோட்டீஸ் தயார் செய்து, மதுரையில் உள்ள தன் தமையன் கத்தரத்தின் பார்வைக்கு அனுப்பினான். நோட்டீஸில் கண்ட கடுமை யானவாசகத்தைப் பார்த்துச் கத்தரம் மலிந்தான். அந்த நோட்டீஸைக் கண்ட மறு கணமே வீரராகவன் அரண்டு மிரண்டு வழிக்கு வந்து விடுவான் என்று நம்பினார்கள் இருவரும். பாட்டியும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். நோட்டீஸை அங்கீகரித்துப் பகபதிக்குத் திருப்பியனுப்பினான்.

மறுநினைக் கத்தரத்துக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. வீரராகவனிடமிருந்து.

"அண்ணாவுக்கு,

பாட்டியின் உடல் நிலை இப்போது யூரண குணம், தன் சொத்து விஷயமாய் அவள் ஏற்கனவே செய்ததை மாற்றிக் கொண்டு விட்டாள். தன் சொத்தை நாம் மூவரும் சமமாக அடைவும்படி உயில் எழுதிவிட்டாள். எனக்கு அதில் சற்றுத் தாபம் இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் பாட்டி கூறிய சமாதானம் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதாக இருக்கவே நான் என் தாபத்தைப் போக்கிக் கொண்டேன். அவன் தன் பழைய தீர்மானத்தை மாற்றிக் கொண்டபோது என்ன சொன்னான், தெரியுமா? 'வீரராகவா! என் சொத்தை எப்

படிப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற அதிகாரத்தை உனக்கு அளிப்பதில் எனக்குப் பரம சந்தோஷமே. ஆனால் உன்கம் என்ன சொல்லும். தெரியுமா? கடைசிப் பேர் பாட்டியை எஞ்சித்துத் தன் தமையன்மார்களுடைய பங்கையும் தனக்கே கிடைக்குமாறு சூழ்ச்சி செய்து பெற்றுக் கொண்டான்' என்று கூறும். எனக்கு இந்தநிலை காலம் உழைத்து அன்பைச் சொரிந்த நீ இம்மாதிரி உன்க அபவாதத்தைப் பெறுவதை நான் விரும்ப மாட்டேன். இந்த மாறுதலில் உனக்கு மனத்தாங்கல் இருந்தாலும் அதை மாற்றிக் கொண்டு விடவேண்டும். என் சொத்துக் காக நீ என்னிடம் அன்பைச் சொரிய வில்லை' என்பதை நான் அறிவேன். ஆனக யாய், இந்தச் சொத்தில் உன் தமையன் இருவருக்கும் சம பங்கு கிடைக்கட்டும். அவர்கள் என்மீது அன்பு காட்டா சிட்டால் என்ன? நான் அவர்களிடம் அபுகொண்டு நடத்து கொண்டேன் என்ற பெயர் எனக்குக் கிடைத்தால் போதுமானது. என் செய்கை யின் மூலமாவது அவர்களுடைய மனம் மாறித் தங்கள் செயலுக்காக வருந்தலாம் அல்லவா?" என்று கூறினாள் பாட்டி. இந்தத் தகவலைப் பம்பாயில் உள்ள சின்ன அண்ணாவுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். கொள்கையப் பட்ட போது வரவும்—வீரராகவன்."

கடிதத்தைப் படித்த கத்தரம் கண்ணீர் விட்டான். பாட்டியின் மனமாற்றம் அவன் உள்ளத்தை வான்கொண்டு அறுத்தது. தன் செயலுக்காக வருந்தலாம் என்ன செய்வான்? அவன் மட்டுமா? பம்பாயில் உள்ள பகபதியும் அதேபோல் மனம் மாறினான். இருவரும் ஏககாலத்தில் புறப்பட்டுச் சென்னை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

"பாட்டி! நாங்கள் இருவரும் பாலிகள். உன்னிடம் ரொம்பவும் மனம் புண்பற்றும்படி நடத்து கொண்டு விட்டோம். சொத்தில் சமபங்கு பெறுவதற்கு நாங்கள் அருகதை வற்றவர்கள். முழுவதும் வீரராகவன் தான் அடைய வேண்டும்" என்று பாட்டியின் காவியப் பற்றிக்கொண்டு கதறினார்கள்.

பாட்டியின் உள் எம் குளிர்த்தது. தன் முடிவு தன் இரண்டு போப் பிள்ளைகளின் மனமாற்றத்துக்குக் காரணமா யிருந்ததில் பரம மலிந்தி யடைந்தான்.

அலுவலகத்துக்குப் புறப்பட என்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். அம்பிப்பயிைக் கூப்பிட்டு, "மணி என்ன வென்று பார்த்து வா" என்றேன். "மணி பார்க்கத் தெரியாது" என்றான் அவன்.

"சரி, சின்ன முள் எதிலே இருக்கிறது. பெரிய முள் எதிலே இருக்கிறது என்று பார்த்து வா" என்று ஆலோசனை சொல்லி அனுப்பினேன். அவன் திரும்பி வந்து, "சின்ன முள்ளும் பெரிய முள்ளும் கடிக்காரத்

துக்குள்ளே தான் இருக்கிறது!" என்ற பெரிய ரகசியத்தை என்விடம் சொன்னான். இந்தக் கடிக்கார முள் என் சித்தனியில் சுற்றியது. நல்லவேளை, அது என் மூளையைக் குத்தவில்லை. ஆனால், அலுவலகத்துக்குப் புறப்பட்ட என்னைத் தடுத்திருந்திருந்திருந்த ஒரு பொருள். பாதத்தில் ரத்தம் கசிந்தது. குவிந்து பார்த்தேன். அது ஒரு முள்! அந்த முள்ளை மற்ருரு முள்ளினால் எடுத்துப் போட்டு விட்டு மேலே நடந்தேன். முள்ளை முள்ளினால்தான் எடுக்கவேண்டுமென்ற 'சாணக்கிய தந்திரம்' எவ்வோருக்குமே சிக்கிரம் பிடிபடாது.

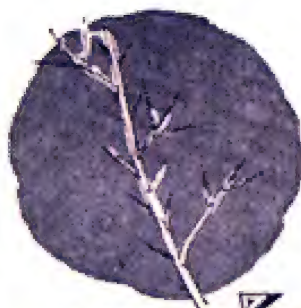
முள் மூர்த்தியில் சிறிகதான். ஆனால் அதன் கீர்த்தி மிக மிகப் பெரிது. அது மட்டுமல்ல. அங்குட வாழ்க்கையில் தான் இந்த முள் எத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது? 'வாழ்க்கை ராஜ பாட்டையல்ல; அது முள் நிறைந்த பாதை' என்கிறார்கள் சிலர். 'வாழ்க்கை மூட் பாதை' என்றாலும்

கூட, அதையே ராஜ பாட்டையாக ஆக்கிக் கொள்ள முயல் வேண்டும்' என்று உபதேசிக்கிறார்கள் வேறு சிலர்.

நம் சமூகம் முள் வேலியாக அமைந்து விட்டது என்று எழுத்தாளர்கள் வர்ணிக்கிறார்கள். இவர்கள் உபயோகிப்பது பேரூ முள்! காதலன் பிரிவால் அல்லற்படும் காதலிகளுக்குப் படுக்கை முள்ளாகக் குத்தும்! இதுவும் பேரூ மண்ணர்கள் அளக்கும் கதை தான்!

'தூண்டிற் புழுவினைப் போல்...' என்ற பாட்டை நீங்கள் மறந்திருக்க மாட்டீர்கள். இங்கே தூண்டில் என்பது, தூண்டில் முள்ளையேதான் குறிக்கும்.

நம் வாழ்க்கையில் மட்டுமல்லாது, புராண காலத்திலும்கூட இந்த முட்கள்

முள்!

காந்திகை பாலன்

மிருத்த பெருமை பெற்றிருக்கின்றன.

அஞ்சன வண்ணான பூ ராமபிரான் கானகம் செல்ல ஆயத்தமானபோது தானும் உடன் வருவதாகச் சித்திரைவி கூறுகிறாள். அது கண்டு தசரதராஜ குமாரன் மனைவியை நோக்கி, "நான் செல்லும் இடம் கல்லும் முள்ளும் மண்டிய ஆரண்யம்!" என்கிறான். அதுகேட்ட ஜனககுமாரி, "நீங்கள் செல்லும் இடம் எதுவானாலும் அது வே எனக்கு சொர்க்கம்; அது தான் எனக்கு அயோத்தி!"

என்கிறான். கடைசியில், மனைபாட்டியையும் அழைத்து ஏகுமிறான் தெய்வ மனிதன்.

இலக்கியத்திலே காதற் கவையிலும் 'முள்' அங்கம் வகிக்கிறது. சகுந்தலைக்குக் காலில் முள் கைத்து விடுகிறது; அப்பொழுது எதிர்ப்படுகிறான் துஷ்யதன். "முள் எடுக்கும் பாவனையில் முறுவல் நகை பூக்கின்றன சகுந்தலை!" முள் இங்கேயே, இங்கே காதல் பிறந்திருக்க முடியாது.

2211 சி முளையில் உமைமயவன் தவம் செய்ததாகச் சொல்வதுண்டு. முள் முளையில் அப்படித் தவம் செய்ய ஏனோ முளையவில்லை, பார்வதி தேவி. முள் முளையில் ஒரு பிரகல்பநி மூன்று குளம் வெட்டியதாக ஒரு நாடோடிக் கவிதை உண்டு!

முள்ளை ஒதுக்க முள் வாங்கி தாற்காலிகச் சாதனமாக அமைமயலாம். ஆனால், இந்த முள் வாழ்க்கை என்ற சொல்வருக்கைச் சுற்றி ஒரு இரும்பு முள் வேலியை அமைத்துக்

கொண்டுள்ளது. முள்ளில் வாழ்க்கைத் தத்துவம் ஒடுங்கி விடுகிறது. முள் நிறைந்த ரோஜாவி லிருந்து தானே உள்ளம் கொள்ள கொள்ளும் நறுமணம் புறப்படுகிறது! அதுதான், கஷ்டங்களுக்குப் பிறகே வாழ்வில் ஆனந்தம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

'அவரவர்களின் கவிதைக் கொண்டே அவரவர்களை அறியலாம். மூட் செடிகளிலே நிராட்சை களையும் மூட்டூண்டுகளிலே அத்திப் பழங்களையும் பறிக்க முடியாது!'

இயேசுவின் உள்ளம் பேசுகிறது இப்படி. ஆனாலும் இத்தனை பிரக்யாதி பெற்ற முள் நம் காலில் கைக்கும்போது 'முள்ளே, நீ அடியோடு விழ!' என்று சபிக்கத் தோன்றுகிறது.

முயற்சிக்கு அவசியமானது சக்தி

நீங்கள் சரி தளர்ச்சி அடைவாமலிருந்தால் இன்னும் அதிகமான வேலைகளைச் செய்யக்கூடும். நீங்கள் சரி தளர்ச்சி அடைவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் உங்கள் சரிமும் மூளையும் சக்தியற்றவைகளாக இருப்பதால்தான். அவை சக்தியற்றவைகளாக இருப்பதற்குக் காரணம் உங்கள் சத்தத்தில் சர்க்கரையின் அளவு மிகவும் குறைவாக இருப்பதால்தான். க்ளூகோவிடாவில் மிகவும் அவசியமான சத்தத்திற்கு வேண்டிய சர்க்கரைகள் அடங்கியுள்ளன. இவை வெகு சீக்கிரத்தில் சத்தத்துடன் கலந்து உங்களுக்குத் தேவையான சக்தியை உடனேயே அளிக்கிறது. அத்துடன் க்ளூகோவிடாவிலுள்ள விடயின்களும் உலோகப் பொருள்களும் உங்களை பலமுள்ளவர்களாக்கி, சுறுசுறுப்புடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் இருக்கச் செய்கின்றன. நீங்கள் கடினமான வேலைகளைச் செய்வவேண்டியிருந்தால் முதலில் க்ளூகோவிடாவை உட்கொள்ளுங்கள்.

க்ளூகோவிடா

வெகு சீக்கிரத்தில்
சக்தியூட்டுகிறது

கார்ன் ப்ராடெக்ட்ஸ் கம்பெனி (இந்தியா) ப்ரைவேட் லி.
பம்பாய்-1 • கல்கத்தா-1

புது பாட்டரி வாங்கப் போகிறீர்களா?
அதிக காலம் உழைப்பது

ஒக்ஸ் பாட்டரி

பெட்ரோல் அல்லது மீஸல் மூலம்
இயங்கும் எவ்வித வாஹனம் மற்றும்
டிசாக்டருக்கும் ஏற்றது கிடைக்கும்

இந்தத் தடவை சீக்கர் பாட்டரி வாங்கும்பொழுது அதிக காலம்
உழைக்கும் ஒக்ஸ் பாட்டரிபைமே வாங்குங்கள், எவ்வித

கடின ரஸ்தாக்களையும் சமாளிப்பதற்காக

அதிக உறுதியுடன் தயாரிக்கப்படும்

இந்த பாட்டரி குறைந்த செலவில்

சிறந்த உழைப்பை அளிக்கிறது.

ஜார்ஜ் ஒக்ஸ் பிரைவேட் லிட்.

இந்தியா முழுவதிற்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
போர்ட் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்
சீப் கமிஷன் ரோடு, பம்பாய் 4

இரவு மணி பத்து இருக்கும். நண்பன் மனோகரைச் சந்தித்து விட்டு வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தேன். தூர இருந்தவாறே கடைபைக் கவினித்த நான் திடுக்கிட்டேன். விளக்கை அணைத்துவிட்டு, கதவை நன்றாகப் பூட்டி, பூட்டைப் பலமுறை இழுத்துப் பார்த்து விட்டுத்தான் வெளியே போனேன். ஆனால் இப்பொழுது விளக்கு எரிகிறது. கதவு திறந்து விடக்கிறது. பயம் என் நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொண்டது. 'ஒருவேளை யாராவது திருடன் வந்திருப்பானோ? சேச்சே! அதெல்லாம் இருக்காது. திருடன் வருவதற்கு வழி எதுவுமில்லை' என்று எண்ணினேன். காய்கள் பிண்ணின. கண்ணை மூடிக்கொண்டு வேகமாக ஓடினேன். அடிமேல் அடிவைத்துக் கடைக்குள் நுழைந்தேன்.

உங்கே இரும்புப் பெட்டிக்கு அருகில் என் எஜமானர் மர்ணிக்கம் செட்டியார் உட்கார்த்திருந்தார்.

"இந்தேரத்துக்கு மேலே கடைபைப் பூட்டிக்கிட்டு எக்கெடா போயிட்டு வர்றேன்."

இயற்கைகளிலே தடித்த அவர் குரல் இன்று அளவுக்கு மீறிய கோபத்தினால் ஆவோசமாக எதிரொலித்து நாராசம்போல் என்னுடைய காதுள் பாய்ந்தது.

எதையும் சொல்விச் சமாளிக்க முடியாத அந்தேரத்தில் என் வாய் குழறிவது.

"மனோகரைப் பார்த்துட்டு வர்றேன்."

"ஏண்டா! உனக்குக் கொஞ்சமாவது அறிவிருக்கா? அவனோடு பேசாதே பேசாதென்னு எத்தனை தடவை சொல்வது? ராத்திரி பத்து மணிக்கு மேலே அந்தப் பயலோடே சேர்ந்து கற்றினாயானால் பார்க்கிறவன் என்ன நினைப்பான்! எருமை மாடாட்டமா இருந்து கொண்டு நான் சொல்கிறதை உன்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையோ!"

அவருடைய வார்த்தைகள் எனக்குக் கோபத்தை மூட்டின. நண்பனைச் சந்திக்கக் கூடாது, பேசக்கூடாதென்று எனக்குத் தடை போடுவதற்கு இவர் யார்? நான் செய்தது தவறாக இருத்தபோதிலும் என் மனம் அதை ஏற்க மறுத்தது.

என்னை நான் மறந்து விட்டேன். "சிநேகிதனைச் சந்திக்கக் கூடாது, பேசக்கூடா தென்று சொல்கிறதற்கு நீங்க யாரு? இஷ்ட

மிருந்தால் என்னைக் கடையிலே வைச்சுக்கங்க; இல்லைன்னா இப்பொழுதே என் கணக்கைப் பார்த்து விவக்கி விட்டுடுங்க."

"ஏண்டா! உனக்கு அவ்வளவு நெஞ்சமுத் தமா? காலையிலே உன் மானத்தை வாங்கி விட்டுத்தான் உன்னைக் கடையிலேயிருந்து விவக்குவேன். போ..போய்ப் படு."

ஏதோ மனத்துக்குள் அவர் கறுவிக் கொண்டே கூறினார்.

அதற்குமேல் எதுவுமே பேசவில்லை. எனக்கு அவர்மேல் இருந்த கோபம் தனியல்லலை.

"காலையிலே என் மானத்தை வாங்கிவிடுவாரா...? அப்படியானால்...ஏதாவது என்னைப்பற்றி அவதூறுகப் பேசி, என்மேல் அபாண்டமான பழியைச் சுமத்தி என் மானத்தை வாங்கிவிடுவாரோ?"

படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத்தும்

எனக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. நானும் என் நண்பன் மனோகரும் முதலில் சந்தித்தது, பிறகு நண்பர்களானது. எங்கள் நட்பு வளர்ந்தது. எங்கள் நட்புக்கு என் முதலாளி தடை விதித்தது—எல்லாம் என் மனத்திரையில் மாறி மாறி வந்து மறைந்தன.

அறத்தாங்கி ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் இருக்கும் உப்பு மண்டியில் வேலை பார்ப்பவன் நான். ஆனால் என் நண்பன் ஒரு பெரிய கடைக்கேசொத்தக்காரன். ஐந்தாவது வகுப்பு கூடச் சரியாகப் படிக்காத நான் பல ஊர்கள் சுற்றிய அனுபவத்தால் அழகாகப் பேசப் பழகி யிருந்தேன். எவரிடமும் கூச்சம் இன்றிக் கலகலவென்று பேசுவேன். ஒருநாள் மனோகரை எதிர்பாராத விதமாகச் சூரியமூர்த்தி குளக்கரையிலுள்ள விநாயகர் கோவிலில் சந்தித்தேன்.

அந்த நாளிலிருந்து இருவருடைய இதயங்களும் ஒன்றுபட்டன. அவனுடைய நெஞ்சில் என்னுடைய உருவமும், என் நெஞ்சில் அவன் உருவமும் பதிந்தன. கார்த்தாலப் பழிப்போவத் தடை ஏதுமின்றி எங்கள் நட்பு வளர்ந்தது. அவன் என்னால் ஒருநாள்கூடப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாத நிலைமை மாறி, ஒரு மணி நேரம்கூட என்னால் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அவன் யாரோ? நான் யாரோ? எங்கள் இருவருக்கும் ஏற்பட்ட நட்பு ஆச்சரியமானது தான். கோப்பெருஞ் சோழனும், பிசிராந்தை யாரும் காணாமலே நட்புக் கொண்டதாக இலக்கியக் கட்டுரை ஒன்றில் படித்திருக்கிறேன். ஆனால்...எங்கள் நட்பு இதைப்பெயல் வாம் மெம்பட்டு விட்டது.

எங்கு பார்த்தாலும் எங்கள் இருவரையும் ஒன்றுகத்தான் பார்க்கலாம். நானில்லாமல் அவனையும், அவனில்லாமல் என்னையும் தனித்துப் பார்ப்பது அரிதாதி விட்டது. பல பேர் களின் மூலம் என் னனுமானருக்கு இந்தச் செய்தி எட்டியது. என்னைப் பவவாறு கண்டித்தார். 'அவனோடு சேராதே, அவனுக்கும் உனக்கும் சரிப்பட்டுவராதது. அவன் முதலானி, நீ வேலைக்காரன். அவனுடன் சேர்த்தால் அவன் மாநிரி நடக்க ஆசைப்படுவாய். கெட்ட பழக்கமெல்லாம் ஏற்பட்டு விடும்' என்று எவ்வளவோ புத்திமதி சொன்னார். அச் சமயத்தில் எனக்கு எல்லாம் சரியென்று படும். இனிமேல் மனோகரைக் கண்டால் பேசக் கூடாது என்று அப்பொழுது சங்கல்பம் செய்து கொள்வேன், ஆனால், மறுகணம் எல்லாம் மறந்துவிடும். என் நிலைமையை மாற்றிக் கொள்ள என்னால் முடியவில்லை. கன்னியில்லாத என் நண்பன் என்னைக் காணும் போதெல்லாம் அன்பு குழையப் பேசுவான்.

என் உற்றார் உறவினர் எல்லோரும் மனோகருடன் சேரக்கூடாது என்று என்னைக் கண்டித்தனர். என் நண்பனும் என் அறிவு வளர்ந்ததே தவிர நான் எந்த விதத்திலும் கெட்டுப் போகவில்லை. பின் ஏன், ஊராரும் உற்றாரும் எங்கள் இருவருடைய நட்புக்கும் தடை விதிக்கின்றனர்?

என் மனத்துக்கு எந்தக் காரணமும் தோன்றவில்லை.

தூக்கமே வரவில்லை. மூட்டைப் பூச்சி யின் தொந்தரவு வேறு என் உடலை வருத்தி யது. மனத்தைக் கவலைப் புழு அரித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தூக்கம் எனக்கு எப்படி வரும்?

"நானிக்கு உன் மானத்தை வாங்கிவிட்டுத் தான் கடைசியை விட்டு விவாங்குவேன்."

முதலாளி சொன்ன அந்த வார்த்தை மனத்தைக் குக்குக் குத்திப் புண்ணாக்கியது. 'முதலாளி என்னைக் கொல்ல வந்த எமன். எதையும் செய்யத் தகவக மாட்டார். அதைத் தடுக்க வழியே இல்லையா? இல்லை... ஏன் இல்லை?

வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு எழுந்தேன். என்னுடைய மனம் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டது.

அதைச் செயலாற்றக் கைகள் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. உடனே அவர் இல்லத் துக்கு விசைத்தேன்.

"நண்பனைப் பிரிய வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிடும் இந்த நயவஞ்சகன் முதலாளியாம் முதலாளி! இவன் ஒழிய வேண்டும். ஆம், அப்பொழுதுதான் எனக்கும் என் நண்பனுக்கும் நிம்மதி."

ஆத்திரத்தில் நான் எதையும் அப்பொழுது சிந்திக்கவில்லை.

ஆப்பின் பழத் தோளும் அதைச் சீவிய பெருக் கத்தியும் மேஜை மீது டிடந்தன.

அவர் அயர்ந்த நித்திரையில் இருந்தார். தமக்கு இன்னும் ஒரு சிமிட நேரத்துக்குள் ஏற்படப் போகும் பரிதாப முடிவை அவர் எப்படி அறிவார்?

அடிமேல் அடி வைத்துப் பூனைபோல் நடந்து அவர் அருகில் சென்றேன். கண்ணை மூடிக்கொண்டு கத்தியை அவர் நெஞ்சில் பாய்ச்சினேன். சதக்...ஐயோ....!

வீறிட்டுக் கத்தியவாறு கண்ணைத் திறந்தார். எதிரே தலைவிசி கோலமாக ரத்தச் சிவப்பேறிய கண்களுடன் திரும்ப என்னைப் பார்த்தார்.

"சுந்தர்...சுந்தர்...! என்ன காரியம் செய்தாய்! நீ நல்லா இருக்கணும்னு ஒரே எண்ணத்திலேதான்னா நான் உனக்கு இவ்வளவு புத்திமதியும் சொன்னேன். சிநேகிதனோடு நீ எப்பொழுதும் உட்கார்ந்து பேசிக் கிட்டே இருந்தாய் நம்ம வேலையும் கெட்டுப் போகும்; யாராவது உன்னைப் பார்த்திறால் களும் ஏதாவது தப்பாக நினைக்கவாங்க னென்னுதான்னா நான் உனக்கு இவ்வளவும் சொன்னேன். நீ மனோகருடன் சேரக் கூடாது, பழக்ககூடாது என்பதில் என் எண்ணம். நீ நல்ல பிள்ளையாகணும், கெட்டிக் காரனாகணும், நீ கெட்டுப் போயிடக்கூடாது என்பதுதான்னா என் எண்ணம். இவ்வளவு பெரிய ஆளாயிருந்தும் என் மனசை உன்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையே."

"ஐயோ.....ஐயோ.....என்னை மன்னிக்கறங்க." அதிர்ச்சி அடைந்து கீழே விழுந்து விட்டேன்.

"என்ன சுந்தர், ஏதாவது கனவு கண்டாயா? விடிஞ்சு போச்சு. எழுந்திரு."

எதிரே என்னுடைய முதலாளி நின்று கொண்டிருந்தார்.

அவரை இவ்வளவு அப்பொழுது என் னிடம் பேசுகிறார்?

என்னால் என்னுடைய காதுகளையே நம்ப முடியவில்லையே!

காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு கடைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். அப்பொழுது கட்டியில் அமர்ந்திருந்த என் முதலாளி என்னைக் கூப்பிட்டார்.

நடுக்கத்துடன் அவர் அருகில் சென்றேன்.

"இதோ பாரு சுந்தரம், இந்த வாரத்தி லிருந்து உனக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் விவு தருகிறேன். அன்றைக்கு முழுசுதும் நீ கடைக்கு வரவேண்டாம். எங்கே வேணும் னாலும் போகலாம்; யா ரோடு வேணும் னாலும் பேசலாம். அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் மற்ற நாளிலே நீ எங்கேயும் போகப்படாது. உன் வேலையுண்டு நீ யுண்டுன்னு கடைவிலேயே இருக்கணும், என்ன, சரிதானா?" என்றார் முகலாளி.

தான் காண்பது "கனவா?" என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. என்னை யறியாமலே வாய் சம்மதம் தெரிவித்தது.

என் இதயத்தில் மிழ்ச்சி பொங்கி வழிந்தது. தங்கு தடையின்றி என் ஆயிர நண்பனுடன் கலந்து உரையாட அந்த ஒரு நாளே எனக்குப் போதுமல்லவா?

தொன்றுதொட்டே
புகழ் பெற்றது

புராதன காலத்திலிருந்தே கிருமிகளை அடி-
யோடு கொன்று வறுத்துவைத்திருந்த மிகச்
சிறந்தது தீம் (வேம்பு) என இந்தியாவெங்கும்
ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது.
வேம்பின் இயல்பான இக் குணங்கள் தீம் ருத்
பேஸ்ட் அபரிமிதமாக இருப்பதே அதன்
சிறப்புக்கு முக்கிய காரணம். பற்கள்,
சிறுநீர் நன்கு பாதுகாக்கப்பட, இன்றைய
பல் வைத்தியத்தில் கையாளப்படும்
பொருள்கள் யாவும் இதிலிருக்கின்றன.
தீம் ருத் பேஸ்டுடன் வேறு எந்த பற்
பசையையும் ஒப்பிட முடியாது.

கமகத்தா கேமிகல் கோ., லீட்... கமகத்தா-29. தென்னிந்திய ஆபீஸ்: 6/148, பிரட்லே, சென்னை-1

நரஸ் கா பி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசியை
அனுபவியுங்கள்

நரஸ்ஸ்
மான்யுபாக்சரிங்
கோ. பிரைவேட் லிட்.
சேலம் & சென்னை

NCZ-23ATH

இடைச்சிய மனைவீ

தெருவில் ஜன நடமாட்டம் நெருக்குகிறது. விளக்கு வைத்து விட்டது. சிறு தூறல் விழுந்து கொண்டே வருகிறது. விளக்கொளியில் காணும் போது பூமியையும், ஆகாயத்தையும் மெல்லிய தங்கக் கம்பிகளால் பிணைத்து யாரோ நெய்து கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றியது. பானுமதி தன் பணச் சரளாவுடன் வீட்டை நோக்கி மெதுவாக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தாள்.

தாயும் பேசவில்லை, மகளும் பேசவில்லை. தத்தம் சித்தனைக் கூட்டுக்குள்ளேயே சஞ்சரித்த வண்ணம் அவர்கள் இருவரும் சென்றனர். அவர்கள் விடு கடைத் தெருவிலேயே இருந்தது.

வீட்டில் நுழைந்தவுடன் பானுமதி முன்பக்கத் தாழ்வாரத்தில் வந்து அமர்ந்தாள். ஆனால் அவள் கண் திருஷ்டியோ இதற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட ஒரு காட்சியைக் காண்பது போல எங்கோ வயிற்றிருந்தது. ஸரளா தன்னுடைய அருமை அண்ணியின் அருகில் வந்து அமர்ந்து கொண்டாள். தன் கையைத் தாயின் கைக்குள் விட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டாள்.

"அம்மா!" என்று அழைத்தாள் ஸரளா.

"என்னம்மா?"

"உன் மாப்பிள்ளையின் கடிதத்தை நீ பார்த்து விட்டியே?" என்று பேச்சைத் துவக்கினாள் பெண்.

பானுமதி இவ்வாறு சிரித்தாள். பிறகு வாஞ்சையுடன் தன் அருமை மகளின் முகத்தை ஊடுருவிப் பார்த்தாள்.

"நல்ல பெண்! நான் எப்படி உன் கடிதத்தைப் பார்ப்பேன்?" என்று கேட்டாள் பானுமதி சிரித்தபடியே.

"இல்லை, அம்மா! காட்டுகிறேன் என்று சொல்லத்தான் அப்படிச் சொன்னேன்."

"என்ன விஷயம் சொல்வோம்?"

"வந்து, ஒரு வாரம் இங்கே இருக்கப் போகிறோம். பிறகு நாங்கள் போகும் போது உன்னையும், சத்துவையும் எங்களுடனேயே அழைத்துப் போக வேண்டுமாம்."

"எதற்கு?" என்று ஆச்சரியப்படுபவள் போல் கேட்டாள் தாயார்.

"என்ன, அம்மா அப்படிக்கேட்டு? தாத்தாவும் பாட்டியும் இனி மாமாவிடமே போய் விடப் போகிறார்கள். நானும் போய் விட்டால் நீயும் சத்துவும் தனியாகத்தானே இருக்க வேண்டும்?" என்று வருத்தத்துடன் கேட்டாள் ஸரளா.

"அதற்காக உங்கள் வீட்டில் வந்து இருந்து விடுவதா? என் வேலை என்ன ஆவது?"

"பிரமாத வேலை, அம்மா! ஏதோபுண்பட்ட உன் மனக்கு ஒரு மருந்தாக வேலைதேடிக்கொண்டாய். இவியும் எதற்கு? தன்னை ஒரு மகனாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்பதற்கு இவர்."

அதுத்தமா

“வேலையை விட்டால் தான் மகனாகப் பாவிக்க முடியுமா, ஸரளா? இந்த இடத்தை விட்டு நான் எங்கும் வரமாட்டேன்.”

“நீ இங்கே தனியாக இருந்தால் நான் எப்படி அம்மா, நிம்மதியாக இருப்பேன்!”

“இனி நீ அனாதையாக என்னைப் பற்றி நினைக்கக் கூடாது. உன் முழு மனத்தையும் உன் கணவனுக்கே கொடுக்க வேண்டும்.”

“நான் உன்னை ஒன்றுகேட்கலாமா அம்மா!” என்று கேட்டு விட்டுத் தன் அன்னைப்போல முகத்தைப் பார்க்க

விஜயா

அஞ்சினவள் போல எங்கேயோ பார்த்தாள் மகள்.

“கேள்!” என்று அவள்.

“ஒரு பெண்ணுக்குத் தன் கணவன் வருகிறான் என்றால் இப்படி மனக் துள்ளுகிறதே? அது ஏன், அம்மா!”

“இயற்கை நியதி. நாம் வளர்த்த பண்பாடு” என்று அவள் தாயார்.

“ஏன். அந்தப் புருஷர்களுக்கும் அதே போல இருக்கக் கூடாது?”

“ஏன் இருக்காது? அவர்களுக்கும் தான் தங்கள் ஆசை மனைவியாரைப் பார்க்க ஆவல் துடிக்கும். பரஸ்பர, அன்புக்கவரிச்சி தான்

இவ்வாழ்க்கைவின் அஸ்திவாரம். ஸரளா!” என்று பாணுமதி.

“ஆண் வரிக்கத்தினிடமே எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. அம்மா! ஏதோ உலகத்துக்கு ஒப்பாக மனத்து கொண்டிருக்கிறேன். உண்மையில் எனக்கு விரும்பமேயில்லை.”

அவள் குரவிலுள்ள கைப்பு பாணுமதியை ஓர் உறுக்கு உறுக்கியது. மேலும் பெண்ணின் மனநிலையின் காரணம் தன்னுடைய சீர்திருத்த இவ்வாழ்க்கை தான் என்பதை அறிவாள் அவள். ஆயினும் அதெல்லாம் புரிந்தது போலக் காட்டிக் கொள்ளாமல் பாணுமதி சிரித்துப் பேசினாள்.

சென்னை எழும்பூரிலுள்ள வேதசபையின் சென்னையில் நடந்த அக்ஷை சபையில் பங்கேடுத்துக் கொண்ட வித்வான்களுக்கு நவம்பர் 24-ம் தேதி யன்று விருந்துபசாரம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

“ஸரளா! இந்த மாநிலி வியாதிப் பூண்டு களை உன் மண்டையிலிருந்து பிரிவி எறி. நீ கண்ணிகையாக இருந்து வாழினால் நான் பார்த்துக் கவித்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? குழந்தைகள் இன்ப இவ்வறம் நடத்திப் பார்க்க மனம் ஆனசப்பாது?”

“இன்ப இவ்வறம்! போதுமே, அம்மா!”

“அப்படிப் பேசாதே, ஸரளா. எனக்குப் பிடிக்காது.”

“பிண்டே என்ன, அம்மா? எனக்கு நம் பழைய வாழ்க்கை மறந்து விட்டது என்று நினைக்கிறாயா? அப்பொழுது அப்பாவும், நீயும் நானும், கந்துவும் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தோம்? நிமிஷத்தில் அந்தச் சந்தோஷ வாழ்க்கையை மாய்த்து விட்டாரே அப்பா? நான் எப்படி ஆண் பிள்ளைகளை நம்ப முடியும்?”

“இத்தனை நாட்களாக நீயும் எவ்வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கேட்டதில்லை. நானும் சொன்ன தில்லை. இப்பொழுது கேள். அவசரப்பட்டு மனசைக் கசக்கி விஷமாக்கிக் கொள்ளாதே. ஒரு மனிதன் தவறு செய்வது சகஜம். அதைப் பெரிதுபடுத்தி எல்லோருடைய வாழ்வையும் வீணாக்கிக் கொள்வதில் பயன் என்னசொல்?”

“இப்படியும் ஒரு சவறு? கட்டின மனைவியைத் தவிக்க விட்டுப் போவது சகஜமான விறு தவறு. அம்மா?”

“அவர் வெகு தூரத்தில் ஒரு காட்டுப் பிரதேசத்தில் வேலைக்குப் போக வேண்டி வந்தது. அங்கே ஓர் அடின கட்ட ஆரம்பித்த தனர். எல்லோரும் கூடாரங்களில் இருக்கும் படி இருந்தது. அப்பொழுது கந்துவை உண்டாக்கி இருந்தேன். அதனால் நான் போகவில்லை. அந்த அணைக்கட்டுக்குப் பத்து மைல் தூரத்தில் ஒரு ஊர் இருந்தது. அங்கே இவர்கள் அடிக்கடி போவார்களாம். ஒரு சமயம் இவருக்குக் கடும் மலேரியா வந்து விட்டது. எப்படியோ அந்த ஊர் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த ஒரு பெண்ணுக்கும் இவருக்கும் தொடர்பு உண்டாகி விட்டது. யோசித்துப் பாரி! தவிமை: அதிலும் நோய் வாய்ப்பட்டு விட்டால் யார் அறுசரணையாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களிடம் ஒரு விதப் பிணைப்பு ஏற்படுவது சகஜமில்லையா? அதிலும் உன் அப்பா பார்க்க வசிகரமான அழகு பொருத்தியவர்.

விளையாட்டிலும், தமாஷிலும், அதிகப் பிரியம் கொண்டவர். அவர்கள் நட்பு நன்றாக வந்து விட்டது. பதிவு மனம் செய்து கொண்டு விட்டனர்.”

“பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களாகவா இது நடந்து வருகிறது? எப்படி அம்மா பொறுத்துக் கொண்டு சிரித்த முகத்துடன் அவருடன் வாழ்க்கை நடத்தினாய்?”

“எனக்குக் குழந்தைகள் இருந்தன. அவைகளின் பிற்கால வாழ்க்கை நலனை உத்தேசித்துப் பொறுமைமாக இருந்தேன்.”

“எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ?”

“நின்று ஆராய்ந்து யோசித்துப் பார்த்தால் எதுவும் கஷ்டமில்லை. ஒரே பிழையைக் கணவன் செய்தால் விபரீதமாகப் படும். அதையே நம் உடன் பிறந்தவனோ, பெற்ற பிள்ளையோ செய்தால் அணுதாபம்தான் நம் மனத்தில் எழும். அந்தப் பெண் இவரை மிகவும் நேசித்தான்.”

“நீ நேசிக்க வில்லையாக்கும்?”

“நேசித்தேன். அவளுடைய பாக்கியம் அப்படி.” என்று கூறிச் சிரித்தான் பாணுமதி.

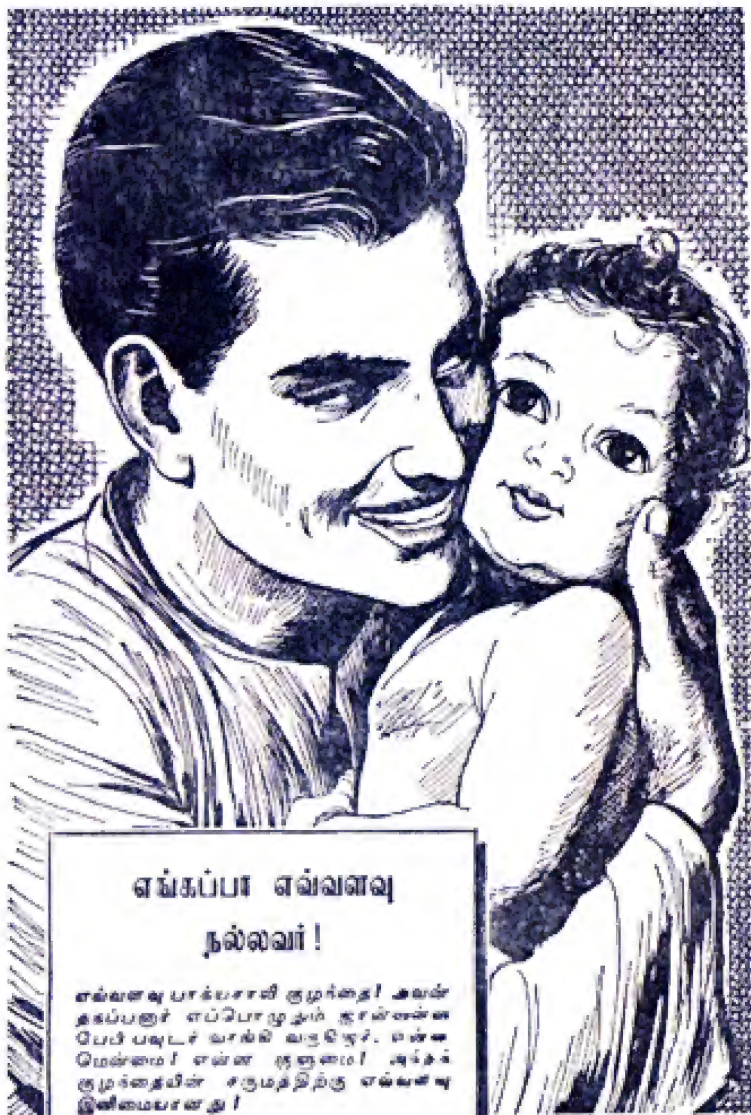
“சிரிக்காதே. அம்மா. எனக்குப் பற்றிக் கொண்டு வருகிறது.”

“ஸரளா! ஒன்று மட்டும் நினைவில் வைத்துக் கொள். அம்மாவுக்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால், இந்தக் கசப்பை உன் மனவிலிருந்து நீக்கிவிடு. உன் அப்பா என்ன செய்தாரோ, அது தப்போ, சரியோ அது என்னைப் பொறுத்தது. நீங்கள் யாரும் அவரைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கத் தேவையில்லை. அவர் இப்பொழுதும் நம்மீது அன்பாகத்தான் இருக்கிறார். உன்னையும் கந்துவையும் பார்க்கும் போதெல்லாம் அன்பாக இருக்கவில்லையா? அவரை நினைத்துப் பேச உனக்கு உரிமை கிடையாது.”

ஸரளா தன் தாயின் முகத்தைப் பார்த்தாள். அந்த முகத்திலே சலனமற்ற சாந்த பாவமே குடி கொண்டிருந்தது.

பாணுமதி நாராயணனை மணந்து மிகவும் சந்தோஷமாக எட்டு வருடங்கள் வாழ்க்கை நடத்தினாள். பரஸ்பர அன்பிலே நினைத்து ஆதர்ச இவ்வறம் நடத்தினார்கள் அவர்கள். ஸரளா அவர்கள் செல்வக் குழந்தையாக வளர்ந்தாள். கந்து பிறப்பதற்கு முன்புதான் அவர்சன் இவ்வறம் திறம்மாறத் தொடங்கியது. ஊதியம் அதிகமாக வரும் என்றும், தனக்கும் தொழில் ஞானம் பெருகும் என்றும் கூறித் தூர தேசம் புறப்பட்டான் நாராயணன்.

“பாணு, எப்படியும் இங்கே யிருந்தாலும் குழந்தை பெறும்வரையில் நீ உன் பிறந்தகத்தில்தானே இருப்பாய்? நம் பயலை நீ எடுத்து வரும்போது நானே வந்து அழைத்துச் செல்வேன்” என்று அவனைச் சமாதானம் செய்தான் நாராயணன். அவன் சொல் உண்மையாகச் கந்து பிறந்தான். ‘பயலை’ அழைத்துச் செல்வத் தகப்பன்தான் வரவில்லை. பல கடிதங்கள் எழுதிய பிறகு பாணுமதியை அழைத்துச் செல்லும் நாராயணன். தன்கணவன் இருப்பிடம் சென்ற பிறகுதான் பாணுமதி தன் கணவனின் போக்கில் சிறிது வித்தியாசம் இருப்பதை உணர்ந்தாள்.

எங்கப்பா எவ்வளவு நல்லவர் !

எவ்வளவு பாக்காரி குழந்தை! அவன்
தகப்பனார் எப்போதும் ஜான்ஸன்ஸ்
பேபி பவுடர் வாங்கி வருகிறார். என்ன
மென்மை! என்ன ஜனனம்! அந்தக்
குழந்தையின் சருமத்திற்கு எவ்வளவு
இனிமைவானது !

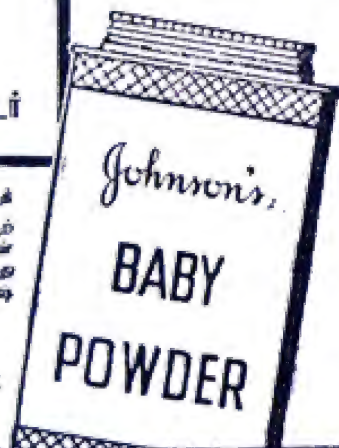
Johnson's
1893-1933

ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பேஸ்டர்

இலவசம்: குழந்தை பராமரிப்பு புத்தகத்
தின் இலவச பிரதிக்கு எழுதுங்கள். பெற்
ருக்குகளுக்கு வேண்டிய அனைத்து விஷயங்கள்
இதில் அடங்கியுள்ளன. கைபமாகப்படித்து
பசிக்கு கொஞ்சம் குழம்படிக்கான இங்கிலிஷ்
பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஜான்ஸன்ஸ் ஆவ்ட் ஜான்ஸன்ஸ்
பி.ஓ. பாக்ஸ் 1978, டிராப்ட்மென்ட் 20X
பம்பாய்

JB. 3024

தேநீர் அருந்தி
புத்துணர்வுடன்
பிரயாணம் செய்யுங்கள்

"குடான தேநீர்! குடான தேநீர்!"

இதுவே இவ்வுலகில் கட்டியுக்க அனுப்பு—
வழிமுனை நிலையத்தில் யுககவனம்
நின்றவுடனேயே களைப்புற்ற பிரயாணி
யாக எளிதில் ஆறிந்து கொள்ளப்படும்
காவேற்புக் குடம். ஏனெனில் தேநீர்
களைப்பை அகற்றுவதுடன் மூலம்,
சுகப்பிரயாணிகளை ஒன்று சேர்ப்பதன்
மூலம் பயணத்தின் தனிமைமையும்
அகற்றுகிறது. மேலும் ஒரு
களைப்பை தேநீர் அருக்துமபோது
நீங்கள் எக்தப்பொருள்பற்றியும்
விவாதிக்கலாம்.

நான்தான் Le - களைப்புற்ற பிரயாணியின் கண்பன்

ஒருநாள் சிறு தூறல் விழுந்து கொண்டிருந்தது. என்றும் போலவே குழந்தைகளை விட்டிலேயே விட்டுவிட்டு, பாணுமதி மட்டும் கடைப்பக்கம் சென்றிருந்தாள். அப்பொழுது ஒரு துவுலிக் கடையில் அவள் கணவன் ஒரு பெண்ணின் அருகில் மிகவும் சதுக்கையோடு நின்று ஒரு புடவை வாங்கிக் தருவதைப் பற்றி வாதாடிக் கொண்டிருந்தான். பாணுமதியின் தலை கதறியது. ஆவிலும் தன்னை அடக்கிக்கொண்டு சட்டென்று வெளியேறி விட்டாள். அவள் மனம் மிகவும் குழம்பி விட்டது. ஆவிலும் கணவனைக் கேட்க மன மில்லாத நிலை. தன்னுடைய விட்டின் ஆதரவுச் சூழ்நிலை சூழிய அவள் மனம் இடம் கொடுக்க வில்லை. குழந்தைகள் இருவரையும் எப்படிக்காப்பாற்றுவது என்று கவலை வேறு அரித்தது. "கணவன் தன்விடம் அன்பாக இருக்கும்வரை தானாகக் கிளப்பலானேன்?" என்று அவள் பொறுமைமாக இருந்து வந்தாள்.

ஒருநாள் இரவில் ஏதோ ஓசை கேட்டது என்று அவள் எழுந்து பார்த்தாள். அப்பொழுதுதான் விட்டை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருந்தாள் நாராயணன். பாணுமதியைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டு, குழம்பிக் குழறினாள். "பாணு, ஏதோ ஓசை கேட்டதே என்று எழுந்து பார்த்தேன்" என்றாள்.

பாணுமதி சிரித்தாள். "ஆமாம், வாராவது திருடனாக இருந்தால் அவனை ராஜாப சாரத்தடன் வரவேற்க வேண்டுமாத்கும், மல் ஜிப்பாவும், சரிகைத் துப்பட்டாவும், வாசனைத் தைகளும் தரித்துக் கொள்ளாமல் திருடனைக் கண்டுபிடிக்கமுடியுமா?" என்றாள்.

அந்தக் கணத்தின் நாராயணனின் கவா தீமை குறைந்து விட்டது. அவன் பாணுமதியை நெருங்கி, அவள் இரு கைகளையும் பற்றிக் கொண்டு நீர் மல்க நிலைநாட்டினான். "பாணு! நான் திரோடி, உன்னை நான் ஏமாற்றி வருகிறேன்" என்று கதறி விட்டான்.

"எனக்குத் தெரியுமே. அன்றுகூடக் கடைத் தெருவில் உங்களுடன் இருந்தானே, அவன் தானே?" என்று மெதுவாகக் கேட்டான் பாணுமதி. அவன் நெஞ்சமும் துடித்தது.

"ஆமாம், எத்தனை நாட்களாக உனக்குத் தெரியுமே? அவனை நான் பறிவு மணம் செய்து கொண்டு விட்டேன், பாணு" என்றான் நாராயணன்.

பாணுமதி ஒன்றுமே பதில் சொல்லவில்லை. அதன் பிறகு ருண்டோவக் கண்கமற்ற இன்பம் இருக்கவில்லை விட்டிக். எவ்வளவு தான் தன்னைச் சமாளித்தது கொண்டாலும் பாணுமதிக்கு நிம்மதி சூழிய ஆரம்பித்தது. நாராயணனும் அவன் மெனமமாக அனுபவிக்கும் துயரத்தைக் கண்டு உன்மை புயங்கினான். பிறகுதான் நாராயணன் பாணுமதியின் துயரத்தைப் போக்க ஒரு வழி தேடினான்.

"பாணு, அவனையும் இங்கேயே அழைத்து வந்து விடுகிறேன். அவன் உனக்குக் கீழ்ப் படித்த நடப்பான்."

"வேண்டாம். எந்தப் பெண்ணும் கண் எதிரேயே வேறு ஒரு பெண்ணுடன் தன் கணவனைப் பகிர்ந்து கொள்ளப் பிரியப்பட மாட்டான். எனக்காவது குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். பெற்றோர், உடன் பிறந்த

மனை— டாக்டர் ஏதற்கு அடிக்கடி வந்து இருக்கேன் போடுகிறேன்?

கனவி:— போன மாதம் டாக்டருக்குச் சேர வேண்டிய பீக் பணத்தை நான் இன்னும் கொடுக்க வில்லையாம். அதற்காகத் தான் அமைக் குத்திக் காட்ட வந்திருக்கிறேன்.

வர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவனோ தன் வேலையைவும் போக்கிக் கொண்டு விட்டான். உற்றார் உறவினர்களையும் உங்களுக்காக விட்டு விட்டான். அவன் செய்த குற்றம் மனமான ஒரு மனிதனைக் காதலிக்கத் துணிந்ததுதான்! நீங்கள் அவனுடனே இருங்கள். நான் குழந்தைகளுடன் ஊருக்குப் போய் விடுகிறேன்!"

"பாணு, நீ என்னைச் சுவப்பதில் மறந்து விட்டாய். நான் உன்னை மறக்க முடியாது. உனக்கு மாதா மாதம் பணம் அனுப்பு கிறேன். . . ." என்றான் நாராயணன்.

"உங்கள் பணம் எனக்கு இனி என்ன செய்து கொடுக்கும்?" என்று கூறி விட்டு வறண்ட சிரிப்புச் சிரித்தாள் பாணுமதி.

"என் அன்புக் காலிக்கையாக. . . ." என்று ஆரம்பித்தான் நாராயணன். அவன் என்ன சொல்லி விடுப்பானோ? பாணுமதி செவி சாங்கி இஷ்டப்படவில்லை.

"நீங்கள் செய்கக்கூடியது ஒன்றுதான். நான் குழந்தைகளை எப்பொழுதும் உங்களிடம் அன்பு கொள்ளும் அளவிலேயே வளர்ப்பேன். நீங்கள் அவ்வப்போது வந்து அவர்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போனும் போதும். நாளைக்கு நம் ஸரளா பெரியவளானால் கல்யாணத்தின் போது அப்பா இவ்வாமல். . . ." பாணுமதியின் நினைமை சூழிந்து விட்டது. விக்ஷி விக்ஷி அழுது விட்டான். நாராயணன் அவனை ஆக் வாசப்படுத்தத் தெரியாமல் தவித்தான்.

பாணுமதி தனது இரு குழந்தைகளுடனும் பிறந்தகம் வந்து விட்டான். ஆசிரியப் பதவிக்குக் கல்லூரியில் சேர்த்து படிக்க ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது நாராயணன் அவன் இருந்த ஊருக்கே வேலைவாக வந்தான். ஊருக்கு ஒப்பாக இரண்டு மூன்று வருடங்கள் குடித்தனம் நடந்தது. அதன் பிறகு பழைய கலாநினைமற்ற வாழ்க்கை இருவரையும் மிகவும் பாதிக்கவும் நாராயணன் வேறு ஊருக்கு மாற்றிக் கொண்டு போய்விட்டான். அங்கு அவன் தன்னுடைய இரண்டாவது மனைவியுடன் இருந்தான்.

பாணுமதியின் மனத்தில் எண்ணங்கள் என்ன எழுந்தனவோ பாருக்கும் தெரியாது. அவன் எப்பொழுதும் சிரித்த முகமும் ஊக்கத்துடன் கூடிய முயற்சியுமாகத் தனக்கு ஒரு வாழ்வுத் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டான். அவன் பெற்றோரும் அவனுக்குத் துணையாக இருந்து வந்தனர். பாணுமதியின் தங்கை, தம்பிக்குக் கல்யாணம் நடந்தது. அச்சமயம் பாணுமதியின் கணவன் நாராயணன் வந்து இரண்டு நாட்கள் இருந்து விட்டுப் போனான். அவன் மனம்மீடும் பாணுமதிபோலக் கடினமாகி விடவில்லை போனும். அவளை மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்ள எண்ணி நெருங்கினான். "வேண்டாம். நான் உங்கள் குழந்தையின் தாய். அவ்வளவுதான். மனைவி நான் அல்ல. அவள்தான்" என்று கண்டிப்பாக இருந்து விட்டாள் பாணுமதி.

இப்படியே இன்று ஏழு எட்டு வருடங்கள் சென்று விட்டன. பாணுமதி நல்ல மதிப்பு வாய்ந்த தலைமை உபாத்தியாயினியாக இருக்கிறாள். அவள் பெண் ஸரளாவுக்கும் மணமாகி விட்டது. ஒரே ஒரு குழந்தை சந்து இருந்தான். அவளைக் காப்பாற்றி ஆளாக்கத் தைரியம் இருந்தது பாணுமதிக்கு. பாணுமதியின் தம்பி தொலை தூரத்தில் நல்ல அந்தஸ்தில் இருந்தான். தன் பெற்றோரைக் கூடவே வைத்துக்கொள்ள எண்ணினான். தனக்காக அவர்கள் போகாமல் இருப்பதைப் பாணுமதி விரும்பவில்லை.

தன் தாய் தந்தையரைக் கூட்டிச் செல்வதற்காகப் பாணுமதியின் தம்பி வந்திருந்தான். எழுதியிருந்த கடிதப்படி மாப்பிள்ளையும் வந்திருந்தான். விடு 'ஜே, ஜே' என்றிருந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவளது கணவன் நாராயணனும் வந்து சேர்ந்தான்.

அவளாகத் தன்னுடைய நிலைமையை யாசிக்கும் கூறிக் கொண்டதில்லை. அன்று என்னமோ அவள் மனம் போனதை நினைத்துப் புழுங்கியது.

"இத்தனை வருஷம் இல்லாத. ஒரு தளர்ச்சி இன்றைக்கு ஏன்?" என்று தனக்குத்தானே அவள் வியந்துகொண்டாள்.

"பாணு!" என்ற அந்தக் குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தான் பாணுமதி. அவள் கணவன் நாராயணன் எதிரே நின்று கொண்டிருந்தான்.

"பாணு, உன்னிடம் ஒரு வேண்டுகோளுடன் வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சமயம்...." என்று ஆரம்பித்தான் நாராயணன்.

".....என்ன?"

"நான் அவளைத் துறந்து விட்டேன். உன்னை விட்டு என்னுடன் இருக்க முடியவில்லை. நீ என்னை மன்னித்து...."

பாணுமதி பதில் சொல்லாமல் தன் கணவனையே பார்த்தாள்.

"என்மீது துளிக்கூட உனக்கு அன்பு மிச்ச மில்லையா?"

"உங்களுக்கு வயது நாற்பத்தைந்து ஆகப் போகிறது. இப்பொழுது கூட ஒரு நினைவு புத்தி வரவில்லையா? இந்தச் சவன புத்தி ஏன்? அவள் என்ன தவறு செய்தான்?"

"உன்னை என்னிடமிருந்து பிரித்து விட்டாளே, சண்டாளி!"

"வெயாநீர்கள். நான் அதை ஒப்பமாட்டேன். என்னை அவளுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் எனக்குச் செய்த ஒரு காரியத்துக்குப் பிறர்மீது பழி கமத்த வேண்டாம். இப்பொழுது அவளைக் கைவிட்டால் அவள் எப்படி வாழ்வாள்? நான் இனி உங்களுடன் வந்து என்ன அடையப் போகிறேன்? அல்லது நீங்கள்தான் என்ன புதிய இன்பத்தைப் பெறப் போகிறீர்கள்? ஒரு தினுசாக நான் அமைதியாக வாழ்கிறேன்."

"அப்படியானால் பாணு...."

"ஆமாம். என் முடிவேதான் முடிவு. என்மீது உங்களுக்கு என்னவடி பிரியம் மிச்சமிருந்தால், என் பேச்சுக்கு நீங்கள் மதிப்புக் கொடுப்பீர்களானால், அவளைக் கைவிடக் கூடாது!" என்றான் பாணுமதி.

நாராயணன் தன் மனைவியையே ஒரு நிமிஷம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு, "பாணு! உனக்கு அளித்த வாக்கை நான் என்றும் பொய்யாகக் மாட்டேன்" என்றான் உணர்ச்சி பூர்வமாக.

மீட்பின்னை திரும்பும்போது சரளாவை அழைத்துச் செல்வ விரும்பினான். பாணுமதி எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வந்தாள். அவள் தன் அறையில் ஸரளாவின் துணிமணிகளைப் பெட்டியில் அடுக்கிக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது சரளா தன் கணவனுடன் பக்கத்துத் தாழ்வாரத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தது காதில் விழுந்தது.

"ஸரளா, உங்கள் அம்மாவைக் கூப்பிடக் கூட எனக்குத் தைரியமில்லை. உன் அப்பாவுக்குக் கொடுத்த பதிலைக் கேட்டோமே, பார்த்தாயா? உன் அம்மா ஒரு தெய்வம். என்ன நினைவமான உள்ளம்! எவ்வேளாவது சாதாரண மனிதப் பெண்ணுக்கு அவ்வளவு திடச் சித்தம் இருக்குமா? நீங்கள் மெத்த பாக்கிய சாகிகள். இத்தகைய தாயார் கிட்டப்பது அரிது. ஸரளா!" என்று கூறிக் கொண்டிருந்தான் மாப்பிள்ளை.

"எங்களுக்காகத்தானே அம்மா இப்படி ஒரே வைராக்கியமாக இருக்கிறாள்? அவளைப் போல ஒரு மனத் திடம் எனக்கு அவிக்க வேண்டுமே, ஆண்டவம்!" என்றான் சரளா.

"உன் அம்மாவைக் கண்டதே ஒரு பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன் நான்" என்றான் சரளாவின் கணவன்.

"அவன் உங்களைத் தன் மூத்த மகனாகவே பாவிக்கிறான்" என்றான் சரளா.

பாணுமதி சட்டென்று அந்த இடத்தை விட்டு அகன்றாள். அவள் கண்ணங்களில் நீர் வழிந்தது.

"நான் தெய்வமா? இந்தத் தெய்வ வெளிப் பூச்சுக்கு அடியில் மனிதக் குறைபாடுகள் எவ்வளவுதான் இல்லை? இன்று கூட அவரை மறக்க நான் பட்ட பாட்டையாரே அறிவர்? எனக்கா மனே தைரியம்? ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அவர் மார்பில் முகத்தைப் புதைக்கத் துடித்ததை யார் அறிவர்?" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள் பாணுமதி.

ஆனால் சரளாவும் மாப்பிள்ளையும் அவள் இருந்த இடத்துக்கு வந்தபோது எப்பொழுதும் போவ நிர்மலமான முகமும், கருகற்புரான நடவடிக்கையுமாக இருந்தாள் பாணுமதி.

உங்கள் கேசத்தை அதிக கருமையுடனும் பகட்டுடனும் வைக்க குளிர்ச்சியான வெண்ணிற ப்ரீல்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

பிரீல்க்ரீம்
யுடைய மென்மையான ஆண்டுக்கொருமுறை
சுத்தம் இவர், கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால்
கருமையும் மென்மையும் இருந்த
பிறகு எந்த மனம் பதிலாக
உபயோகித்தார்.

* பிரீல்க்ரீமின் சுத்த
மான க்ரீமாக் கப்
பட்ட, எண்ணெய் உங்கள்
கேசத்தின் இயற்கை
கருமை நிறத்தை சோபித்
தச் செய்வதான, சுத்தமான
வெண்ணிற பிரீல்க்ரீமை உங்
கள் தலையில் திறந்தோடும்
அழுத்தித் தேயுங்கள். பொது
முகம் ஏற்படுவதை இது
தடுத்து உங்கள் கேசத்தை
சுத்தமாயும், ஆரோக்கியத்
துடனும் வைத்தேது.

* நெரிசலு பிரீல்க்ரீம் நீடித்த உபயோகத்திற்கு வகு
கிறது! இன்றே ஒரு பிரீல்க்ரீம் ஜாடிவை வாங்கி எவ்வளவு
காலம் அது நீடித்த உபயோகத்திற்கு வகுத்தென்ற
பாருங்கள்.

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்கள்

ப்ரீல்க்ரீம் BRYLCREEM

உபயோகிக்கிறார்கள்

மாதர் விருப்பம்

எழிலுடன் தோன்றுதல்

கைத்தறித் துணிகள் இக் காட்டின்கைதேர்ந்த நெசவாளர்களாலும் டிசைனர்களாலும் பரம்பரை மற்றும்நவீன மோஸ்தர்களில்தர மேன்மை யுடன் கையால் நெய்யப்பட்டும் பிரின்ட் செய்யப்பட்டும் கண்கவர் டிசைன்களில் கிடைக்கின்றன. எனவே கைத்தறி சாரிகள், குள்ள மற்றும் இதர துணிகளை கைத்தறித் துணிகளில் வாய்குவதே சாலச் சிறந்தது. விலையும் ஒவ்வொருவர் இஷ்டத்திற்கும் வசதிக்கும் ஏற்றபடி இருக்கிறது.

கைத்தறித்

துணிகள்

மேல்தி, கலி, நெய், டிசைன் சதிலும் மிகச் செந்தது.

மிக இந்திய கைத்தறி போட்டு, சென்னை, பம்பாய், கான்பூர்

GA 36/126

அபிவிருத்தி

சு. சி.ரா. கோபாலன்

25. சிறிப்பொலி கேட்டது!

விஜயரங்கன் சொக்கனிடம் தகப்பனாரைப் பற்றி விசாரித்ததும், "என் தகப்பனாரா? எனக்குத் தெரியாது. என் தாயார் என்னைக் குழந்தையிலே அங்காடிப் பேட்டையில் பெருங் கண்ணன் என்கிறவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு மறைந்து விட்டாள்..." என்றான் சொக்கன் அலுப்போடு.

"சரி. உன் தாயார் பெயர் என்ன?"

"விசாலாட்சின்னு சொல்லுவாங்க."

விஜயரங்கன் ஒரு பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே சொக்கனைப் பச்சாத்தாபத்தோடு பார்த்தான். அப்பொழுது அவன் குரல் தழுதழுத்தது. "நீ இப்பொழுதே எங்கேயாவது போய்விடுவது தான் உசிதம். நீ எங்கேயாவது நல்லபடியாக ஏதாவது தொழில் செய்து வாழ்கிறாய் என்று கேட்டால்தான் எனக்கும் மனத்துக்கு ஆறுதலாக இருக்கும். நீ என் சொத்துக்களை அடைந்து அனுபவிக்க ஆசைப்பட்டதை நான் குற்றம் என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை... இந்தச் சொத்தில் உனக்கும் பாத்தியதை இருந்திருக்கலாம். நான் சொல்வதைக் கேள். நீ எப்படியாவது பர்மாவுக்குப் போய் விடு. அங்கு போய் எனக்குக் கடிதம் எழுது. அங்குள்ள என்னுடைய சிநேகிதர் மூலம் உனக்கு நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யச் சொல்விறேன். கவலைப்படாதே. ஒழுங்கான

வழியில் ஜீவனம் நடத்த வழி செய்து கொள். போ. இங்கே அதிக நேரம் தாமதிக்காதே" என்றான் விஜயன்.

விஜயரங்கனின் பேச்சு அஞ்சுதலுக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. இப்படிப்பட்ட உத்தமனும் உலகில் இருக்கிறானே என்ற ஆச்சரியம்தான் அவனுக்கு.

"நான் இனிமேல் எந்தக் தவறும் செய்ய மாட்டேன். உங்களை என்றும் மறக்க மாட்டேன்... நீங்கள் சொல்லியபடியே நடக்கிறேன். நான் போய் வருகிறேன்....." என்று கூறியவண்ணமே அஞ்சுகத்தையும் விஜயரங்கனையும் நன்றியறிதலோடு பார்த்து விட்டுச் சொக்கன் மெதுவாக நடந்தான்.

அஞ்சுகத்தின் கண்களில் இரு துளிக் கண்ணீர் துளித்தது. அப்பொழுது விஜயரங்கனின் கண்களும் கலங்கி இருந்ததை அவன் கவனிக்கவில்லை.

சொக்கன் சென்ற சிலநிமிட நேரத்துக்கெல்லாம் அஞ்சுகமும் விஜயரங்க

னும் அந்த வீட்டை நோக்கி நடந்தனர். அவர்கள் அந்த வீட்டு வாசற்படியை அடைந்த பொழுது போலீஸ் 'வான்' ஒன்று வந்து நின்றது. அந்த வண்டியிலிருந்து ஐந்தாறு போலீஸ்காரர்கள் இறங்கி அந்த வீட்டை நோக்கி வந்தனர். விஜயரங்கன் அவர்களை வரவேற்றான். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் விஜயரங்கனைப்பார்த்து, "அந்தக் குறத்தியையும் குறவர்களையும் பிடித்துவிட்டோம். உன்மை வெளியாகி விட்டது...இங்கே யாரோ நிர்மலாதேவின்னு இருக்காங்களாமே. அவர்கள் தான் இதற்கெல்லாம் காரணம்னு தெரிகிறது. அதோடு சொக்கன் என்று யாரோ ஒருவன் இங்கே இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அவர்களைக் கைது செய்ய வாரண்டு பிறத்திருக்கிறது..." என்றார்.

"தாராளமாக அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போங்கள். அது உங்களுடைய கடமை..." என்றான் விஜயரங்கன்.

வீட்டு வாசலில் ஏதோ பேச்சுக் குரல் கேட்பது அறிந்து நிர்மலா பரபரப்போடு வெளியே வந்தாள். பரபரப்போடு வந்த அவளைச் சட்டென்று மண்டையிலடித்து நிறுத்துவது போலத் திகைப்படைந்து நிற்க வைத்துவிட்டது. அங்கிருந்த காட்சி, போலீஸ்காரர்கள், விஜயரங்கன், அவனுக்குப் பக்கத்தில் அஞ்சுகம் எல்லாம் அவள் மூளையையே சிதற அடித்து விடும் போலிருந்தன. அந்த நிமிஷமே அவன் ஜீவன் இழந்தவன் போலாகி விட்டான். அப்பொழுதுதான் மலர்ந்த தாமரை போல் இருந்த அவனுடைய முகம் கறுத்துச் சுண்டியது. அவன் விஜயரங்கனையும், அஞ்சுகத்தையும், போலீஸ்காரர்களையும் மாறி மாறிப் பார்த்து மிரள மிரள விழித்தான்.

"நீங்கள்தானே நிர்மலாதேவி...?" என்றார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், அவனைப் பார்த்து. அவன் "ஆமாம்" என்றான் மங்கிய குரலில்.

"சில மாதங்களுக்கு முன் இந்த வீட்டில் நகைகள் களவு போனது சம்பந்தமாகவும், விஜயரங்கன் என்ப

வரைக் கொலை செய்யச் சதி செய்ததற்காகவும் உங்களைக் கைது செய்யப் போகிறோம்" என்று கூறினார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்.

நிர்மலா எதுவும் பதில் சொல்லாமல் தலைகுனிந்தவண்ணம் அசையாது நின்று கொண்டிருந்தாள்.

"சொக்கன் என்பவரும் உங்களோடு இங்கு இருக்கிறாராமே....?" என்றார்.

"ஆமாம்! இருக்கிறார். அவர் இந்தத் தோட்டத்துக்குள் போனார்" என்றான் நிர்மலா மெதுவான குரலில்.

இன்ஸ்பெக்டர் போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டு சொக்கனைத் தோட்டத்திலும் தேடச் சொன்னார்.

விஜயரங்கன் அஞ்சுகத்தை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் சென்றான். அஞ்சுகம் அவனைப் பார்வதியம்மாளின் படுக்கை அறைக்கு அழைத்துச் சென்றான். அறையில் பார்வதியம்மாள் ஏதோ முனடிய வண்ணம் படித்துக்கொண்டிருந்தாள். விஜயரங்கன் அவனுடைய படுக்கைக்குச் சமீபமாகப் போய், "பெரியம்மா...." என்றான்.

பார்வதி பரபரப்போடு எழுந்து உட்கார்ந்து எதிரே நிற்கும் உருவத்தை உற்று நோக்கினாள். அவளுக்கு விஜயரங்கனைக் கண்டதும் ஏதோ திகைப்பு ஏற்பட்டதே தவிர முன்போல் மயக்கம் ஏற்படவில்லை. "விஜயா! நீ என் விஜயன் தானே?" என்றாள்.

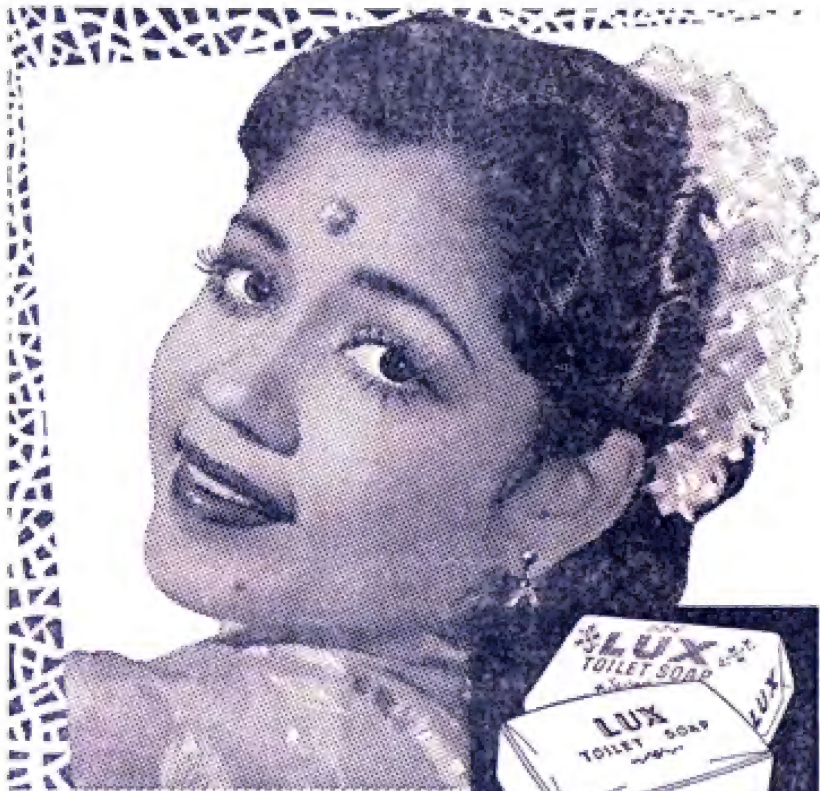
"ஆமாம், உங்கள்! விஜயன் தான், பெரியம்மா!" என்றான் விஜயரங்கன்.

"அன்று எனக்கோட்டையில் — ஆற்றங்கரையில் — பார்த்தேனே அந்தவிஜயன்

தானே...?" என்றாள் நடுங்கும் குரலில். "ஆமாம்! பெரியம்மா என்ன நீங்கள் கூட எனக்கோட்டை என்கிறீர்கள்? விஜயகோட்டை என்று சொல்லுங்கள், பெரியம்மா!" என்றான் விஜயன்.

அந்த வார்த்தை பார்வதியின் உடலிலேயே ஏதோ புதிய ரத்தத்தைப் பாய்ச்சியது போலிருந்தது. அவன் சட்டென்று எழுந்து விஜயரங்கனை அணைத்துக் கொண்டு, "நீதான் என் விஜயரங்கன், எனக்குப் புரிந்து விட்டது.

ஜானகி உபயோகிப்பது

லக்ஸ் டாய்லெட் சோப்

“நானற்த்த சோப்புக்களில் மிகவும் துய்மையான, வெண்ணிற சோப்!”

சினிமா துறையில் நீடித்த வெற்றியுடன் இருப்பதென்றால் படப்பிடிப்பின்போது உழைத்தால் மட்டும் போதாது என்பது ஜானகியின் கொள்கை. தமதுமேன்மையான மேனியை அவர் கண்ணால் கருத்துமாய் பராமரிப்பதே இதை நீருபுகும், எப்பொழுதும் லக்ஸ் டாய்லெட் சோப்பே உபயோகித்து அவர் தமது மேனியழகைப் பராமரிக்கிறார். வெண்மையும் துய்மையும் மிகுந்த லக்ஸ் டாய்லெட் சோப்பே சருமத்துக்கு மிக மேன்மையான பராமரிப்பு அளிக்கும் சித்தையான முறை. அழகிற்றெந்த திரைப்பட நட்சத்திரங்களின் எம்பிகளைக்குப் பாத்நிரமானது. நீங்கள் கூட உபயோகிக்க வேண்டியது!

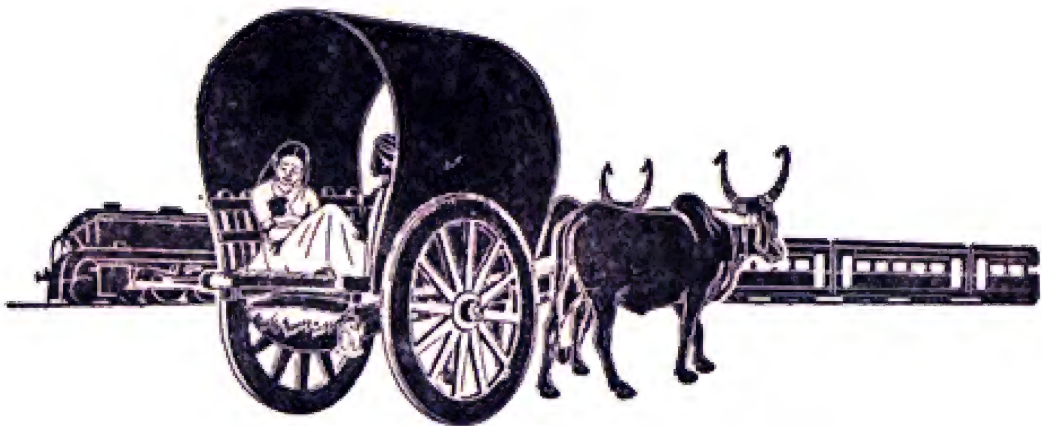
லக்ஸ் டாய்லெட் சோப்

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

L.T.S. 514-50 TM

உலகம் முழுவதும், எத்திரைகளிலும்,
 ஐனங்களின் கஞ்சரம் இருந்துகொண்டே தான்
 இருக்கும். கடல் கடத்து, தேய்வகம் கடத்து, அம்மிய நூடு
 கனுகு போக தேரிடலாம்; அம்மது ஏரே கனுகுக்கப்பாறான்,
 கிராம சந்தைகளுக்காவது, காய்கறி வகைகளை எடுத்துக்கொண்டு
 போகவேண்டியவரும், ஐண்டு ஆகாய விமானத்தில் பறந்து செல்ல
 தேரிடலாம்; ஐந்திரை போகக்கூடிய ரெயில் வண்டிகளில் போகலாம்,
 அம்மது ஆடி அகச்சத்து ஐந்திரை போகக்கூடிய மாட்டு வண்டிகளிலாவது
 போக தேரிடும்; போதத்தத்தில் யாவருக்கும் வாகனத்தின் அபரிஷம் உண்டு

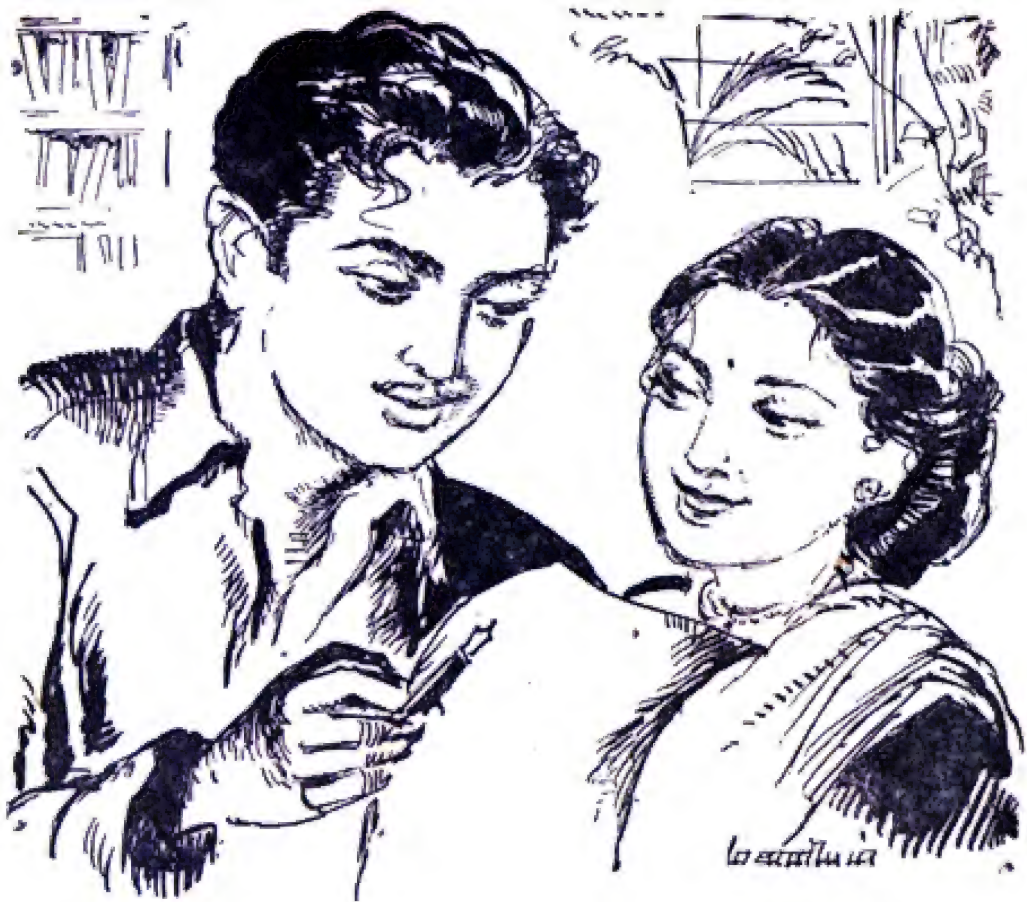

மனிதனையும், இயந்திரத்தையும் இணைத்து இணைத்து ஒன்றாகக் கட்டுவதில்லை. மேல்
 நடக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அந்நியவசியமான பொருள் "என்னை".
 ஐக்கிய கந்தானம் அந்தமே உண்டு. இயந்திர சாதனங்கள் அந்தப் பணிகளை
 அறுவடை தரும் விவசாய பண்ணையாளிகளும், பொதுமக்களின் நிமித்தம்
 அபரிஷமும் சாமான்கள் தயாராகும் ஒய்வினா தொழிலாளர்களும் சரி,
 கனுகுக்கமான பொதுமக்களின் உபயோகத்தின் பொருட்டு துணிபனிகளை
 தயார் செய்கிற தொகு தொழிலாளர்களும் சரி, காதலில் பிரதானமான துணி
 வேளும் மேலும் அதே ஆரம் வீடுகளில் போகக்கூடிய செல்லும்
 மிகச்சா சக்தி - பாய்த்து ஒரம் தண்ணீரிருந்து சக்தியைப்
 கோரிக்கும் கனுகுக்கமான உபயோகத்தின் திட்டங்களிலும் சரி - உய்க்கையில்
 எங்கும், யாவருக்கும் என்னெல் விவதாடி, அதன்
 செல்களைக் களையற்றது, சாதிக்கும் குளம் அபாரமானது.
 மனிதனையும், இயந்திரத்தையும் இணைத்து நடக்கும் கனுகுக்கத்தின்
 ஒன்றாகவே செல்ல மிகவும் உதவி செய்கிறது.
 இத்தகைய பிரதானங்களுக்கு பாய் அபரிஷமும்
 கனுகுக்கத்தின் மேலும் மேலும் ஒன்றாக தயாராகவே செல்ல
 வேண்டுகா இருப்பது எங்கள் பெடரோனியம்
 பொருள்களின் தங்குதகையிலும் இடைவிடா சந்திரன்,

ஸ்டான்வாக் - வளர்ச்சிக்கென்றே திறக்கும் பெயர்

ஸ்டான்டர்ட் வாக்குவம் ஆயில் கம்பெனி (டி. எஸ். ஏ. லீம் இணக்கம்
 பெற்றது, கம்பெனி அங்கத்தினர்களின் பொதுப் பணியாகக்கப்பட்டது.)

என்னிடம் யாரும் பொய் சொல்ல முடியாது. எனக்கு எல்லாம் ஏதோ மாய விளையாட்டுப் போலத்தான் தோன்றுகிறது. எது நிஜம், எது பொய் என்றே தெரியவில்லை. அன்று நான் உன்னைக் கண்டதும் மயக்கம் போட்டு விழுந்ததை நிர்மலாவிடம் சொன்னேன். அவள் நான் ஏதோ பேசியோ, பிசாசையோ கண்டு மிரண்டு விட்டதாகச் சொல்கிறாள்..." என்றாள்.

"அவள் அப்படித்தான் சொல்லுவாள். அப்படிச் சொன்னால்தானே விடாமல் அவள் தன் நாடகத்தை நடத்திக்கொண்டு போகலாம்?..." என்றாள்.

"நாடகமா...? எனக்கு ஒன்றும் புரிய வில்லையே. உன் பக்கத்திலே யாரோ நிற்கிறாள் யார் அவள்...? என்று சொல்லி அஞ்சுகத்தை உற்றுப் பார்த்தாள். பிறகு, "அஞ்சுகமா....! இவள் எங்கே வந்தாள்? வீட்டிலிருந்த நகைகளை எல்லாம் திருடிக்கொண்டு..." என்றாள் பார்வதி ஆத்திரத்தோடு.

"பெரியம்மா! நகைகளை அஞ்சுகம் திருடவில்லை. நிர்மலா தான் திருடி விட்டு இவள் மீது பறி வைத்திருக்கிறாள். இதை யெல்லாம் பற்றிப் பின்னால் உங்களுக்கு விவரமாகச் சொல்கிறேன். இப்பொழுது நீங்கள் பதற்ற

மடையாமல் படுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினாள் விஜயன்.

அந்தச் சமயம் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அந்த அறையில் துழைந்து, "சொக்கன் அகப்படவில்லை. எங்கோ ஓடி விட்டான். அவனைத் தேடிப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். நிர்மலா தேவியை மாதிரிம் இப்பொழுது கைது செய்து கொண்டு போகிறோம். ஏதேனும் தகவல் இருந்தால் எங்களுக்குச் சொல்லி அனுப்புங்கள்..." என்றார்.

"நீங்கள் இவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ததற்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதேனும் தகவல் இருந்தால் கொடுக்கிறேன்" என்று இன்ஸ்பெக்டருக்கு வணக்கம் செலுத்தினாள், விஜயரங்கன்.

பிறகு அவன் தன் அறையில் உட்கார்ந்து ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தான். அஞ்சுகம் மெதுவாக வந்து அவன் பின்னால் நின்று, "என்ன எழுதுகிறீர்கள்?" என்றாள்.

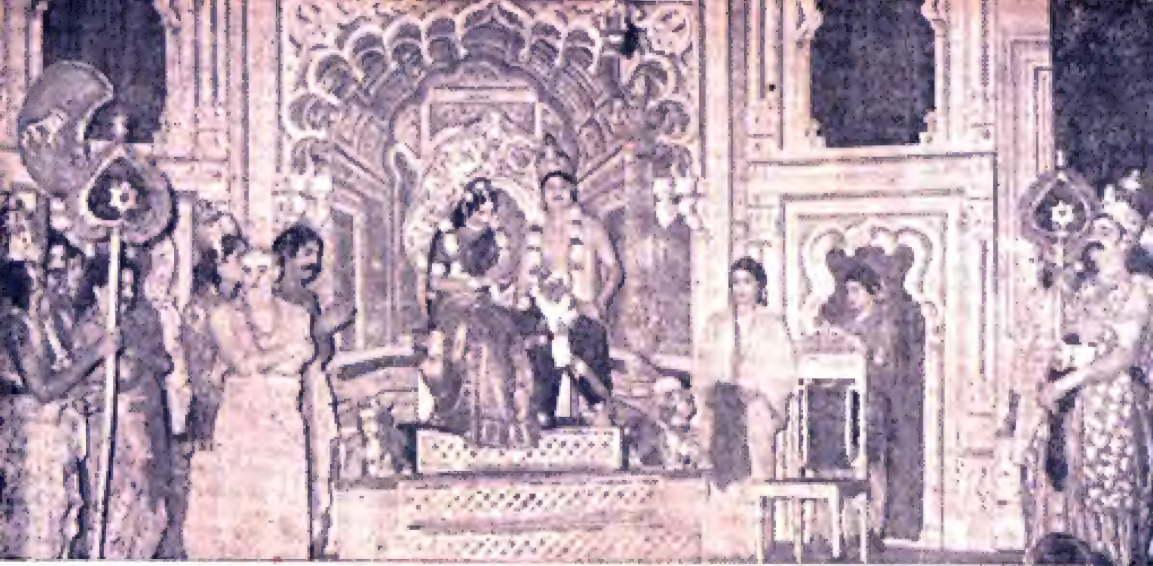
"கடிதம்" என்றான் விஜயரங்கன்.

"யாருக்கு...?"

"என் தம்பிக்கு!"

"தம்பியா! யாரது...?"

"அதற்குள் மறந்து போய் விட்டாயா? சொக்கனுக்கு."

எண்ணற்ற ஏழை மாணவர்களுக்கு உணவும் உடையும் அளித்து, கல்வியும் ஒழுக்கமும் கற்பித்து அருட தொண்டாற்றி வருபவரேன். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இவ்வம். மூப்பது ஆண்டுளாக ஏழை மக்களுக்கு இவ்வாறு வைத்திய சிகிச்சையும் அளித்து வருகிறது. மேற்படி வைத்தியசாலைக்கு வரும் நோயாளிகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெருகிக்கொண்டே வந்து, ஒரு வயிற்றுக்கு மேல் ஆகியிடவே, ஒரு பெரிய சொத்தக் கட்டடம் ஒரு வயிற்றுக்கு மேலில் திறுவ உத்தேசித்து நிதி திரட்டப்பட்டு வருகிறது. நோயுற்ற ஏழைகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் மேற்படி நிதிக்காக, பேராசிரியர் "கம்மி" அவர்களின் "பார்த்திபன் கனவு" நாடகம் 9-12-56 ஐயிறன்று மயிலை, சலீக ரஞ்சனி கைபரிக், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண கிருபா அமேச்சுரில் நடிகர்களால் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. மேற்படி நாடகத்தின் அற்புதக் காட்சிகளில் ஒன்றைப் படத்தில் காணலாம்.

"என்ன எழுதுகிறீர்கள்?"

"அங்குள்ள என் சிநேகிதருக்குப் பணம் அனுப்பி அவனுக்கு ஒரு கடை வைத்துக் கொடுக்கச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஒழுங்காகவும் யோக்கியமாகவும் இருந்து தொழிலைக் கவனித்துக் கொள் என்று எழுதி யிருக்கிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே கடிதத்தை மடித்தான் விஜயன்.

"சரி. இன்னொரு இடத்துக்கு ஒரு கடிதம் எழுத வேண்டுமே?"

"யாருக்கு...?"

"சந்திரகிரி ஜெயிலுக்கு!"

"சந்திரகிரி ஜெயிலுக்கா? யாருக்கு? நிர்மலாவுக்கா?"

"இல்லை. அந்த ஜெயில் நிர்வாகியாக இருக்கும் சரளாதேவிக்கு."

"தாராளமாய் எழுதேன்!"

"எனக்கு எழுதத் தெரிந்தால் நான் ஏன் இப்படி இருக்கிறேன்? நான்தான் இரண்டு எழுத்துக் கூடப் படிக்காத துரநிருஷ்டசாலியாயிற்றே!" என்று. விஜயரங்கன் சிரித்தான். "நீ துரநிருஷ்டசாலி இல்லை; பேரநிருஷ்டசாலி. நிர்மலாவைப் போல் படித்து விட்டுப் பிறகு..."

"படித்த பெண்கள் எல்லோருக்குமே உபமானமாக நிர்மலாவைச் சொல்லாதீர்கள். படித்தபெண்களில் எத்தனையோ பேர் சமூகத்துக்கு நல்லது செய்கிறார்கள். சந்திரகிரி ஜெயில் அதிகாரியாக

இருக்கும் சரளாதேவி படித்த பெண்தான். அவர்களைப் போல் பெண்குலத்துக்குப் பாடுபடுகிறவர்கள் யாரேனும் உண்டா? பெண்கள் சிறையில் நீங்கள் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும்!"

"ராம - ராம - ஆண்கள் சிறைக்கே நான் போகாமல் தப்பினேன் என்று நினைக்கிறேன். பெண்கள் சிறைக்கு வேறு போகச் சொல்கிறாயா?"

"வினாயாடாதீர்கள். அங்கே ஜெயிலுக்கு வந்திருக்கும் பெண் கைதிகளில் முக்காலே மூணுவிசம் பேர் படிக்காதவர்கள்தான். அவர்களெல்லாம் "ஓரளவாவது படித்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட குற்றமெல்லாம் செய்துவிட்டு ஜெயிலுக்கு வந்திருக்க மாட்டாங்க"ன்னு சரளாதேவி அடிக்கடி சொல்லுவாங்க."

"சரிதான். அந்தச் சரளா தேவிக்கு எப்படிக்கடிதம் எழுத வேண்டும் என்று சொல்கிறாய்?"

"நான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் எழுதுங்கள்."

"ரொம்ப சரி; அதுதான் உத்தமம். சொல்லு" என்று சொல்லிக் காகிதத்தை யும் பேனாவையும் தயார் செய்து வைத்துக் கொண்டான் விஜயரங்கன்.

"எழுதுங்கள். 'அன்புமிக்க சகோதரி சரளாதேவி அவர்களுக்கு வணக்கம்...' எழுதினீர்களா?"

"எழுதி விட்டேன். சொல்லு!"

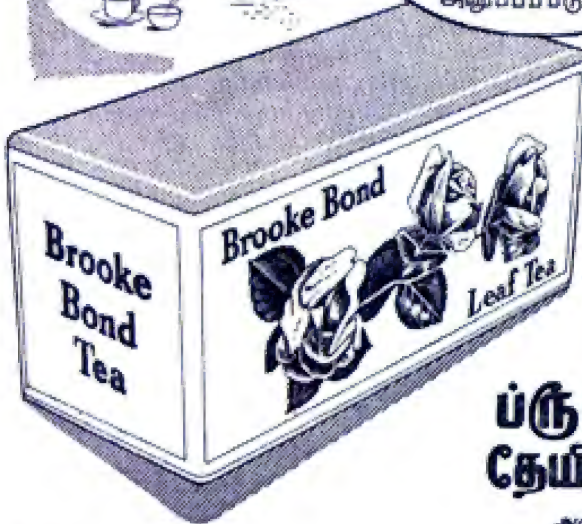
**எல்லோருக்கும்
தெரியும் -**

ஒவ்வொரு
நாளும் 5 கோடி கோப்பை
களுக்கு அதிகமாகவே
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை
அருந்தப்படுகிறது

மற்றெந்த
தேயிலையை விட
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலையே
அதிகமாக விற
பனையாகிறது

ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை
புதுதம் புதியதாக
இருப்பதற்குக் காரணம் அது
தூய்மையான கடைகளுக்கு
அனுப்பப்படுவதே

சூகையால்தான்
மற்றெந்தத்
தேயிலையையும் விட
அதிகப்படியான
ஜனங்கள்

**ப்ரூக் பாண்ட்
தேயிலையை**

அருந்துகிறார்கள் !

“உங்கள் கருணையாலும் ஆசீர்வாதத் தாலும் அஞ்சுகம் இவ்விடம் சந்தோஷமாகவும் சுகமாகவும் இருக்கிறான். நீங்கள் செய்த பேருதவியை அவன் என்றென்றும் மறக்க மாட்டான்....” எழுதினீர்களா?”

“எழுதியாகி விட்டது.”

“அப்புறம்....இருங்கள். அப்புறம் என்று எழுதி விடாதீர்கள். வந்து....”

“‘வந்து’ என்று எழுதட்டுமா!”

“அடாடா! நான் சொல்கிறதை மாத்திரம் எழுதுங்கள்.”

“சொல்கிறதை மாத்திரம் தான் எழுதுகிறேன். ‘அப்புறம்’, ‘வந்து’ இதெல்லாம் நீ சொல்லவில்லையா?”

“நான் சொன்னேன். ஆனால் அதை யெல்லாம் கடிதத்தில் எழுதிச் சொல்ல வில்லை. இனிமேல் நான் ‘வந்து, அப்புறம்’ எல்லாம் இல்லாமல் சொல்கிறேன். எழுதுங்கள்.”

“சரி; சொல்லு.”

“நிர்மலாதேவி என்னும் பெண் இந்த வீட்டில் செய்த சில களவுக் குற்றங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டு உங்களுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறாள். படித்த பெண். அழகும் யௌவனமும் கொண்டவள். அவளைப் பார்த்ததுமே உங்கள் மனம் உருகி அவள் மீது உங்களுக்கு இரக்கமும், பச்சாத்தாபமும் ஏற்பட்டிருக்கும். படித்தவளாகவும், சாமர்த்தியசாலியாகவும் இருந்தும் வீண் ஆசையின் காரணமாகத் தகாத காரியங்களைச் செய்யத் துணிந்து விட்டாள். அப்படிப்பட்ட பெண் உலகத்தில் வீணாகக் கூடாது. உங்களது பாதுகாப்பில் இருக்கும் அவளுக்கு நீங்கள் நல்லுபதேசம் செய்து அவள் உலகத்தில் சிறந்த முறையில் வாழ வழிகாட்ட வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். அஞ்சுகம் என்றென்றும் உங்களுக்குத் தன் நன்றியைத் தெரிவிக்கச் சொன்னாள்” என்று சொல்லி நிறுத்திவிட்டு அஞ்சுகம் விஜயரங்கனின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

விஜயரங்கன் எழுதி முடித்து விட்டு, அவ்வளவுதானா? பேஷ். ஒரு தடவை

கூட ‘அப்புறம்’, ‘வந்து’ எதுவும் சொல்லாமல் சொல்லி விட்டாயே! சரி; கீழே கையெழுத்து எப்படிப் போடுவது?” என்று கேட்டான்.

“‘இப்படிக்கு’ என்று எழுதி உங்கள் பெயரைப் போடுங்களேன். இது கூடத் தெரியாதா?”

“சாதாரணமாய் ‘இப்படிக்கு’ என்று போட்டால் நன்றாய் இருக்குமா? இப்படிக்கு ‘அஞ்சுகத்தின் அன்புள்ள கணவன் விஜயரங்கன்’ என்று போட்டால் எவ்வளவு ஜோராக இருக்கும்?” என்றான் விஜயரங்கன் குறும்பாகச் சிரித்துக் கொண்டே.

“கணவனா?—இன்னும் கல்யாணப் பத்திரிகை கூட அச்சாகி வரவில்லை...” என்றான் சிரித்து வெட்கத்தோடு.

“ஓஹோ! மறந்தே போய் விட்டேன். இன்னும் நமக்குக் கல்யாணமாக வில்லையா? எனக்கென்னவோ கல்யாணம் செய்து கொண்டு விட்டோம் என்ற ஞாபகம். ஒரு வேளை போன ஜன்மத்தில் உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டதின் நினைவாக இருக்கலாம்.”

“இருக்கும், இருக்கும். இந்த ஜன்மத்திலேயே என்ன நடந்தது என்பதைக் கொஞ்ச நாட்கள் நீங்கள் மறந்திருந்தீர்கள் அல்லவா?” என்றான் அஞ்சுகம் சிரித்துக் கொண்டே.

“போதும். அதிகமாக என் மானத்தை வாங்காதே. கணவன் என்பதற்குப் பதில் ‘இப்படிக்கு அஞ்சுகத்தின் அன்புக் கணவனாகப் போகும் காதலன் விஜயரங்கன்’ என்று எழுதட்டுமா?”

“எழுதுங்கள். ஆனால் ‘இப்படிக்கு அஞ்சுகத்துக்கு அன்புக் காதலனாகப் போகும் கணவன்’ என்று தவறி எழுதி விடாதீர்கள்!” என்றான் அஞ்சுகம் கலகலவென்று சிரித்துக் கொண்டே. அவனுடைய சிரிப்பும் அவளுடைய சிரிப்போடு கலந்து ஒலித்தது. தன் அறையில் கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டிருந்த பார்வதியம்மாளும் காதலர்களின் சிரிப்பொலி கேட்டு ஒரு பெருமூச்சு விட்டு விட்டுத் தன் பொக்கை வாயைத் திறக்காமலே புன்முறுவல்பூத்தாள். (முற்றும்)

எல்லா விளையாட்டுகளுக்கும் தேம்புடன் இருங்கள்

அடிபட்ட இடங்கள், காயங்கள், களுக்குகள், தலைவலிகள், மறத்துப் போதல் முதலியவற்றின் சிகிச்சைக்கும், மற்றும் எவ்விதமான ஒத்தடத்திற்கும் உகந்தது.

பிலிப்ஸ்

இன்பிராமில்

எல்லா பிலிப்ஸ் அங்கீகாரம் பெற்ற வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

பிலிப்பின் விற்பனையும் சேலையும் கைகோர்த்து ஒருங்கே செல்லுகின்றன

ரூ 55 - நிகரம்
(உள்ளூர் வரிகள் தனி)

PSPH 210

பகுக்கலும் விசயமான சருமமும் 24 மணி நேரத்தில் குணமடைகிறது

நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) கண்டுபிடிக்கப் பட்ட பிறகு எக்ஸிமா, முகப்பகு, படை, ரத்தக்கட்டி முதலிய அருவருப்புத் தரக்கூடிய சரும உபாதைகளினால் அவதிபுற அவசியமே இல்லை. நோயாளி என நினைத்து நண்பர்கள் விலகக் காரணமான அருவருப்பான சருமத்தை இம் மருத்தினால் குணப்படுத்துங்கள்

ஒரு புதிய சாதனம்

நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) ஒரு புதிய களிம்பு. சிகக்கற்றது. ஒன்பது மூலப் பொருள்களின் சேர்க்கையால் தயாரித்த நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) மேலே தடவும் போதே ஒரு பவுடரைப்போல சருமத் துவாரங்களிலூடே சென்று வியாதிக்கு மூலமான இடத்தை மூன்று வழிகளில் தாக்குகிறது: (1) நோய்க்குக் காரணமான இருமிகைக் கொல்லுகிறது. (2) அரித்து, எரித்து வெந்து போவதை 7 முதல் 10 நிமிஷத்தில் தடுத்து சருமத்தை மென்மை யாக்குகிறது. (3) இயற்கையாகவே ஆற்றிச் சுத்தமாக்குகிறது

விசுவகவி பலனைளிக்கிறது

சரும நோய்களை நிவர்த்திக்கவே தயாரான நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) மற்றதை விடச் சிக்கலரமாகவே நமைச்சல், எரிச்சலிச் சில நிமிஷத்தில் நிறுத்திச் சருமத்தை மிருதுவாகவும் வழுவழப்பாகவும் செய்கிறது. நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) ஆயிரக் கணக்கானவர்களது சருமத்தைச் சுத்தமாக்கி புஷ்டியாக்கியது. அவர்களில் ஒருவரான மிஸ்டர் K. R.

BEFORE

AFTER

சுறுகிறார். "12 வருஷமாக நமைச்சலும் எரிச்சலும் தரும் எக்ஸிமாவினால் கஷ்டப் பட்டேன். பல மருத்துவர்களுக்குப் பின் நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) உபயோகித்தேன். பத்து நிமிஷத்தில் நமைச்சல் நின்று மறுநாளே சருமம் சுத்தமாகியது. என் நோற்றத்தின் மாறுதலைக் கண்ட நண்பர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர்

இருப்பிக்கு உத்தரவாதம்

இன்றே நிக்ஸோடெர்ம் (Nizoderm) வாங்கி உபயோகித்து அதனால் ஏற்படும் பலனைக் கவனியுங்கள். ஒரு வாரத்தில் சருமத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறது. இருப்தி அளிக்கும்படி சருமத்தைச் சுத்தப்படுத்தாவிடில் அதற்கான செலவைப் பற்றிக் கவலியுற வேண்டாம். அதன் காலி பாக்கெட்டைத் திருப்பி அனுப்பினால் உங்களுக்கு முழுப்பணம் வாய்ப்பு செய்யப்படும். அதற்கு அளிக்கப்படும் உத்தரவாதமே உங்களுக்குச் சிறக்க பாதுகாப்பு

கோமதியின் காதலன்

தொழில் நபிகள் சேர்ந்து நடத்தும் நாடகத்துக்கு விமரிசனம் எழுதுவது சிரமமான காரியம் இல்லை; காரணம், அவர்கள் கூடிய வரையில் திறமையாகவே நாடகத்தை நடத்துவார்கள் என்பதுதான். ஆனால் கமெஞ்சர் நபிகள் நடிக்கும் நாடகம் எல்லாம் அப்படியே. அவர்களில் மிகச் சிலர்தான் தஞ்சை நடிப்பார்கள், மற்றவர்கள் நடிப்பெல்லாம் இப்படியும் அப்படியுமாகத்தான் இருக்கும். நல்ல நடித்தவர்களை மட்டும் பாராட்டி எழுதினால், மற்றவர்களுக்கு கெல்லாம் கோபம் வந்து விடும். அதற்காக எல்லோரையும் பற்றி உயர்வாக எழுதினால், விமரிசனத்தில் உயிர் இருக்காது.

மலிவாப்பூர் புராமாழிச் சிளப் அங்கத்தினர்கள் சென்ற மாதம் ராஜா அண்ணாமலை மன்றத்தில் நடத்திய "கோமதியின் காதலன்" நாடகத்தைப் பார்த்ததும் மேலே கூறிய சிரமத்தான் எனக்கு ஏற்பட்டது.

"தேவன்" எழுதிய "கோமதியின் காதலன்" ஏற்கெனவே பல முறை பேர்டைஸில் நடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதையை நினைவுபடுத்திக் கொண்டால், வாசகர்களுக்கு என் விமரிசனத்தைப் படிக்கச் சௌகரியமாக யிருக்கும்.

சின்னவேலி ஜயீந்தர் மகன் ரங்கராஜன் அண்ணாதுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டு சென்னைக்கு வர, தற்செயலாக அழகி கோமதி அவன் கண்களில் சிக்க, அவன் பெட்டி ரேஷி மதராஸ் மனியிடம் சிக்க அதிலிருந்து பல சிக்கல்கள் உதிக்கின்றன. என் விவரபாரி பிரணதார்த்தியிடம் கார் டிரைவராக வேலைக்கு அமர்திருள் ரங்கராஜன். கோமதியும் அவ்விடத்திலிருந்து இருக்கிறாள். ஆகவே, காதல் கலகலமாக வளருகிறது; ரங்கராஜனின் டைரையை வைத்துக்கொண்டு ஏமாற்றிய மதராஸ் மணி சிக்கிக் கொள்ளுகிறாள்.

என் விவரபாரி பிரணதார்த்தி மேடைக்கு வரவிருந்த கணத்தில், என் பொறுமை அளவு கடந்து சோதனைக்குள்ளாகி விட்டது.

என். எம். ஆனந்தன் அண்டு பார்ட்டி யார்ன் பின்னணி இலக்யம், குமாரி என். ரேணுகாவின் நுரளையும் அதைத் தாமதத்தை மறக்கப் பெரிதும் உதவியாயிருந்தன.

டி. வி. கோபாலசாமி பிரணதார்த்தியாக வந்து நாடகத்துக்கு உயிர் கொடுத்து, நாடகம் பார்ப்பவர்களுக்கு அபரிமிதமான உற்சாகத்தை யளித்தார். அவரது கருக்கைத் தலை, புராதனமான மூக்குக் கண்ணாடி, தளர்ந்த நடை, இவை யாவற்றையும் துக்கி யடிக்கும் பேச்சு எல்லாம் பிரமாதம்.

"உன்னை ராஜா அண்டு கூப்பிடுவேன். நீ ஓடிவந்துடனும்... சம்பளம் இருபத்தாறு ரூபா கொடுத்துடறேன். அனா... என் அக்கா எட்டம் மாதநிரம்... பதினைஞ் ரூபா அனா நீ சொக்கனும்... உம்? என்ன?... என்று பிரணதார்த்தி தயக்கம் உரிய பாணியில் அங்குரத்திடம் பேசியது இன்னும் என் செவிகளில் ஒலிக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக எல்லோருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்து பாராட்டப்பட்டவர்

பிரணதார்த்தியின் அக்காளாக நடித்த எம். ஆர். ராமகிருஷ்ணன். அவர் பேச்சும், நடிப்பும் முக பாவமும் நூற்றுக்கு நூறு பொருத்தி யிருந்தன. கோமதியாக நடித்த ஸ்ரீ ஏ. பி. சுவாமிநாதன் வேஷப் பொருத்தம் நன்றியிருந்தது. இன்னும் கொஞ்சம் நடிப்பிலும் பேச்சிலும் கவனம் செலுத்தினால் அவர் நன்கு சோபிப்பார். ஸ்ரீ எஸ். ஆர். வீரராகவன் ரங்கராஜனாக நன்றும் நடித்தார். இளம் சிவீமா நடிக்க பாஜி பாலுலாக வந்து வெளாத்து வாங்கியதில் அதிகப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. வேதராம சாஸ்திரி பாகம் கதையோடு பொருந்தா விட்டாலும், அந்தப் பாகத்தைப்பற்ற ஸ்ரீ கே. நாகமணி தம் அருக்கு மொழிக்கினாலும் அதிர்வேட்டுச் சிரிப்பினாலும் அண்ணாமலை மன்றத்தை அதிர்ச்செய்து 'அப்ளா'சையும் தட்டிக் கொண்டுவிட்டார். ஸ்ரீ ஆர். நாராயணசாமி தத்தாத்திரியாக நடித்தது நன்றி யிருந்தது. போக்கிரி பக்கிரியின் பாகம் பி. ஆர். சண்முகத்துக்குப் பொருத்தி யிருந்தது. மதராஸ் மணி நாடகத்திலே முக்கியமானவர்; வி. ஆர். கிருஷ்ணராவ் அப்பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்தார்.

நாடக முடிவில் உண்மை ரங்கராஜன் வெளிப்படும்போது விறுவிறுப்பே யில்லாமல் சப்பென்று இருந்தது. அதை மாற்றினால் இன்னும் கவரால்யமாயிருக்கும்.

முருகன் ஓர் உழவன்

ஒரு நாடகம் நன்றாக அமைய வேண்டுமானால் காட்சி ஜோடிகள் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் பாட்டு. ஆனால், பாத்திரங்கள் நிற்பதற்கும் உட்காருவதற்கும் பாட்டாகப் பொழிந்து தள்ளும் பழைய காலப் பாணியைக் கூறவில்லை. பாடல்கள் நிறைய இருப்பது போலவே பாடல்களே இல்லாமல் இருப்பதும் தவறுதான்.

புரசுவாக்கம், ஆர்ட்ஸ் அகாடமியின் ஆதரவில் சென்ற மாதம் எழும்பூர், மீதுளியம் தியேட்டரில் நடந்த "முருகன் ஓர் உழவன்" நாடகம் மேற்கூறிய இசையம்சத்தில் சிறந்து விளங்கியது.

மூன்று ராகங்களில் பாடப்பட்ட "அன்பின் வடிவமாய் அமைந்தோனே" என்ற கடவுள் வணக்கம் நன்றியிருந்தது. அந்த நல்ல இசைக்குக் காரணமாய் யிருந்தவர் சங்கீத டைரக்டர் தஞ்சை பாலு என அறிந்து மகிழ்கிறேன். பேசி ரேணுவின் குரல் மதுரமாய் ஒலித்து மகிழ்வுட்டியது.

ஆங்கிலப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ கே. எஸ். வெங்கடரமணி அவர்களின் நாவலைத் தழுவி இந் நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உழவின் மேன்மையையும் உழைப்பின் உயர்வையும் விளக்கி, உண்மை ஊழியனின் சிறப்பை உணர்த்தி, குடியின் கேட்டைக் கூறி, ஆடம்பர வாழ்வின் அக்கிரமத்தை அலசி, தகாத நட்பின் தரத்தைக் காட்டி இத்தக் கதை முடிகிறது. கதையில் நாடகத்

துக்கு ஏற்பப் பல மாறுதல்களைப் புகுத்தியிருந்தாலும் கார் கதாநாயகன் என்று நினைவிற்கு முடியாமல் இருக்கிறது.

ராமுவின் நிலங்கள் முருகனின் மேற்பார்வையில் இருந்தன. பட்டணவாசத்தை விருப்பிய ராமு முருகனிடமே நிலங்களை ஒப்படைத்து விட்டு, போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக இருன். முருகன் கெட்ட சகவாசத்தினால் சன்னுக்கடை வைத்து, உழவை மறந்து விடுகிறான். பிரகு மிராகதார் பெரிச சாமியின் துண்டுதலினால் கன்னுக்கடை தீக்கிரைவாகி, அனாய் சிறைபுக நேருகிறது. கடைசியில் முருகன் திருத்துகிறான். ராமு உத்தியோகத்தைத் துறந்து கிராமத்திலே குடியேறுகிறான். இந்தக் கதை யில், சந்தடி சிறிதும் இல்லாமல் காதல் தெல் ஏதும் இல்லாமல் ராமுவுக்குக் கல்யாணம் ஆகிவிடுகிறது.

இந்த நாடகத்தைப் பார்க்கும் போது எசுக்கு ஹோட்டலில் சாப்பிடும் ரணம்சாதம் நிலைவாகு வந்தது. ரணம் ஒரு பக்கம் ஒடும், சாதம் நிலைவாக நிற்கும்; ஒன்றுக்கு ஒன்று சேராது. அதே மாதிரி இந்த நாடகப் பாத்திரங்களும் தனித்தனியாக நிற்கின்றன. ஆனால் நடிக்கர்களின் பேச்சுமையான நடிப்பு நாடகத்துக்கு மேருகேற்றி யிருக்கிறது.

முருகனாக நடித்த பட்டண்ணு நெறத்த நடிக்கர்; டன்னை யாளாக வந்து பண்வாக நடந்த கொண்ட போதும், கன்னுக்கடை பூதவாளியாக வந்து மீடுக்கோடு நடந்த போதும் தனித்தனி பணிதர்களாகி விட்டார்.

அடுத்தபடியாகப் பாராட்டுக்கு உரியவர் கெதாரியாக நடித்த டி. எஸ். வி. ரமணி. ராமுவைப் பட்டோப வாழ்வுக்குத் திருப்பியதைத் தவிர அவருக்கு நாடகத்தில் முக்ய பங்கு எதுவும் இல்லை பென்றாலும் அவர் நடிப்பு நன்றாயிருந்தது. மிராகதார் பெரிய சாமி பாகத்தை ஏற்ற வி. திருமலை அசல் தஞ்சை ஜில்லா மிராகதாராக மாறி, நாடகத்துக்குத் தனிச் சுவையைத் தந்தார்.

கார்மேகம் இல்லை பென்றும் மழை இல்லை; அதேபோல, பெரியசாமியின் குமாஸ்தா கார்மேகம் இல்லைபென்றும் இந்த நாடகம் இல்லை. டி. எஸ். ராமசாமி கார்மேகமாக வந்து கன்னுயியாக நடித்தார். ராமுவாக நடித்தவர், நிலச்சுவான்தாராகவும், போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டராகவும் நன்கு நடித்தார். ராமுவின் மாமிபார் மீண்டுசி அம்மானாக நடித்த சி. ஆர். சீனிவாசன், சிறிது தேரமையானும் அபாரமாக நடித்தார். ஜானகியாக நடித்த எம். ஆர். விஜயலக்ஷ்மிக்கு நல்ல தொற்றமும் வேஷப் பொருத்தமும் இருக்கின்றன. ஆனால், அவர் சிறிது முயன்று நடிப்பையும் கற்க வேண்டும்.

இந்த நாடகத்துக்கு, உயிருள்ள வசனங்கள் எழுதி, கருத்துள்ள பாட்டுக்கள் புனைந்து டி கவாதர் தம் பணியைப் பாராட்டுக்குரிய முறையில் செய்திருக்கிறார்.

காலத்துக்கு ஏற்ற மாறுதல்களும், சிறிது கவர்ச்சியுட்டும் காட்சிகளும் சேர்க்கப்பட்டால் இந்நாடகம் பிரமாதமாக யிருக்கும்.

“ஹா” என்று முக்க விடுவது ஆச்சரியத்தை அளிக்கலாம்

பேருமூச்சு துன்ப உபாதையிலின்று விடுதலையடைய

ஒரு இருமல் என்றால்

‘ஜெப்ரால்’ இருமல் விரைபு

அதனால் ஏற்படும் குணத்தைக்

உங்களுக்கு அவசியமானது

‘ZEPHROL’
Trade Mark Brand

cough syrup

கண்டு நீங்கள் ஆச்சரியமடைவீர்கள்

ஒரு எம் & பி பிரான்ட் மருந்து தயாரிப்பு

Manufactured by: MAY & BAKER LTD

Distributed by: MAY & BAKER (INDIA) PRIVATE LTD

BOMBAY • CALCUTTA • GAUHATI • MADRAS • NEW DELHI

இசைக்கலை இறந்த கலை

★ இசைக்கலைக்கு இணையான கலை வேறு எதுவும் இல்லையென்று நமது மகாகவி பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். இத்தகைய அரும் கலையை நமது முன்னோர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புண்ணிய பூமியில் அல்லப்போது தோன்றிய மகா வித்வான்கள் பலர் பூர்விகமான இசைக் கலையின் டளிதரும், உருவமும், தரமும் கால வெள்ளத்தில் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் அரசர்களுக்கும் அரண்மனைகளுக்கும் மட்டுமே உரித்தாயிருந்த சங்கீதக் கலை நாளடைவில் பொது மச்சனின் பொக்கிஷமாக மாறியது. பின்னர் எண்ணற்ற சங்கீத ரசிகர்களும் சங்கீத சபையாரும் தோன்றிக் கர்நாடக இசைக் கலையைப் போஷித்து வருகிறார்கள். நமது கதர்திர சர்க்கார் தகுதி உள்ள சங்கீத வித்வான்களை அழைத்துப் பட்டங்கள் வழங்கிக் கௌரவித்து வருகிறார்கள். சென்னை சங்கீத வித்வத சபையாரும், இன்னும் சில பிரபல சங்கீத சபையினரும் ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் மாதத்தில் சங்கீத மகா நாடுகளும் விழாக்களும் நடத்தி இசைக் கலையை வளர்க்கிறார்கள். பல பழம் பெரும் வித்வான்களும், இளம் வித்வான்களும் இந்த விழாக்களில் கலந்து கொண்டு சங்கீத ரசிகர்களை பகிர்வித்து வருகிறார்கள். டேராசிரிபுர் கல்வி அவர்கள் 1953-ம் ஆண்டு இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சங்கத்தின் இருபத்தோராவது மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கிய போது அவருக்குச் 'சங்கீத சலா ரசிக சிகாபணி' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அப்போது அவர் நிகழ்த்திய தலைமைப்பேரளர ஒரு சிறந்த கட்டுரையாகவே அமைந்தது. சென்னையில் சங்கீத விழாக்கள் ஆரம்பமாகும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேராசிரியரின் பேருரையைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடுகிறோம். —ஆர்.யார்.

இந்தப் புண்ணிய பாரத பூமியில் பிறந்த நாம் பல வகையில் பாக்கியசாலிகள். ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக நம் முன்னோர் ஆண்டு மெருகேறிய கலைச் செல்வங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். சிற்பம், சித்திரம், கவிதை, இசை, நடனம் என்னும் ஒவ்வொரு கலைத் துறையிலும் விடை மதிக்கவாண்டுகைச் செல்வங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

வாழ்க்கைத் துறையில் சிலவற்றில் புதுமைக்குதான் மலிமையுண்டு. ஆனால் கலைத் துறையிலே மட்டும் புதுமைக்குத்தான் மதிப்பு அதிகம். இராமாயணம்—மகாபாரதத்துக்கும், சாகுந்தலம்—மேகதூதத்துக்கும் இணையான காவியங்களை யாரும் இயற்ற முடியாது.

மற்றக் கலைகளைக் காட்டிலும், சங்கீதக் கலையிலேதான் புழமையின் சிறப்பை நாம் நன்கு காண முடிகிறது. சங்கீதத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு புழமையான முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்குச் சங்கீதத்தின் தரம் உயர்ந்து நீடித்து நிற்கும். பாரத நாட்டின் புழமையான சங்கீதக் கலையை, ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தோன்றி வளர்ந்து வந்த கலைப்பை, தென்னாட்டிலே நாம் அதன் தூய்மை கெடாமல் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறோம். வடநாட்டில்

வழங்கும் ஓறித்துல்தானி சங்கீத முறையில் பாரதிக முறை கலந்து விட்டதென்றும், தென்னாட்டில் வழங்கும் கர்நாடக சங்கீதமே தூய்மை கெடாத பாரதீய சங்கீதம் என்றும் வடநாட்டுச் சங்கீத வித்வான்களும் ரஸிகர்களும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள்.

கர்நாடக சங்கீதத்தில் மிக முக்கியமான அப்சம் ராகங்கள் என்று வழங்கும் இசை வடிவங்கள் ஆகும். ராகங்கள் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தோன்றியவை. அப்பர், சம்பந்தர் காலத்திலேயே சில ராக வடிவங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் அவற்றின் பெயர்கள் மாறி யிருக்கின்றன. ராகங்களை 72-மேள வர்த்தாகங்களுக்கும் வகுத்து முறைப்படுத்திப் பல நூறு வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. நம் முன்னோர் இவ்வாறு ராக வடிவங்களைக் கண்டு பிடித்துத் தலைமுறை தலை முறையாகப் பின்வரும் சந்ததிகள் ஆண்டு அதுபவிக்குமாறு அளித்துப் போனார்கள்.

ராகங்களின் அமைப்பைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கப் பார்க்க அவற்றைப் போன்ற இன்னொரு அற்புதம் இந்த உலகத்தில் இல்லை யென்று ஏற்படும். கலைகளுக்குள் மிக நுட்பமான கலை சங்கீதம். சிற்பம், சித்திரம் இவற்றைக் கண்ணால் பார்க்கலாம்; அவற்றைத் திருத்தி அமைக்கலாம்; அழித்தும் எழுதலாம்.

கவிஞர்கள் தாங்கள் இயற்றும் கவிதைகளை ஒருமுறை ஏட்டில் எழுதிப் பார்த்து விட்டுத் திருத்தி அமைக்கலாம்.

ஆனால் சங்கீதக் கவிதையில் இப்படியெல்லாம் செய்ய முடியாது. சங்கீதம் காற்றிலே தோன்றிக் காற்றிலே மறைந்து விடுகிறது. அதற்கு உருவமில்லையாது; கண்ணால் பார்க்க முடியாது; திருத்தி அமைக்க முடியாது.

இப்படி உருவமில்லாத கவிதையினும், சங்கீத வித்துவான் ஒரு ராகத்தை ஆலாபனை செய்யத் தொடங்கிய உடனே, "இது சங்கராபரணம்", "இது மோகனம்", "இது பத்துவராளி" என்று நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம். பல காலம் பார்த்துப் பழகிய நன் பர்களை எதிரில் பார்த்து அறிவது போல் அந்த ராகங்களை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். இந்த அற்புதத்தை என்ன வென்று சொல்வது?

ஒவ்வொரு ராகமும் ஏழு ஸ்வரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான். அந்த ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையில் ஒரு சிறிய மாறுதலினால் ராகத்தின் வடிவமே மாறி விடுகிறது.

சங்கராபரணத்தின் ஸ்வரங்களில் கத்த மத்திமத்தபம் பிரதி மத்திமமாக மாற்றியவுடனே நம் மனக் கண் முன்னால் 'கல்யாணி' விஜயம் செய்து காட்சி தருகிறது. ஹரி காம்போதியில் ஆரோகணத்தில் நிஷாதம் எங்கிற ஒரு ஸ்வரத்தை விட்டு விட்டுப் பாடினால், ஒரு தனிப்பட்ட இனிய வடிவத்துடன் காம்போதி நிற்கிறது. இம்மாதிரி ஏழு ஸ்வரங்களின் வெவ்வேறு விதச் சேர்க்கையினாலும், சிலவற்றை விடுவதினாலும், சிலவற்றை முன் பின்னாகச் சேர்ப்பதினாலும், நூற்றுக்கணக்கான ராக வடிவங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன.

காவியில் எழுந்து ஒரு நத்தவனத்துக்குள் பிரவேசித்தோமானால் அங்கே பற்பல விதப் பூச்செடிகளைப் பார்க்கிறோம். ஒரே மண்ணில் உற்பத்தியானவை; ஒரேவித உரம் இட்டவை; ஒரே கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் மோண்டு தோட்டக்காரன் ஊற்றுகிறான்; ஆனால் ஒவ்வொரு செடியும் ஒரு விதம்; ஒவ்வொரு செடியின் இலையும் வெவ்வேறு விதம். புஷ்பங்களைப் பற்றியோ சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ஒரு செடியில் தூய வெண்ணிற மலர்; பக்கத்தில் தங்க நிற மலர்; அருகில் இரத்தினச் சிவப்பான பூ; நீல வர்ணப் பூ. ஒவ்வொரு நிறத்திலும் எத்தனையோ வகை. மணங்களில் வேறுபாட்டைத்தான் என்ன வென்று சொல்வது? மல்கினகையின் மணம் வேறு; பன்னீரின் மணம் வேறு; ரோஜாவின் மணம் தனி; பாரிஜாதத்தின் ககத்தம் தனி. இவ்வளவும் ஒரு விதமான மண்ணில் உற்பத்தியானவைதான்.

இறைவனுடைய படைப்பில் காணப்படும் இந்த அற்புதங்களைக் கண்டு பாரதியார் வியத்தார். பின்னர், ஏழு ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையினால் ஏற்படும் ராக வடிவங்களாகிற அதிசயத்தையும் எண்ணி வியத்தார். இவை இரண்டுக்குள்ளே இசைக் கவியின் அற்புதம்தான் அதிக அதிசயமானது என்று தீர்மானித்துக் கூறினார் :-

"பூதங்கள் ஒத்துப் புதுமைதரல்
வித்தை எனில்
நாதங்கள் சேரும்

நயத்தினுக்கு ரோமோ?"

என்று குறிப் பாட்டில் வியந்து கூறினார்.

சப்தஸ்வரங்களின் சேர்க்கையினால் ஏற்படும் ராக வடிவங்களின் அற்புதம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அவற்றைச் சங்கீத வித்துவான்கள் ஆலாபனம் செய்யும் போது வேறொருவித அற்புதத்தை அனுபவிக்கிறோம். ஒரு ராகத்தை எடுத்து வித்துவான் ஆலாபனை செய்யும் போது, அதன் ஸ்வரக் கட்டுக் கோப்புக்குள் நின்றதான் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஆலாபனை செய்யும் போது வித்துவான் ஸ்வரங்களை நினைத்துக்கொண்டா பாடுகிறார்? முதலில் வித்துவான் ராகத்தை ஆனுகிறார்; பிறகு ராகம் அவரை ஆட்கொண்டு விடுகிறது. சங்கீத வித்தைவைய நன்கு பயின்ற வித்துவான், மனோதர்மமும் உள்சுவராக இருந்ததால் ராக ஆலாபனைபின் போது தம்மை மறந்து விடுகிறார்; ஸ்வரங்களுக்கும் மறந்து விடுகிறார்; சபைபுறாரையும் மறந்து விடுகிறார். ராகமும் தாமும் ஒன்றாகி வாணத்திலும் பூமிமீதுமாக வட்டமிட்டுச் சஞ்சாரம் செய்கிறார். அத்தகைய வித்துவானுடைய ஆலாபனையைக் கேட்கும் ரசிகர்களும் தங்களை மறந்து விடுகிறார்கள்.

சங்கீத உலகில் பிரக்யாதி பெற்றவர்களான மகா வைத்தியநாதய்யர், திருக்கோடிக் காவல் கிருஷ்ணய்யர், புல்லாங்குழல் சரப சாஸ்திரிகள், மலைக் கோட்டை கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை, மதுரை புஷ்பவணம் ஐயர் முதலிய வித்துவான்களின் பெயர்களைக் கேட்டாலே நமக்குப் புனகாங்கிதம் உண்டாகிறது. சங்கீதக் கவிதையானது அவர்களை யெல்லாம் நமக்கு அவ்வளவு நெருங்கிய உறவினர்கள் ஆக்கி விட்டது. ஸ்ரீ தியாக ராஜாரையும், தீக்ஷிதரையும் சங்கீத ரசிகர்கள் இஷ்ட தெய்வங்களோடு சேர்த்துப் போற்றுகிறார்கள். இப்போதுள்ள திருவாங்கூர் மகாராஜாவின் பெயர் உங்களில் சிலருக்கு ஒரு வேளை தெரிந்திருக்கலாம். இவருக்கு முந்தைய மகாராஜாவின் பெயரோ, அவருக்கு முந்தையவரின் பெயரோ நிச்சயம் நீண்டவில் இராது! ஆனால் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திருவிதாங்கூரை அரசு புரிந்த சுவாமித் திருநாள் மகாராஜாவின் பெயர் இன்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர் இயற்றியுள்ள சாதாரண யங்கள் அவருக்கு அத்தகைய சிறப்பை அளித்திருப்பதுடன் இந்தக் காலத்தில் வாழும் நமக்கு அவரை நெருங்கிய உறவினராகவும் செய்திருக்கின்றன!

கர்நாடக சங்கீதக் கவிதையப் போல் நமது நாட்டுக்கே தனிச் சிறப்பாக உரிய பரத நாட்டியக் கவிதையும் ஒப்பற்ற மகிமை வாய்ந்தது. கங்கையையும் யமுனையையும் போன்ற இந்த இரண்டு அருமையான கவிதையையும் போற்றி வளர்ப்பவர்கள், இக்காலத்தில் வாழ்கிறவர்களுக்கு மட்டுமின்றி வருங்கால சந்ததிகளுக்கும் மகத்தான சேவை செய்கிறார்கள்.

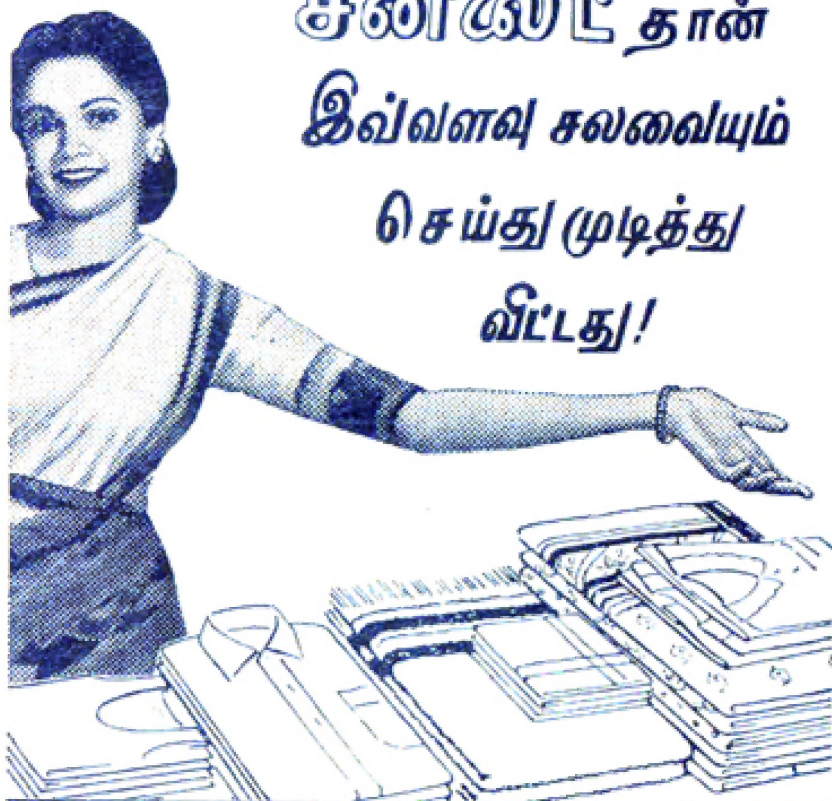
பாருங்கள்! ஒரு அரை வில்லை

சன் லைட் தான்

இவ்வளவு சலவையும்

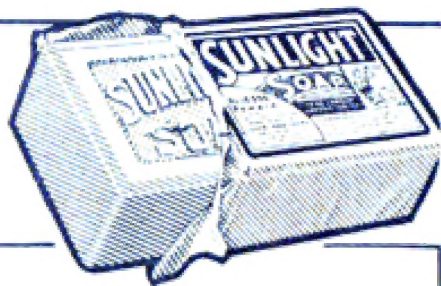
செய்து முடித்து

விட்டது!

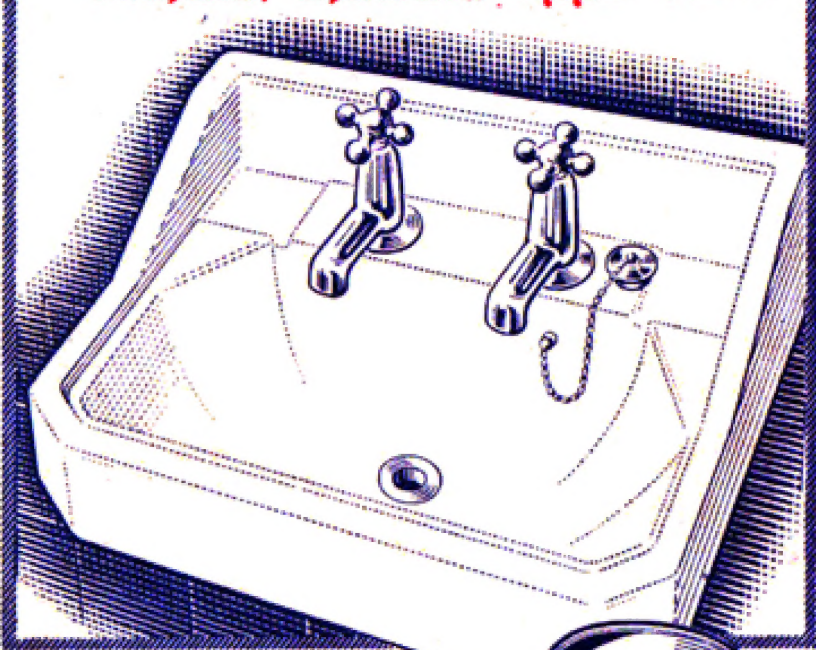
அதன் அதிகப்படியான நுரையே இதைச் சாத்தித்தது!

பளிச்சென்று
வெண்மையாக
வெளுப்பது

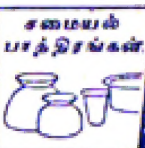
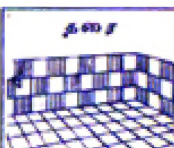

ஸன் லைட் சோப்

விம் உங்கள் வீட்டிற்கு அவசியம் —சீக்கிரமாக, பிரகாசமாக சுத்தம் செய்ய

மிகுந்த ஆழக்கையும், என்
னெப்ப பசையைவும் வேரு சீக்கிர
மாக சீக்க, விஞ்ஞான முறையில் சுத்தம்
செய்யும் விம்மை ஒரு சரத்துணியில்
துவி. தேய்த்து, அலம்பி, உலரவிட.
வேண்டியதுதான். என்ன பன பனப்பு பாருங்
கள், சமைப்ப பாத்திரங்கள், எவர்லீயவர்
பாத்திரங்கள், சாதாரண பீங்கான் சாமான்
கள், கண்ணாடிப் பாத்திரங்கள், கைகள், பாத்
திரங்கள் துலக்கும் பேனிகள், பளிங்குத்
தரைகள் முதலியன சுத்தம் செய்வ விம்
உபயோகியுங்கள். கெட்டுமானதா?
சுடுதெகயில்லாமல்! ஒரு துவி விம்
வேருவாக சுத்தம் செய்துது!

இது
வாஸ்த
தரத்த
து.

விஞ்ஞான முறையில் சுத்தம் செய்யும் பவுடர் விம்